III/8619.

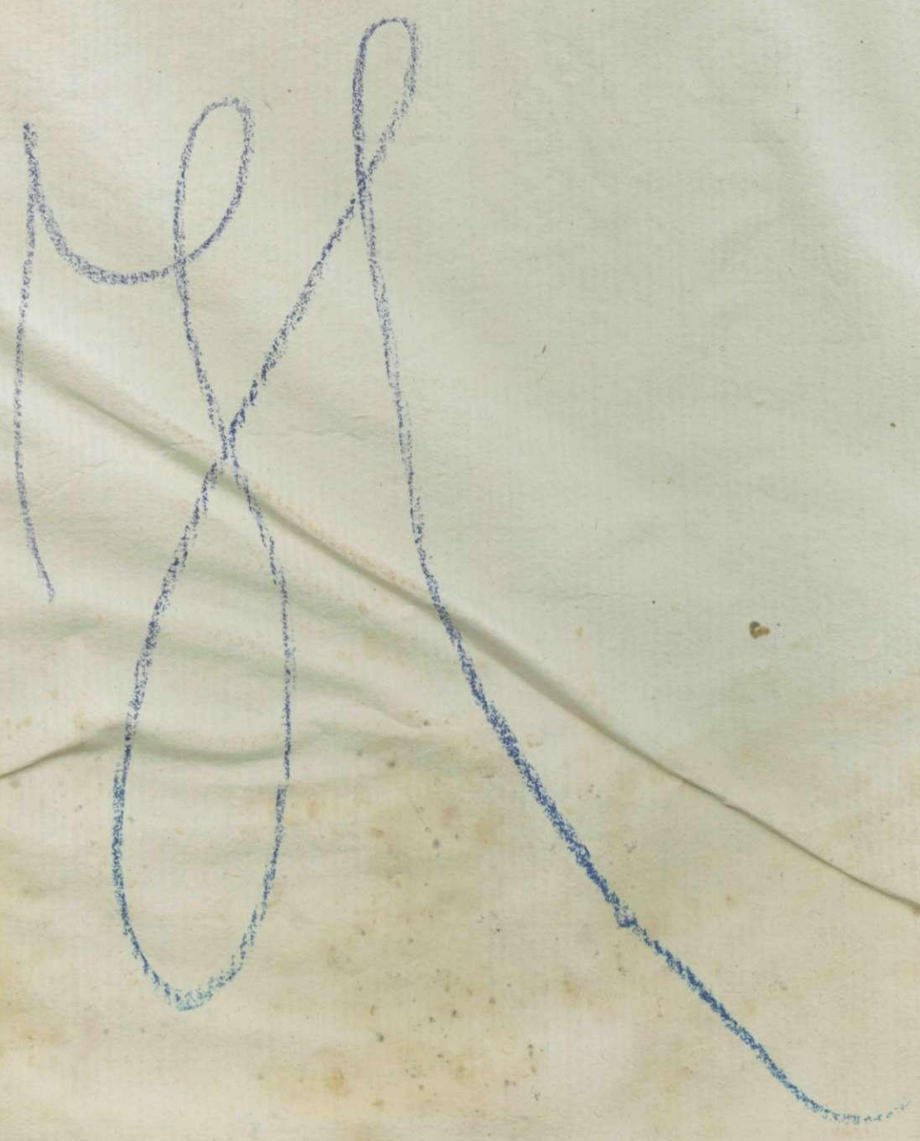

Antiphonarium proprium et cō mune sanctoꝝ ſm ordinē ſancte Romane eccleſie. ſūma cū di/ligentia reuiſum: atqꝫ fideli ſtudio emē datū: per reli gioſuꝫ fratrē Franciſcū de Brugis ordinis minoꝝ regularis ob ſeruantie de pro uintia ſancti Antonij.

Cum gratia et priuilegio.

Frater Franciscus de Brugis ordinis minorum observantium de provincia sancti Antonij/ad cantores prefatio.



Affecissem vtiqz mi fratres vniuersi qui legitis in hoc volumine antiphonarum id me adimplesse/summaqz cura/ac longissimis vigilijs perfecisse/quod ab impressore eius a me flagitatum extitit: correxisse scilicet in eo errores (quoad musicen tñ attinet) qui innumerabiles pene extiterunt:absqz q ipsi occupationi/hanc etiam (que grandis plurimum fuit) superadderem:apposuisse videlicet notulas subinferendas. Ast quoniam sicut abyssus abyssuz inuocat/non minus charitas charitatem concitat/vxi opere precium admodum fore:me in eadem corrigendi prouincia/non modo charitatis ipsius iustam mensuram seu confertam exhibere/verumetiam exagitatam/ac supereffluentem erogare:quom presertim exinde cunctis duplicem perpenderim vtilitatem: velut igniculum ex silice emicare:quarum prima ordine/potissimaqz vigore est hec. Q3 scilicet quisquis vestrum quippiaz nanciscetur a me correctum/quod sibi aut insolitum/aut irregulare videatur/ex eisdem nostris notulis/quas non nisi a summis viris/veris musices alumnis excerpsi:perpendere poterit:an insolita/irregularisue cẽsenda sit ipsa nostra correctio. Secunda vero est. Q3 hi qui e regione horum voluminum conuenient ad concinendum/quasi discipuli coram magistro/quem in his notulis presto esse rebuntur/studiosiores in concentibus se exhibebunt. Sed ⁊ tertiam addimus:que forte harum qualibet fortior extat. Q3 huius nostri libelli paruo compendio poterit vnusquisqz introductorium ad musicen perutile/sibi credere fabrefactum. Sed ad rem correctionis redeundo (quod est principale nostrum motiuum) sciendum vobis est:q circa quatuor maxime insudauimus. Primum nanqz est: q errores tollere summopere studuimus: qui partim ex scriptorum insciția:seu siquid artis nouerunt/in scribendo negligentia/partim ex ingeniorum diuersitate/omnia propemodum gradualia ⁊ antiphonaria repleuerunt. Volentibus etenim diuersa diuersis/ac proinde quibusdam addentibus/quibusdam vo tollentibus/in vsqadeo deprauatam corruptionem omnium ferme cantionum deuentum est/vt impossibile sit eas ad originales pristinasue redigere neumas. Secundum vo est: Q3 pausationes necessarias annotauimus:plurimasqz pessime prius appositas deleuimus:veluti fuisse necessarium noscere poteritis: ex his que in capitibus huius compendij de distinctionib9 ⁊ deprogressionibus asseruimus. Sed in hac nostra errorum summotione/pausarumqz congrua annotatione/hoc non ignoretis. Q3 cunctum id/quod supportari potuit absqz artis/⁊ regularum eius contradictione/totuz prorsus intactum dimisimus: id solummodo subtrahentes/quod vitiatum fuisse manifesta artis impatientia perspicuuz est. Tertium est: Q3 vbicunqz suspicati sumus/quẽpiam posse in incertum incidere/an molliter canendum sit/an dure/seu ad euitandum tritonum / vel ad generandam meliorem consonantiam / an mi/aut fa/debeat per ordinem/qui accidentalis nuncupatur/cantari rite omnia signauimus. Postremum est: Q3 in aliquibus locis de industria posuimus.b.molle:q̃uis absqz ipsa signatura ab aliquibus itidem quod per ipsum.b.designatur potuisset intelligi. Q3 non ob aliud fecimus/nisi vt cantantes in huiusmodi passibus/qui fortasse forent discordes concordẽtur:nec vbi consensus est summopere necessarius/intercederet turpissimus/confusissimusqz dissensus:volentibus quibusdam cantare dure:quom id molliter facere deberent. Sed mi charissimi fratres/qui plurimi estis/ego vo solus/⁊ sicuti ex diuersis prouincijs/ac idiomatibus existitis/ita diuersis inclinationibus subestis. Si vnicuiqz vestrum/minime hoc nostro gemino/immo multiplici labore satis non est factum:licet vos sic erga nos charitatiue agere/sicut nos erga vos egimus:qui puncti stella calcaris diuini amoris/ac desiderio legalitatis cultus sui/lucubrationibus huius studij nosipsos subdidimus. Cogitareqz debetis oportuisse me hominem fore valde communem:nec vnius tñ nationis ingenio/sed omnium:pro quanto sinitur mortalis fragilitas niti complacere moremqz gerere. Gallici enim nostri/⁊ qui germanias incolunt:omnesqz alij eas circa regiones ꝟ duro maxime delectantur. Italici vo/⁊ cetere nationes citra illos mõtes.b.molli magis allicIuntur. Naz causa exempli:apud hos letanie vsqz ad Peccatores/molliter cantantur:que apud illos dure: ⁊ idem de q̃plurimis cantibus. Unde multa circumspectio/tanq̃z omnium (vt ait apostolus) debitoribus iudeorum certe/⁊ grecorum/nobis extitit necessaria. Que si affuit/gloria in altissimis deo sit:vobis autem pax immixta gaudio:nobis vo devotionum vestrarum aliquod suffragium. Sed si minime/venia vestra ne priuemur:rogamus: Valete.

Non suffecit in christo charissimi grande admodum onus/meisqz impar viribus (vt superiori prefatione protuli) post immensos exhaustos labores me absoluisse: verum eadem charitate ac multorum precibus/nuper compulsus non potui errata nõ castigare:manuqz nostram perfectã cum secundo ⁊ tertio capitulis ipsam nempe elucubrantibus omnibus impertire. Que quidem omnia miris cogitatibus inventa / quanti cantoribus conducant quoniam pre se ferunt silentio transcurrimus. Iterum valete.

¶ Hoc opusculum in quo duodecim sunt capitula vna cũ manu perfecta cõpilauit ⁊ apposuit ille frater: qui hoc opus ab infinitis pene erroribus purgauit: ad bene modulandum/ ⁊ ad componendas cantiones maxime necessarium.

¶ Capl'm pmũ in quo tractat̃ de tono in cõi: ipz sc3 diffiniẽdo ⁊ diuidẽdo: ⁊ qd sit ton⁹ quo ad pmũ modũ: ⁊ qd sit semiton⁹ minor ⁊ maior

Quid sit ton⁹ in cõi
Diuisio toni
Quid sit tonus quo ad primuz membrũ

TOnus est pluriũ sonoꝝ ꝯiunctio in ꝓportiõe ꝯsistẽs. Ton⁹ ꝓprie duplex est. Primo ꝑut ex duob⁹ semitonis integrat̃. Scd'o qr ex vna specie diapẽte cũ vna diatesseron simul iũcta icorporat̃. Primo itaq3 mõ qdã dr̃ positio propriaz hñs formã in sexqoctaua ꝓportõe exñs/ ꝯsonãtiãq3 faciẽs terminis ꝯstituta. Vel dr̃ vni⁹ soni itercapedo ad aliũ sibi ꝓpinquũ in sexqoctaua existens proportione que cõsonantiã facit. Huiusmodi eni primi modi/ qtuor tm̃ toni/ qui indiuisi dicunt̃ denominatione differẽtes in manu guidonis reperiunt̃: scilicet vt re/ re mi/ fa sol/ sol la. Hec eniz maneries toni/ non solum (vt Boetius omnesq3 alij musici referũt) in minorez semitonũ ⁊ maiorẽ tanq3 in partes eius integrales diuisibilis est: verũetiam in nouẽ comata diuidi potest tanq3 in partes eius minores: nõ q vnũquodq3 eiusdez sit quãtitatis/ cũ coma precedens suũ imediate sequẽs in aliquo excedat: quẽadmoduz tonus precedens/ suũ imediate sequẽtez vno comate excedit: q ⁊ in monochordo per comata bene diuiso manifeste patet.

Quid sit semitonus minor
Quid sit semitonus maior

¶ Semiton⁹ vo minor est distãtia a sono ad sonum sibi propinquiorem in quatuor comata diuisibilis: propriã habens formã ꝯsonantiãq3 faciens terminis ordinata: velut mi fa. Hic semitonus/ minor dicitur: non q toni diuisi sit dimidiũ: sed q ad itegritatẽ dimidij nõ peruenit. Semitonus autem maior est quoddã interuallũ vnius soni ad aliũ sibi conuenientem: quinq3 comata potentialiter continens: suam formaz habẽs/ dissonantiãq3 ob eius maioritatez faciẽs/ extremitatibus ꝯstitutã. ¶ Hic semitonus maior per se ⁊ proprie minime cantatur. ¶ He enim semitonoꝝ/ quãtitas v3 ⁊ qlitas a practicis tm̃ cãtorib⁹ ⁊ nõ theoricis parũ cõsideratur: qm̃ maxie est speculatiua: ⁊ ab eis valde aliena: sed sicut illis laboriosa intellectuq3 difficilis ita theoricis vtilis iocũdaq3 est. ¶ Qualiter aũt ⁊ quibus dimẽsionibus nouez comata in tono/ in semitono minori quatuor/ in maiori vero quinq3 inueniant̃/ quomodoue vnũquodq3 precedens/ suũ imediate sequẽs in aliquo excedat/ in nostro libello (quẽ medullaz tritici appellamus) reperit̃: ⁊ talis semitonus maior inter fa ꝓprietatis b moll'/ ⁊ mi ꝓprietatis ♮ duri inuenit̃.

Quare inter fa molle ⁊ mi durum semitonus maior inueniatur
Conclusio
Correlarium

¶ Qd' autẽ talis quãtitas ibi constituta/ maior sit semitonus/ hac congrua ratiõe ostendimus. Constat eni in tasta manus videlicet a la mi re illas tres notas esse equales/ hoc est sub eadem littera eodemq3 in pũcto locatas. In b fa/ ♮ mi vero due littere/ cũ prima que mollis dicitur/ fa iũgitur: cum secunda vero mi collocatur. Ille tres in c sol fa vt etiã equales sunt. Sed sic est: q nota mi in tasta videlicet a la mi re/ ⁊ fa in b molli semitonum faciunt minorem: qr mi fa quatuor comata virtualiter continentẽ: re vero in eodez a la mi re/ ⁊ mi in ♮ mi (vt omnibus notum est) tonum constituũt: qr re mi nouem comata virtualiter habentem. Sequitur ergo ipsam notã mi in ♮ duro altiorez esse per quinq3 comata ipsa nota fa in b molli existente. Similiter fa b mollis ⁊ sol in c sol fa vt tonum efficiunt: qr fa sol/ mi vero in ♮ duro/ ⁊ fa in c sol fa vt semitonium faciunt minorem. Ergo fa b moll'/ ⁊ mi ♮ duri semitonum maiorem quinq3 comata virtualiter habentẽ cõstituunt.

¶ Patet ergo notam fa b mollis inter duo mi esse locatam/ faciẽtem semitonum minorem cum mi inferiori eiusdẽ proprietatis/ cum superiori vo mi alterius proprietatis semitonum maiorem. Mi autem ♮ duri inter duo fa locatuz esse videmus: quoniã cũ inferiori fa alterius proprietatis/ maiorem semitonum constituit: cum superiori vo fa eiusdem proprietatis semitonum minorem.

¶ Capitulum scd'm in quo manus perfecta noticia tribus v3 ordinibus cõposita/ cũ nõnullis valde necessarijs ad hãc requisitis ꝯtinent̃.

Ordo
Ordo harmonicus
Diuisio
Inter naturalez durũ ⁊ mollem comparatio
Primuz correlariũ
Secundum
Apta similitudo
Tertium
Ordo naturalis

¶ Quoniã autẽ ex guidonis manu/ dissonantias multas (vt in fine capituli hui⁹ in regulis quas cõmunes appellamus patet quo nõ iniuria imperfecta dici potest) euitare non valemus/ iccirco eã omittere ⁊ aliã nostrã quã perfectã dicimus/ musicis ipertire cõsulto decreuimus. Et quo apertius faciliusq3 intelligat̃/ tres ordines plereq3 regule/ non solũ cantoribus/ verũetiã organistis/ citharedisq3 ac ceterꝫ id genus apprime necessarie consequenter subscribimus. At quoniã ordines hos intelligere non possumus/ nisi in cõi quid sit ordo prenoscamus/ ideo ei⁹ hec descriptio capiatur. Ordo est apta cõueniensq3 diuersarũ rerũ digestio: qua res vnaqueq3 suo in loco collocam⁹: qui qzuis in plura diuidatur membra: tñ qr solum harmonicus ad propositũ facit nostrũ: ex hoc tm̃ de ipso subsequimur. Ordo itaq3 harmonicus est cõcordiũ vocũ dispositio: semitonos tonos ac consonantias maiores conficiẽtiuz. Qui quidẽ ⁊ ipse in naturalẽ subdiuiditur/ durũ/ atq3 mollẽ: quorum singulatim proprietas naturaq3 sic declaratur. Naturalis quippe tribus de causis dicitur. Prima q eius coordinatio nãliter eodẽ modo disposita est/ quo ⁊ ceteroꝝ digeste sunt. Secũda qr nullũ alioꝝ vllo modo diuidit: diuisionibusq3 suis minime accidit: quatenus in subiecta formula oculate liquet. Tertia qm̃ eius cantilena tã naturaliter ꝯcinnitur/ q in eius sonoritatẽ emittendo/ nulla vehemẽtia/ nulla duricies/ nulla tenuitas/ nulla mollicies penitus apponat̃: sed simpliciter/ vtpote vocalis cuiusq3 arteria valida est modulet̃. Durus vo mollisq3 cũ naturali licet ratione prime cause conueniant/ tñ reliquis duabus/ ediuerso se habent: cũ accidentaliter ipsũ nãlẽ diuidãt: ad accidẽtalem suãq3 diuisionem concurrant: tum q in modulatione/ modo vehementia ⁊ duricie/ mõ tenuitate ⁊ mollicie concinnunt̃: que qdẽ oĩa proprie ipsi voci accidentalia sunt ac extranea. Quo circa patet: quare hic nãlis/ illi vero accidentales. Quoꝝ alter mollis/ alter quippe durus non iniuria nũcupentur. Rursus ex his sequitur/ vt qua naturalis ab vtroq3 differat eadẽ cũ alterutro ꝓprietate concordet. Nã mollicie nãlis ipse conuenit molli: ⁊ a duro disconuenit: ⁊ duricie econtra iungit̃ cuz duro: disiungiturq3 a molli: veluti in moralibus. Liberalis a prodigo discrepat ⁊ auaro. Cũ autẽ hoꝝ proprietatis natureq3 mediũ teneat/ hinc deniq3 rationabiliter cõcluditur: ipsum in ipsa manu/ in principio/ fine/ necnon in situatione mediũ passim possidere locũ: excepto/ q hic versa vice euenit: quãdoqdẽ in scientijs a facilioribus notioribusq3 ad difficiliora ignotioraq3 ꝓceditur. Ideo de naturali ipso imediate pertractat̃. Ordo ergo naturalis est diuersoꝝ sonoꝝ/ tonos indiuisos atq3 semitonos minores ꝯficientiũ congrua dispositio: sua cuiq3 loca sic tribuẽs/ vt post duos itegros/ semitonus minor semper sequatur. Quã diffinitionem sic exponimus.

Diffinitiõis expositio
Quartum
Quintum
Sextum
Septimum
Ordo mollis
Ordo durus

¶ Ponit̃ nãq3 primo/ diuersoꝝ sonoꝝ/ qm̃ in omni procreatiõe eoꝝ/ siue vocaliũ vt in homine/ siue instrumentaliũ vt in cithara/ organo ⁊ ceteris huiusmodi/ septẽ pmi naturales sunt specie differẽtes: qzuis reliqui ab his septẽ/ etiã si infiniti esse possent/ semper cõsimiles procreentur. Nã tantã nature affinitatẽ/ similitudinẽq3 subseqũetis septenarij cũ primo (a quo generãtur) habent vt penes grauitatem tantũ ac acuitatem differre videantur. Quapropter manifestũ est/ quẽlibet septenarij secũdi sonũ/ suã habere octauam in primo sui consimilẽ: sibiq3 correspondentẽ. Exẽpli gratia. Primus sonus septenarij secundi/ a primo septenarij primi/ octauus sibi procreatur. Similiter secundus a secũdo/ tertius a tertio/ quartus a qrto/ qntus a quinto/ sext⁹ a sexto/ septimus a septimo/ ⁊ sic deiceps in reliquis septenarijs ad finẽ vsq3. Ex his iterũ liquido patet: qre vetustiores septez solũ litteras posuere differẽtes: easdẽq3 in reliquis septenarijs/ eodẽ modo semp resũmẽtes. Sequitur illa particula: tonos indiuisos/ que satis ex primo capl'o potest intelligi: atq3 semitonos minores supple tm̃: eo q maiores minime cantant̃. Reliquũ vero diffinitiõis mẽbrũ patet: qm̃ hi soni qui ex numeris ꝓportionũ causantur/ talem dispositionẽ recipiunt: q primus sonus cũ scd'o tonũ facit integrum: itidẽ scd's cũ tertio/ sed tertius cũ quarto semitonũ cõstituit minorem. Qrtus vero cũ quinto tonũ/ quintus aũt cũ sexto similiter. sextus quidẽ cũ septimo semitonũ cõponit minorẽ: ⁊ hoc nõ solum in naturali/ verũetiaz in duro ⁊ molli veritatẽ h3: quoꝝ primus vt denominat̃/ scd's re/ tertius mi/ quartus fa/ in quo vt recipit̃. quint⁹ sol in quo iterum re ponitur/ sextus la in quo mi reiterat̃/ septimus fa rursuz nominat̃ in quo vt minime repetitur/ quandoqdẽ eius fa tonũ a ♮ (vbi re mi dicit̃) in minorẽ maiorẽq3 semitonũ diuidit. Ex quo cõstat tale vt ⁊ fa cum alijs suis denominatiõib⁹ eiusdẽ proprietatis in manu guidonis non esse ordinis naturalis: sed ei⁹ accidentalis qui mollis dicit̃: que qdẽ de nominationes etiã note vocitant̃: eo q notificãt conceptus anime. Deniq3 ex predictis ostẽdit̃ in manu guidonis tm̃ septẽ sonos graues/ septẽ acutos/ ac superacutos sex: tãdẽ manũ naturalem terminantes esse: hoc tñ non ignorato/ q b fa in natura acuta/ ⁊ superacuta nõ naturalis: sed mollis dicunt̃ ordinis: ratõe iã superius dicta. Et hec de naturali ordine dicta sufficiãt. Ordo aũt mollis est vocũ siue notarũ apta ⁊ ꝯueniens digestio: sub qlibet voce ordinis naturalis toni distãtia sibi similẽ notã collocãs: cui⁹ fa tonos naturales in guidonis manu sub semitono minore imediate existẽtes/ i minorẽ semitonũ ⁊ maiorẽ disiũgit. Ordo vero durus est quedã notarũ legitima dispositio: qua supra quãlibet naturalẽ notã/ sua similis collocat̃ ab illa inferiori tono distans: cui⁹ mi tonos naturales supradicte man⁹ supra semitonos minores existentes/ in semitonũ maiorem ⁊ minorẽ secat.

Due maxime
Due cões regule
Quare semiton⁹ maior nõ cantatur

Quibus descriptiõibus licet parũ insudemus/ eo q in sequenti capl'o ex declaratiõe man⁹ declarant̃: tñ pro firmiori canẽdi regimine/ duas maximas seu dignitates/ ac totidez regulas in ipsis maximis fundatas/ tribus his ordinib⁹ cões necessario adijcim⁹. Prima maxia. Ois cõsonantia admittenda: oisq3 dissonãtia per se euitãda semper est. Scd'a/ duarũ ꝯsonantiaꝝ semp melior est eligenda. Prima regula/ si ex mi ordinis naturalis in aliquo cantu dissonãtia sequat̃/ illud mi est euitandũ: ⁊ fa alteri⁹ nature/ hoc est ordinis mollis in eadẽ tasta semp est admittendũ: ⁊ econtra: si ex fa dissonantia causet̃/ illud fa omittendũ/ ⁊ mi alteri⁹ nature sc3 ordinis duri in eadẽ tasta recipiendũ est. Scd'a regula/ si ex mi in aliquo cantu/ qz ex fa in eadem tasta alteri⁹ nature melior consonãtia sequat̃/ illa melior eligenda/ ⁊ nõ taz bona omittẽda est: ⁊ ediuerso vt supra. Et qd' de mi ♮ duri/ ⁊ fa b mollis exemplificauim⁹/ idẽtidẽ de quolibet mi ꝓprietatis nature/ ⁊ b mollis/ atq3 de fa proprietatis nature ⁊ ♮ duri iudicamus. Quibus lucide constat: quare semitonus maior non cantat̃/ cũ semper ex eius sonoritate/ dissonantia sequatur. Et sic de secundo capl'o hactenus.

¶ Capitulũ tertium in quo ponitur nostra manus perfecta cum declarationis eius notandis ⁊ regulis.

Primum suppositũ

¶ Pro declaratione hui⁹ subiecte man⁹/ primo presuppositis duobus/ sex notãda tradunt̃. Primũ suppositũ ceterisq3 preuiũ. Primus di

Nomina digitorum

gitorũ manus/pollex vocat:eo q̃ ceteris potẽtior sit.polleo enĩ idez sonat q̃ valeo.Scõs pollicĩ vicinus/index nominat:q̃ eo res quas volumus indicamus. Tertius/medius cũ mediũ teneat locũ.Quartus/iter mediũ ⁊ minimũ ānularis dicit:qñ ex sua cũ corde/affinitate/pr̃ ceteris ānulo semper induitur. Vltimus qui ⁊ miminus/auricularis scribitur:q̃ eo ad abstergendas aures/nonnunq̃z vtimur.

Secundum

Scõm/quilibet digitus in tres iuncturas diuisus est:excepto pollice/qui in duas tm̃/cũ careat media.Quarum prima iuxta manum infima dicitur:scõa media:tertia suprema.Aggregatum vero in ipsis iuncturis ⁊ sũmitatibus/ex litteris ⁊ notis/taste nuncupãtur.

Primum notãdum

Primo aduertendũ est:q̃ tam littere q̃z note precedentes/idest versus principiũ manus/respectu imediate seu mediate sequẽtiũ/hoc est versus finẽ/dicuntur inferiores.Sequentes vero respectu precedentiũ/superiores:cũ canendo vox eleuet extollatur q̃:tum q̃ (vt friuoli etiã

Secundum

volunt chiromantici) pollex/clauis radixq̃z manus est:quare ab eo recedẽdo semper ascenditur.Scõo sciendũ est/manũ nostrã/illam guidonis vno tono vnaq̃z littera precedere/ibiq̃z idest in suprema dorsi pollicis/seu retro pollicem iunctura/⁊ littera f/vt primã notã ordinis mollis principiũ sumere. In scõa vero tasta in sũmitate pollicis scz in.g.primã notam vt ordinis naturalis principiare/ab in inferiori quidẽ vt tono distare:quẽadmodũ in manu guidonis in auriculari digito vt ♭ duri acuti in littera g/ab vt b mollis inferius in littera f tono discriminat.De vt ordinis duri/cũ in tertia tasta in suprema ante pollicẽ iunctura in littera a initiet/ab inferiori vt naturalis ordinis tono distat:

Digestio manus

⁊ sic deinceps omnes note ordinis mollis existunt sub notis eiusdẽ denominationis ordinis naturalis distãtia toni:puta re sub re/mi sub mi ⁊c.huiusmodi.Vt in manu guidonis/note b mollis sub notis ♭ duri acuti.At qñ ordines hi tot tonos/semitonos/ac notas/litterasq̃z eque recipiunt:vt in monochordo facilius perpenditur:ideo ⁊ in fine/eadẽ obseruantia terminant̃.Si quidẽ ordo mollis precedit naturalem vno tono ac vna littera in principio/igit̃ ⁊ in fine ex consequenti in tasta penultima ordinis naturalis/hoc est in d sol re digiti medij summitate/⁊ naturalis in e iunctura suprema dorsi eiusdem digiti:Durus vero in f eiusdẽ dorsi medij iunctura/vna cũ tota manu ad calcem ducitur Tertio/sũmopere id vnum obseruandũ est:q̃ in quacũq̃z tasta in qua inueniunt̃ due lr̃e/tunc ipse lr̃e cũ suis notis (⁊ si in eadẽ tasta vi deantur) per semitonũ tm̃ distant maiorem:modo sint ordinis naturalis/siue mollis/siue duri/refert nihil.Exemplũ tritum in manu guidonis de b molli/scz sub ♭ duro acuto (vt in primo disquisitiuim̃ capl̃o) habetur aptissimũ.Quarto/ne forte nos quis arguat/q̃ in dicta manu in e iuncture infime digiti ānularis vbi est fa ordinis mollis/nota vt repetit̃:cũ superiori capl̃o contrarium declaretur/intelligendum est:q̃ eum ibi resumitur:vt eo tonus g.a inde diuidatur:vti sensu palã est. Qd̃ autem in principio eius ordo nõ detur/in promptu est ratio. Naz/si in principio eius daretur/daret̃ in ifima iflictura dorsi pollicis/ponatur in e/tunc procedẽdo vt in ceteris ordinibus per tonos semitonos sequerentur duo incõmoda. Primum/q̃ fa scõm talis principij in e/cum primo fa ordinis naturalis minorem componeret semitonuz.Secundum/q̃ dictum fa talis principij cum primo c mi ordinis duri conficeret coma:q̃ non potest cantari:⁊ sic ex consequentibus suis octauis idem illud eueniret.

Quintum

Quinto/animaduertere licet/q̃ in coniunctione notarum horum triũ ordinum/in eadẽ tasta prime note inferiores/hoc est/prope primã litteram (si plures sunt) molles sunt:secunde/nãles:tertie dure:inter quas/vt clarius discernent̃/punctũ ponimus. Inter

Sextum

tastas vero/virgulã adijcimus:prout in subiecta formula oculate patet.Demũ/neminem latere debet:q̃ manũ istam ita digessimus/vt vbi cunq̃z inuenitur fa/⁊ mi similiter inueniatur:quo ide:modo per fa/modo per mi (vt melior expostulabit sonoritaz) concinere valeamus.Et quia ex tali dispositione/omnem dissonantiaz perfecte euitare possumus:tum quoniam quemlibet ordinis naturalis tonum seu guidonis manus (primo tamen tono excepto ac vltimo) ab altero accidentaliũ/semper reperimus esse diuisum: qua diuisione/omne perfectum musicale instrumentum/diuisum esse debet/tum etiam q̃ trib⁹ diapason/ac vno semitono maiori/manus ipsa cõcluditur:in quibus perfecta consistit harmonia. Hinc palam est ipsaz nõ ab re perfectam esse: quod in hoc capl̃o assumptum fuit a nobis declarandum. Ex quib⁹ omnibus octo necessarie inferuntur regule.

Prima regula

Prima/Quelibet tasta guidonis manus/seu naturalis que cũ superiori tonum facit/ipsius superioris notas per ordinẽ mollẽ recipit. Que vero cum inferiori tonum componit/per ordinem durum ipsius inferioris notas admittit.

Secunda

Secunda/quelibet tasta naturalis seu guidonis manus cõtinens fa/per ordinem mollem/notas tm̃ superioris taste tono distantis recipit. Vti in guidõis manu c fa vt.f fa vt in natura graui/c sol fa vt.f fa vt in natura acuta/c sol fa in natura supra acuta.

Tertia

Tertia/Quelibet tasta naturalis seu guidonis manus continens mi/notas inferioris tantũ tono distantis per ordinem duruz recipit. Exempluz in guidonis manu ♭ mi.e la mi in natura graui/a la mi re.♭ mi. e la mi in natura acuta/a la mi re.♭ mi i nã supra acuta.

Quarta

Quarta/Quelibet tasta naturalis seu guidõis manus/nec mi naturale nec fa continens/tam superioris q̃ inferioris notas admittit:quandoquidem cum vtrisq̃z tonum conficit:excepto in guidonis manu gama vt: cum sub se tastam naturalem nõ habeat/ideo solum notas superioris excipit: que quidem in dicta manu sunt octo scilicet a re.d sol re in natura ꝯui/g sol re vt.a la mi re.d la sol re i natura acuta/g sol re vt.a la mi re. d la sol i natura supra acuta.

Quinta

Quinta/Cuilibet littere guidonis manus in qua est mi.adiungitur per ordinẽ mollem alia littera in qua est fa:veluti ♭ duro gra/ui in quo est mi.apponitur aliud b per ordinem molleꝫ. in quo fa reperitur:⁊ sic de similibus in quibus mi inuenitur.

Sexta

Sexta/Omnis littera mollis per ordinem mollem recipit notas littere tono distantis supra se/que in nostra quidem manu ee sunt B molle.e molle in natura graui/a molle.b molle ꝫ. e molle i natura acuta/a molle.b molle in natura supra acuta.ita in manu guidonis quelibet lr̃a precedens siue naturalis siue mollis/eandem habet notam per proprietatem b mollis/quam ⁊ imediate sequens per ♭ durum.

Septima

Septima/Omnis littera dura tm̃ cuz inferiori tasta in qua est mi naturale tonum facit:⁊ per consequens eius notas per ordinem durum solum recipit. Exempli gratia in nostra manu perfecta:c durum in natura graui/f durum.c durum in natura acuta/f durũ. c durum in natura supra acuta.

Octaua

Octaua/Cuilibet littere ordinis naturalis in qua est fa/tribuitur per ordinem durum alia littera in qua est mi.ceu in guidonis manu b molli in quo est fa/per ordinem durum aliud ♭ in quo est mi adiũgitur. ⁊ sic de alijs litteris in quibus fa reperitur. Et hic q̃z/tum huius introductionis permittebat breuitas/expeditum sit. cetera diligenti relinquendo indagatori.

Sequitur capitulum quartum

Formula declarans quo pacto ordo naturaliz a molli ⁊ duro diuiditur quorum (vt clarius capiantur) natura lis nigro formatur colore:durus vero ac mollis rubro imprimuntur.

Ordo mollis		Ordo naturalis		Ordo durus	
f.	Ut.				
	re.	G.	Ut.		
	mi.	a.	re.		Ut.
b.	fa ut.				
		♭.	mi.		re.
	sol re.	c.	fa ut.		
				c.	mi.
	la mi.	d.	sol re.		fa ut.
e.	fa ut.				
		e.	la mi.		sol re.
	sol re ut.	f.	fa.		
				f.	la mi.
	la mi re.	g.	sol ut.		fa.
a.	fa.				
		a.	mi la re.		sol ut.
b.	sol fa ut.				
		♭.	mi.		la re.
	la sol re.	c.	fa ut.		
				c.	mi.
	la mi	d.	sol re.		fa ut.
e.	fa ut.				
		e.	la mi.		sol re.
	sol re ut.	f.	fa.		
				f.	la mi.
	la mi re.	g.	sol ut.		fa.
a.	fa.				
		a.	mi la re.		sol ut.
b.	sol fa				
		♭.	mi.		la re.
	la sol.	c.	fa.		
				c.	mi.
	la.	d.	sol.		fa.
		e.	la.		sol.
				f.	la.

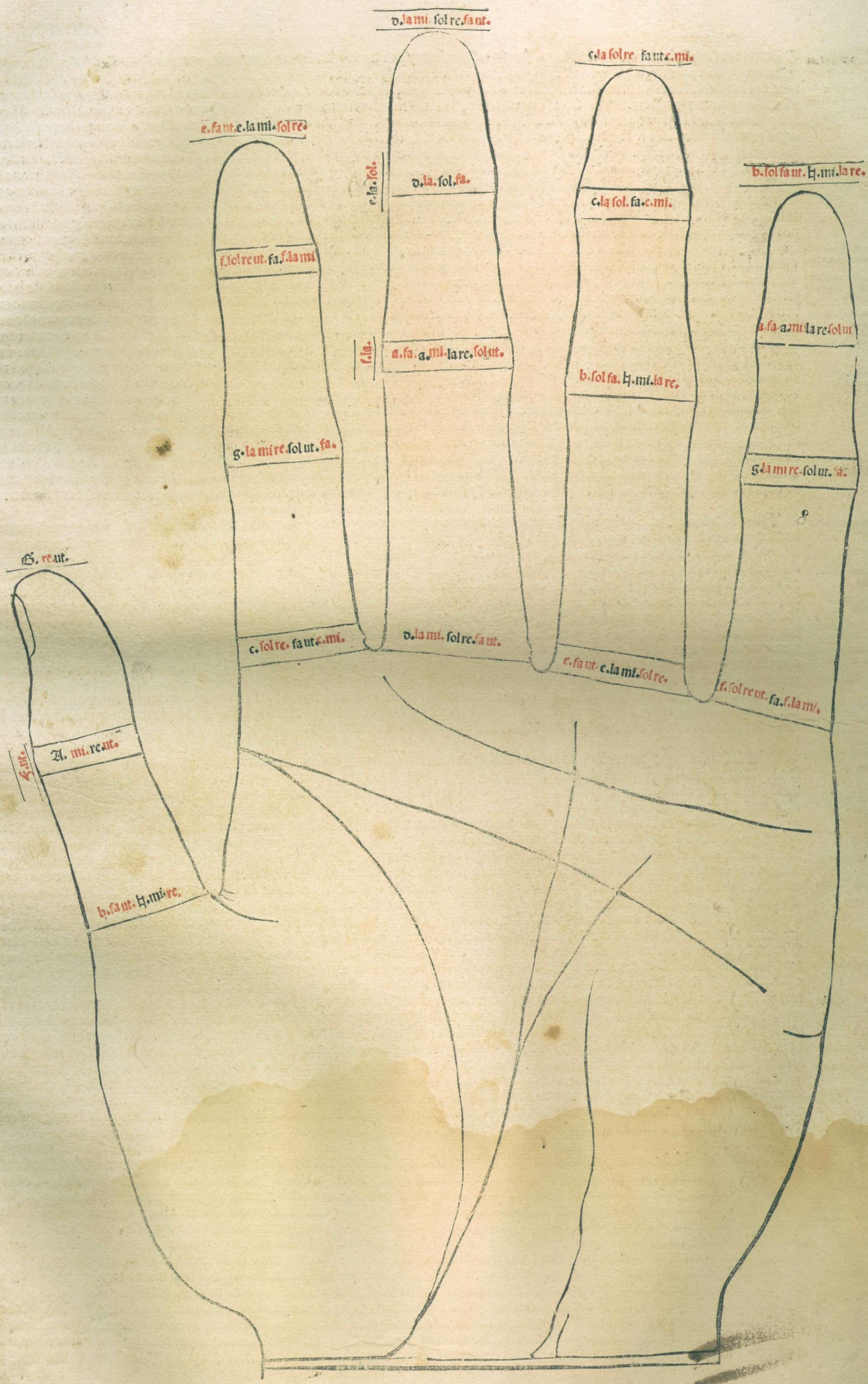
d. la mi. sol re. fa ut.
e. fa ut. e. la mi. sol re.
c. la sol re. fa ut. c. mi.
b. sol fa ut. ♮. mi. la re.
e. la. sol.
d. la. sol. fa.
c. la sol. fa. c. mi.
f. sol re ut. fa. f. la mi
a. fa. a. mi. la re. sol ut.
b. sol fa. ♮. mi. la re.
a. fa. a. mi. la re sol ut
g. la mi re. sol ut. fa.
g. la mi re. sol ut. fa.
c. sol re. fa ut. c. mi.
d. la mi. sol re. fa ut.
e. fa ut. e. la mi. sol re.
f. sol re ut. fa. f. la mi.
G. re ut.
A. mi. re ut.
f. mi.
b. fa ut. ♮. mi re.

¶ Quartum capl'm in quo de reliquis speciebus sub brevitate tractatur: ⁊ in quo quedam nostre additiones continentur.

Divisio tertie
Quid sit tria pfecta
Quid sit tertia iperfecta

¶ Tertia duplex est. s. perfecta ⁊ imperfecta. Perfecta (que in musica ditonus siue bitonus aut diatonus appellatur) est distantia duos tonos continens: ⁊ sunt due: vz vt mi. fa la. Imperfecta dicit illa intercapedo/que tonū vnum cū semitono minori comprehendit: ⁊ etiā due sunt. s. re fa/mi sol. Hec enim in musica semiditonus vel trientonus cōmuniter vocat: qm̄ trium semitoniorū capax est. Quarta similiter duplex est: vz pfecta ⁊ iperfecta.

Divisio quarte
Quid.sit quarta perfecta

¶ Perfecta (que diatesseron vel tessera dr̄: vel tetrachordū) est spēs q̄ duos tonos ⁊ minorē semitonū itrinsice ꝓtinet.

Nota

Et nota q̄ vnaquęq; spēs minorē semitonū ꝓtinēs/tot modis variat: quot interualla hz: q; semiton' minor: qui iteruallū hz inequale: per alia interualla rotatur: propterea diatesseron tres species tm̄ habet: qm̄ semitonus aut in medio aut in primo aut in tertio collocatur interuallo. Si in medio: prima species dicet: velut re sol. si in primo situat iteruallo: scōa species erit sicut mi la. Si aūt in tertio locetur interuallo: tertia species erit veluti vt fa.

Divisio quarte imperfecte
Quid sit quarta imperfecta superfluitate

Imperfecta duplex est. s. imperfecta superfluitate: ⁊ iperfecta diminutione. Imperfecta superfluitate que tritonus appellat: est quātitas tres tonos perfectos ꝓtinens: ⁊ est inuariabilis: qm̄ semitono caret minore: ⁊ in manu guidonis in quatuor locis reperitur: vz a littera f grauī vsq; ad ♮ durum acutū: ⁊ a b molli acuto vsq; ad e acutū: ⁊ in eorū octauis. Hic enim tritonus se discrepantiam in animo auditoris generat: ⁊ hoc intelligendū est cum directus indiuisus ⁊ simplex fuerit: q; cōpago nostri corporis mysticali coaptatione coniuncta/post duos tonos naturaliter semitonū minorem deposcit: sed si post tertium tonū semitonus minor sequatur: tritonus cantari potest: cū non sit simplex. De quarta imperfecta diminutione hic pertransimus.

Divisio quinte
Quid sit quinta perfecta

Quinta duplex est: vz perfecta ⁊ imperfecta. Perfecta que proprie diapente vel penta: aut pentachordū vocatur: tres tonos cuz semitono minore implicate continet: que quatuor modis fit: q; m̄ quatuor interualla habet: ⁊ per consequens q̄tuor species erunt.

Divisio'qnte pfecte
Pria spēs scōa tertia quarta

¶ Prima species/minorē semitonū in scōo habet interuallo: ⁊ erit re la. ¶ Secunda species/semitonū in prima distantia habet: vt in mi mi. ¶ Tertia species/semitonum in q̄rto spacio habet/veluti fa fa. ¶ Quarta species habet semitonū in tertia intercapedine sicut vt sol.

Quid sit quinta imperfecta

Imperfecta duos tonos ⁊ duos semitonos cōtinet: que in manu guidonis in quatuor locis reperitur: vz a ♮ duro graui vsq; ad f eiusdem nature: ⁊ ab e graui vsq; ad b molle acutū ⁊ in eorum octauis. Hec quinta/tritonus equipollēs appellari potest: qm̄ ab eo tritono/comate vno superatur.

Nota numerus octauus est perfectus

De sexta perfecta ⁊ imperfecta: ⁊ de septima: brevitatis cā hic nihil dicimus. Nobis igitur supererit de octaua tanq̄ perfectissima/excellentissimaq; specieruz (quam greci diapasson appellant) aliqua disserere. Numerus igitur octauus plenus ⁊ perfectus dicit: q; omniū continens est: nam totus concētus/octo vocibus concludit/congruo ordine deductis. Diapasson enim grece/per totū vel de toto latine dicit: qm̄ tota musice differentia in ea virtualiter continet: atq; tota vis pendet harmonie. Includit enim virtualiter vniſonum/semitonū minorez ⁊ maiorem: tonū: semiditonuz: ditonum: diatesseron: tritonum: diapente: cū qua priores vsq; ad diatesseron inclusiue replicantur. Hoc itaq; modo/ipsa diapasson completur.

Quid sit diapasson

Post ipsam vero ſm antiquos reiteratio semper fit/⁊ hoc quo ad harmoniā quapropter concludimus totū corpus musice/vnam esse diapasson: que (vt diximus) octo vocibus constat. Hec species equisona dicit: q; vox octaua eque videtur sonare cū prima: sicut vnisonus: sed in acuitate tm̄ ⁊ grauitate differunt: ¶ Dicimus igitur q; diapasson est quedam species perfectissima ⁊ equisona: in proportione dupla existens: primo diuisibilis in speciem tessere ⁊ pente: tanq̄ in partes eius integrales: in qua tota musice differentia continetur.

¶ Capitulum quintum in quo de varietate ipsius diapasson ⁊ quot sunt tractatur.

Prima diuisio diapasson

¶ Nunc autem qualiter species diapasson variantur que proprie toni vocantur: ⁊ quot sunt/dicendum est. Ipsa enim diapasson duobus secatur modis. Primo per medium videlicet in duas partes equales. Hoc igitur modo eam diuidendo/ipsius quarta littera cum inferiori diatesseron: cum superiori vero/diapente semper facit.

Secunda diuisio diapasson

Et quoniam diapente (vt diximus) quatuor interualla habet quatuor modis variabitur: ⁊ per consequens quatuor species diapasson in hac diuisione erunt. Secundo vero modo per tria diuiditur: ⁊ in hac diuisione species pente diuisa inferiorem obtinebit locū: tessera vero superiorē: qm̄ qnta vox cū prima diapente efficit: cū octaua diatesserō: sicq; in hac diuisione etiam quatuor modis ipsa diapasson variatur: propter eandē rationem superius dictam.

Conclusio

Concludimus igitur ex dictis ipsam diapasson octenis modis esse faciendam: q̄uis septem tm̄ habeat interualla: q; ipsa in eodē situ duobus variatur modis: vt in hoc patet exemplo. ¶ Linea inter d graue/⁊ d acutum in duo diuidendo: facit quartā speciem ipsius diapasson. Per tria vero facit quintam: ⁊ ita octo species diapasson tm̄/specie differentes sunt.

Notandum

Ex dictis igitur istud notandū est: q; sicut primus sonus ⁊ octauus in acuitate tm̄ ⁊ grauitate differunt: ita dici debet: q; due littere similes per octauā distantes/in eodē vz in acuitate tm̄ ⁊ grauitate differant: q; inter eas alia differentia vari non potest: ⁊ ideo primū g qđ supra gama (qđ g dicitur) per octauū distat: acutum esse dicimus ⁊ non graue: sicuti multi asserunt: qm̄ eadem ratione priusq; gama acutum esset/primum a dicebatur graue: scōm vero acutum: quapropter dicimus/q; sicut in omni instrumento/inferior sonus est origo nature grauis: ita sua octaua origo ⁊ principium erit nature acute: ⁊ quemadmodum de sonis diximus: ita ⁊ de litteris cum quibus iunguntur: affirmandum esse iudicamus.

¶ Sextum capitulum in quo de octo specierum diapasson collocatione tractatur.

Prime speciei collocatio

¶ Ostensa speciei diapasson variatione atq; multiplicatione/reliquū est de specierum diapasson collocatione pertractare. Prima igitur species diapasson est ab a graui vsq; ad a acutum/quā ipsa littera d grauis/in diatesseron ⁊ diapente diuidit: ipsam eordam per mediū partiendo: q; d graue cū a inferiori diatesseron: cū superiori vero a diapente efficitur.

Secunde speciei collocatio

Habebit igitur hec species primā diatesseron re sol. primamq; diapente re la. qm̄ semitonus vtriusq; speciei/in secunda collocat intercapedine.

Tertie collocatio

Secūda species diapasson est a ♮ duro graui vsq; ad ♮ durum acutū/cuius eordam/e graue in duas partes equales diuidit: e igitur cū ♮ graui diatesseron facit: cū acuto vero/diapente. Habet ergo hec species secundā speciem diatesseron mi la. ⁊ secundā diapēte mi mi. quoniaz semitonus vtriusq;/in primo collocatur spacio.

Quarte collocatio

Tertia species diapasson a littera c graui fit vsq; ad c acutū: cuius eordam/f in duas partes equales diuidit/faciens cū c graui diatesseron: cum acuto vero diapente. Habet ergo hec species tertiam diatesseron: vt fa. ⁊ tertiam diapente fa fa. quoniā semitonus diasseron in tertio collocatur interuallo: ⁊ semitonus ipsius diapente in quarto.

Sciendum

Quarta species diapasson que est vltima/diuisa per mediū/fit a littera d graui vsq; ad d acutū: cuius eordam/g acutū per medium diuidit: sicq; g acutū cum d graui pentam: ⁊ cū d acuto tesseram facit. Habet igit hec species primā diatesseron ⁊ quartā diapente: q; semitonus ipsius tessere in scōo interuallo: ⁊ ipsius pēte/in tertio situatur spacio. Et sic hec species a prima diapasson satis differt. Hoc etenim modo eorda per mediū diuisa: q̄tuor species diapasson tantuz inuenient diuersificate. Verum si ipsa diapasson per tria diuidat: alie quatuor species diuerse a predictis inuenient/propter q̄tuor interualla ipsius pente. Semitonus enim in his rotat sicut in supradictis. Unde sciendū est/q; vna eademq; species diapasson ſm varietatez diuisionis/suā diatesseron ⁊ suam diapenthe habebit sub ⁊ supra.

Quinte speciei collocatio

Nam si diuidat per duo/tessera inferiorem locū: pēta vero superiorē obtinet. Si vero in tres partes diuidatur equales: penta diuisa inferiorem: tessera vero superiorem locum possidebit. Quinta species diapasson a littera d graui vsq; ad d acutū est: que si in tres partes equales diuidat: a acutū cū d graui diapente facit/cū acuto diatesseron. Habet igit hec species primā speciē diapente diuisam in inferiori loco: primā vero diatesseron in superiori: ⁊ in hoc a prima diapasson satis differre cognoscit: q̄uis ambe ex eiusdem speciebus formentur.

Sexte collocatio

Sexta diapasson est ab e graui vsq; ad e acutū. eam igit per tria diuidēdo/quinta littera ipsius scz ♮ durum acutū/cū e graui/secundā diapente diuisam/cū e acuto/secundā diatesseron facit: ⁊ in hoc/a secūda diapasson differt.

Septime collocatio

Septima diapason est ab f graui vsq; ad f acutū: diuidendo eam in tres partes equales: quinta igit littera eius vz c acutū cū f graui/tertiam diapente diuisam: cū f acuto/tertiā diatesseron ꝓstituet: ⁊ ita a tertia diapasson differt.

Octaue collocatio

Octā q̄ vltia est/fit a g acuto vsq; ad g supra acutū: cui' qnta lr̄a vz d acutū/cū g acuto q̄rtā diapēte diuisaz/cū g supra acuto/primā diatesserō cōponit: ⁊ in hoc a q̄rta satis differre cognoscit. Cognita igit collocatione specierū diapasson: ex quibus toni prouenium: videndum est quid sit tonus: ⁊ quot existunt: quomodoq; formentur.

¶ Capl'm. vij. quo ad scōm modū/⁊ quot toni huius scōi modi sint/⁊ qūo formen't/⁊ q̄liter cātari debeāt/vz p ♭ molle vel p ♮ durū.

Quid est tonus quo ad scōm membrum

¶ Toni inquātū ad scōm modū (vt boetius refert) ex specieb' diapasson existūt. Cū igit ois spēs diapasson ex octo vocib' ꝓstās/pfectissima ꝑncipalisq; dicat: q; totā vim musice oēsq; eius differentias vtualiter ꝓtinet (vt dixim') ꝓcludim' oēm tonū (vt pfectus dicat) octo tm̄ vocib' ꝓstare: eo q; numer' octau' plen' ⁊ pfect' totū ꝓtinet/⁊ tot' ꝓcent' octo vocib' ꝓgruo ordine deductis ꝓcludit: vt in capl'o. iiij. diximus: iōq; ton' sic diffiniri pōt. Tō est quoddā modulatiōis corp' ex vna pēta ⁊ tessera octo vocib' formatū/atq; in pportōe dupla exīs: in quo oēs ꝓsonātiarū differētie qb' ois cātus regit/virtualr ꝓtinent: ⁊ breui'. Tonus ꝑprie: vnā specierū diapasson sortit. Quicqd igit pfectionis in diapasson inuenitur/in tono pfecto repiri dz. Q̄m̄ (vt dixim') ton' pfectus nec plus nec min' dz ꝓtinere q̄ nā diapason requirit: q; si plus ꝓtinebit vt volūt nōnulli: q tono auctentico vnā sub finali notā addunt: placali vo vnā supra qntā vz supra diapente/erit non pfectus: sed ipfectus superfluitate: si vo minus octo vocib': erit ipfect' diminutiōe.

Apud veteres tm̄ q̄tuor toni
Apō modernos octo

Apud veteres q̄tuor toni tm̄ fuere: quoz ꝑmus pth': secūdus deutherus: terti' trit': q̄rt' vo tetrach'. Moderni aūt octo tonis vtūtur dr̄ntib': qm̄ octo species diapasson differētes (vt dictū est) inueniūtur: ex qb' (sic iā dixim') ipsi toni ꝓueniūt: atq; ex eisdē specieb' vz diapēte ⁊ diatesserō formantur: ex qb' ipse diapasson.

Quatuor lr̄e finales

¶ Et sunt q̄tuor lr̄e finales: in qb' ois tonus siue cātus regulariť terminatur: vz d e f g uia: ⁊ g acutū: q̄uis in alijs etiā lr̄is cā euitādi: mi vel fa accidētalia: vel meliorē ꝓsequēdi ꝓsonātiā finiri liceat.

Tonus quo ad scōm membrum duplex
Quō sit ton' placalis

Quēadmodū igitur diapason dupl'r ꝑprie diuiditur: vz in duas ptes: vl' in tres eq̄les/ita duplex est ton' vz autētic', i. auctoralis siue magister vt dicūt moderni: ⁊ placalis. i. collateralis siue discipulus. Placalis dr̄ ille cui' finalis

cum quarta sub se exñte diatesseron: cũ qnta vo supra se diapẽte ꝯstituit/ꝛ sunt q̃tuoꝛ: vz scd̃s: q̃rtus: sext⁹: ꝛ octauus. ¶ Isti q̃tuoꝛ pla-
Tonus placalis quadruplex
cales ex illis q̃tuoꝛ p̃mis diapasson per mediũ diuisis incoꝛpoꝛant̃. ¶ Nã scd̃s ton⁹ ex p̃ma specie diapasson itegrat̃: cui⁹ extremitates sũt
Secundi constitutio
a d gũia: ꝛ a acutũ. ¶ Quart⁹ tonus ex scd̃a diapasson ꝯstituit̃: cui⁹ extremitates sũt ♮ durũ e gũia: ꝛ ♮ durũ acutũ. ¶ Sext⁹ tonus ex ter
Quarti constitutio
tia diapasson incoꝛpoꝛat̃: cui⁹ extremitates sunt c f gũia: ꝛ c acutũ. ¶ Octau⁹ ton⁹ ex q̃rta diapasson foꝛmat̃: cui⁹ extremitates sũt d graue.
Sexti constitutio
Octaui constitutio
g ꝛ d acuta. ¶ Toni aũt autẽtici dicunt̃: q supra finalẽ oĩa hñt: hoc est: cuius qnta supra finalem cũ ipsa lr̃a finali diapẽte: ꝛ cũ octaua supra
Quid sit tonus autẽticus
finalẽ diatesseron constituit: qui etiã q̃tuoꝛ sunt: vz: p̃mus: tertius: qntus ꝛ septim⁹. ij. eni ex q̃tuoꝛ vltimis speciebus diapasson per tria di
Ton⁹ autẽticus quadruplex
uisis incoꝛpoꝛant̃. Qm̃ primus tonus ex qnta diapasson foꝛmat̃: cuius extremitates sunt d graue/a ꝛ d acuta. ¶ Tertius tonus ex sexta
Primi autentici cõstitutio.
diapasson constituit̃: cuius extremitates sunt e graue. ♮ durũ ꝛ e acuta. ¶ Quintus tonus ex septima diapasson foꝛmat̃: cuius extremita-
Tertij constitutio
tes sunt f graue. c ꝛ f acuta. ¶ Septimus tonus ex octaua diapasson integratur: cuius extremitates sunt g d acuta: ꝛ g supra acutũ.
Quinti constitutio
Septimi constitutio
Coꝛrelarium
¶ Ex his igit̃ patet/litterã finalem in tonis placalib⁹ quartũ locũ obtinere: in autenticis vo primũ: hoc est inferioꝛem. ¶ Ex dictis ergo
Coꝛrelariũ qlibet tonus excepto scd̃o per b durũ cãtari dz
in p̃nti ꝛ in capl̃o imediate p̃cedenti intelligitur: q̃ qlibet tonus excepto scd̃o/qꝛ rõne ꝑfectionis eius nõ dz ꝑuenire ad b fa. ♮ mi (vt supe-
rius diximus) dz cãtari per ♮ durũ inquãtũ ipse tonus incoꝛpoꝛatus sit ex diapasson: diuidenda in tres partes eq̃les: qm̃ qlibet tonus in suo
ꝓgressu/rõnabili⁹ ꝛ suauius graditur per illas notas modulãdo: q̃ hãc diapasson foꝛmãt: ex q̃ ipse ton⁹ in coꝛpoꝛatur siue itegratur/ q̃z per
alias notas ex qb⁹ nõ foꝛmatur. Nã note ex qbus foꝛmantur species tonoꝝ. s. diapente ꝛ diatesseron/sunt ꝓꝓrietatis nature/ꝛ ♮ duri: qd̃
speculantib⁹ notũ est: ergo ꝛc̃. Rõne tñ partiũ integraliũ in q̃s primo ipso diapasson. s. f f diuiditur/qntus tonus: p b molle cãtari debet: qꝛ
Ratione partium
Quint⁹ per b molle modulari debet
si linea int̃ f graue ꝛ f acutũ exñs ꝑ mediũ diuidatur: in ipso sectionis medio b molle erit: qd̃ cum f graui diatesseron: ꝛ cum f acuto diapente
facit: ꝛ hoc mihi sũmope placet. ¶ Et qm̃ supꝛadictum est tritonũ esse euitandũ/qꝛ de sua nã dissonantiã generat/maxie cum imediatus/in-
diuisus/ꝛ simplex fuerit/notandũ est. ¶ Qd̃ cũ cantus a lr̃a f vsq̃z ad b fa. ♮ mi ascenderit: ꝛ post in dictuz f prius redierit q̃z ad c ascenderit/p
Prima regula
b molle oĩno cantari dz. Et si post notã in b fa. ♮ mi existentez/a littera a vsq̃z ad c gradatim ierit/tunc illa nota in b fa. ♮ mi ante a eodez mo
do cantabitur: dummodo in illo a ad minus due note fuerint: ꝛ maxie si inter illas notas in a existentes pausa fuerit: qꝛ si vna tñ esset/p ♮
durum totum quandoq̃z modulabitur vt hic.

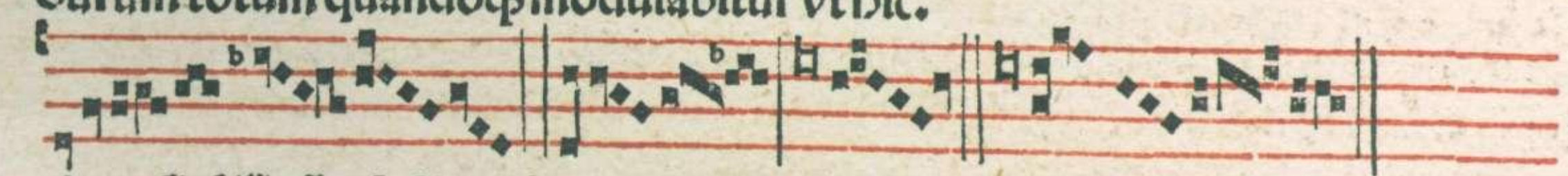

Per. b. molle etiã cõiter cantabitur: cũ cantus a lr̃a g vel ab
a vsq̃z ad b fa. ♮ mi ascenderit: si post hoc prius in f descẽde-
rit q̃z ad c ierit: dummõ iter b ꝛ f rõnabilis distinctio nõ fue-
rit: qꝛ si aliq̃ rõnabilis distinctio iterfuerit: sepe accidit q̃ per ♮ durũ cantetur. Circa qd̃/multas alias regulas cantoꝛib⁹ multũ necessarias
ponere possem⁹: sed bꝛeuitatis cã/succincte ꝑtrãsimus. ¶ Secunda regula est. cũ in b fa. ♮ mi per b molle cãtatur/deide cãtus vsq̃z ad e ascẽ
Secunda regula
dit/tunc ad tritonum euitandum e molle hoc est fa oĩno cantabitur: si post notã in dicto e existentem prius in b fa ♮ mi redierit q̃z ad f ascen
derit. Etiam hoc modo cantabitur si post e in d tm̃ descendatur ꝛ post hoc ad f gradatim eatur: dũmodo in d ad min⁹ due note fuerint: sed
ille ascensus a littera d vsq̃z ad f per e naturale dicendo mi cantetur. si vero in d vna nota tm̃ fuerit per e naturale totum moduletur vt hic.

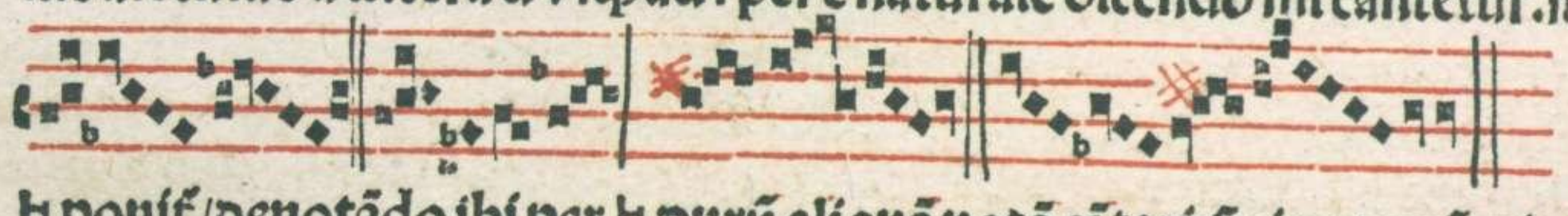

Et nota q̃ quẽadmodũ in b fa. ♮ mi hoc signũ b ponit̃/cuz aliq̃ nota p
Nota hic
b molle cãtari debet/ita in a ꝛ in e illud idẽ signũ ponendũ esse dicim⁹:
qñ a molle ꝛ e necesse fuerit modulari. Sil'r sicut in b fa. ♮ mi hoc signũ
♮ ponit̃/denotãdo ibi per ♮ durũ aliquã notã cãtari: sic in c durũ ꝛ in f illud idẽ signũ vel hoc ✗ ponẽduz erit: cum eis per c durum ꝛ. f. ne-
cesse fuerit modulari. ¶ Hos supꝛadictos singulos octo tonos boeti⁹ ꝓꝓrijs noibus appellat. Vñ dicit. Quilibet tonus quo vnaqueq̃z
gens magis gaudebat: illius gentis noĩe/ipse tonus appellatus est: ideo primus tonus doꝛi⁹ vocatus est: qm̃ doꝛici eo delectabant̃. ¶ Se
Unde noia tonoꝛum antiquit⁹ posita sunt scd̃m boetium
cundus vo tonus cũ sub doꝛio collocatus est/hypodoꝛius nũcupatus est. ¶ Tertius tonus phꝛigius vocatus est: qꝛ apud phꝛigios habe
batur in vsu: ꝛ qm̃ quartus tonus sub eo constat/hypophꝛigius nominatus est. ¶ Quintus tonus lidius vocitatur: qm̃ in lidia maioꝛi cũ
gaudio frequentabatur. ¶ Sextus vero hypolidius dicitur: qm̃ sub lidio collocatur. ¶ Septimus tonus pꝛopꝛio nomine caret: sed qm̃
iuxta lidium positus est/mixolidius est appellatus. Octauus vero qꝛ est sub eo/hypomixolidius est dictus.

¶ Capitulum. viij. de distinctionibus gramaticalibus quãtũ ad musicã: ꝛ de distinctiõib⁹ tãtũmodo musicalib⁹ q̃s vulgo pausas noĩam⁹.

¶ Nunc aũt dicendũ est/qb⁹ in locis/tonoꝝ distinctiões sunt ponẽde: que nõ ad placitũ tm̃/sed rõnib⁹ firmissimis collocãde atq̃z figurã-
de sunt: cũ per eas tonoꝝ spẽs atq̃z neumaꝝ differentie cognoscant̃: sed anteq̃z ad ei⁹ ꝑfectã cognitionẽ ꝑueniri possit/hic aliq̃ grãmatica-
lia necesse est p̃ponere: q̃ q̃zuis aliene artis videant̃/discipline hui⁹ musicalis nr̃e tñ ꝓꝓrijssima sũt. Nã liberales artes nõ sibi adiuicẽ inimi-
cant̃: sed ꝯuicarie sunt: ꝛ vna/alteri⁹ soꝛoꝛ sũmope ꝯcoꝛs. ¶ Prius igit̃ videndũ est: qd fit positura. Positura est f̃m isidoꝝ q̃dã figura ad
distinguẽdos sensus per cõmata/cola ꝛ periodos/que dũ oꝛdine suo apponit̃/lectiõis siue sñie sensum nobis oñdit. Dicit̃ positura qꝛ pun-
Quid sit positura grãmaticalis
ctis positis ipsa vox pꝛo diuisiõis iteruallo deponit̃. Ipsa eni positura triplex est. Prima dr̃ subdistinctio: scd̃a media distinctio: tertia vl-
tima distinctio. ¶ Prima positura vel subdistinctio est ipsuz cõma qd̃ particula mẽbꝛi siue articulus/aut paruũ mẽbꝛũ sñie dr̃. Cõma eni
in oꝛ̃one tunc fit/cũ nec ꝑfecta est ꝯstructio/nec ꝑfecta sñia. Vbi eni in ꝓnunciatiõis initio ꝑs sensus nõdũ pleña est/ꝛ tñ respirare opoꝛtet/
Positura triplex
Prima positura cõma
fit cõma. i. ꝑticula sensus. Media distinctio est colon. Colon grece latine mẽbꝛũ dr̃. Colon eni fit cũ ꝑfecta est ꝯstructio sz nõ ꝑfecta sñia.
Colon ex vno vel plurib⁹ comatib⁹ ꝯstituit̃. Vbi ergo sñia sensum p̃stat/sed de sñie plenitudine aliqd deficit/colon dr̃. Vltima distinctio/
Scd̃a positura colon
periodus vocat̃. Dicit̃ aũt a peri qd̃ est circũ/ꝛ odos qd̃ est cant⁹/q̃si circularis ꝛ ꝑfectus cant⁹. Et iõ scd̃m isidoꝝ vltima distinctio est: que
totã oꝛ̃onis sñiam claudit. Fit itaq̃z qñ ꝑfecta est ꝯstructio ꝛ sñia. Qrit̃ eni ex plurib⁹ mẽbꝛis ipse ꝑiodus. i. extrema sñie clausula: cui⁹ ꝑtes
Tertia positura ꝑiodus
sunt comata ꝛ cola: quoꝝ diuersitas punctis in loco diuerso positis demõstrat̃. Pꝛopꝛie igit̃ periodus distinctio vocat̃. i. disiũctio: qꝛ inte-
grã separat sñiam. Exempli grã: Qd̃ si nolueritis ꝛ me ad iracundiam pꝛouocaueritis. Ecce cõma. Gladius deuoꝛabit vos. Ecce colon:
Quia os domini locutum est. Ecce periodus. i. sententie terminatio. Aliqui sic exponũt: per cõmata. i. per minoꝛes decisiones: vt hic. Vo
cabitur nomen eius admirabilis consiliarius: deus foꝛtis. Per cola. i. per maioꝛes decisiones/ꝛ per clausulas quasdaz/ex duobus vel plu-
ribus dictionibus ꝯstantes: vt hic: Dereliquerunt dñm: blasphemauerũt scm̃ israel: abalienati sunt retroꝛsum. His quoad grãmaticam
dictis supest dicere de distinctiõib⁹ ad musicã ꝑtinentib⁹. Egre eni music⁹ qlibet/distinctiões musicales posset locis cõgruis collocare: nisi
prius distinctiões ad sensum cantionũ ꝑtinentes/ꝑfecte cognosceret. Positura igit̃ musicalis siue tonoꝝ distinctio est quedã pꝛo interual
lo vocis depositio ipsaz neumã siue spẽs ex qbus toni foꝛmant̃/magna cũ rõne terminãs: aut in plures ꝑtes diuidens virgula figurata. vel
dr̃ neume vl' spẽrũ terminatio: siue suarũ partiũ diuisio vl' pausatio virgula signata. Hec distinctio duplex ẽ: vz ꝑfecta ꝛ ipfecta. Perfecta
Quid positura musicalis
est totius ꝛ integre neume terminatio: in ꝓꝓrijs spẽi atq̃z spẽrũ extremitatibus tonos foꝛmantiũ. hoc est in ꝓꝓrio finali: vel in tenoꝛe legiti
Positura musicalis duplex
me situata. Imꝑfecta vo est pausatio ipsam neumã ꝑfectã in plures partes diuidens. Tonoꝝ eni spẽs per distinctiões cognoscere: tonos
Perfecta
vo per spẽs iudicare necesse est: q̃zobrẽ sine distinctionũ rõne/pause in cãtu nõ ponant̃. Signa que neumas siue spẽs iter se distinguere hñt/
Imperfecta
sunt virgule per spacia ꝛ lineas ꝑtracte: que pause ꝓꝓrie vocant̃. Et iõ vbicũq̃z pause rõnabiliter sunt posite/ibi ne cantetur monemur. In
oĩ eni loco tonoꝝ/licet fieri distinctio: in quo ipsi toni inchoare p̃nt. Nullus aũt cant⁹ siue tonus/supꝛa suũ ꝓꝓriũ tenoꝛẽ incipere dz: ꝛ per
ꝯñs/nullus tonus placalis in tenoꝛe sui autentici cantũ inchoat. Ex dictis ꝯcludimus/quẽlibet tonũ siue autenticũ siue placalez: duas hr̃e
Monitio
lr̃as in qbus ꝓꝓrie atq̃z ꝑfecte neumaꝝ distinctiões frequenti⁹ rõnabiliusq̃z ꝛ terminari/ꝛ collocari debẽt: que sũt lr̃e finales atq̃z tenoꝛes.
In alijs etiã lr̃is inter finales. s. ꝛ tenoꝛes exñtib⁹/distinctões fieri p̃nt: illa tñ excepta/q̃ imediate supꝛa finalẽ existit: in q̃ nũq̃z aut raro distin
Conclusio
ctio fit. Placales vo qm̃ ad eoꝝ ꝑfectionẽ sub finali in alijs trib⁹ notis ꝯgruũ est descendere: iõ in eisdẽ/inchoatiões ꝛ diuisiones habeãt.
¶ Supꝛa tenoꝛes aũt cãtuũ nũq̃z distictiões aut raro fiãt sz i octaua supꝛa finalẽ sic/ꝛ hoc i autẽticis itelligẽdũ est. Verũtñ qlibet tonus in
Declaratões ad quẽlibet tonũ pausandũ
suo finali ꝛ in suo tenoꝛe/plures distinctões hr̃e dz poti⁹ q̃z in alijs locis. Distinctiões tñ ꝑfecte circa p̃ncipiũ cant⁹ mediũ ꝛ finẽ decenti⁹ ꝛ
frequẽti⁹ collocent̃. Sed vt positure musicales quo ad ea q̃ de positur[is] grãmaticalib⁹ ꝯgrue adiuicẽ applicẽtur talia subinferim⁹ vz: Cũ i
oꝛ̃one nec ꝯstructio nec sñia fuerit ꝑfecta: ꝛ tñ respirare opz/tũc ibi distinctio fiat: sz remota a lr̃a finali hoc mõ vz. Qd̃ si distictionẽ ꝑfectã
fecerim⁹/i tenoꝛe ꝓꝓo collocem⁹: ꝛ hoc tã i autẽticis q̃z i placalib⁹ itelligat̃. Si vo oꝛ̃onis ꝯstructio ipfecta extiterit/tũc neume clausula in
q̃rta supꝛa finalẽ ꝯstituẽda erit: ꝛ hoc cũ cãt⁹ autẽtic⁹ siue placalis vz scd̃s ꝛ sext⁹ fuerit: etiã neume positura oĩuz placaliũ in q̃rta sub finali
ponet̃: si oꝛ̃onis positura ipfecta fuerit. Si aũt oꝛ̃onis ꝯstructio fuerit ꝑfcã sz nõ sñia/ibi etiã distictio oĩno figet̃: nõ lõge/sz ꝓpe finalẽ: sic/vt
si neume cl'a ꝑfecta fuerit: i ꝓꝓo finali siue i tenoꝛe ꝯstituet̃. In scd̃o vo tono ꝛ i sexto: nõ solũ in finali: sz etiã i t̃tia supꝛa finalẽ: q̃ ẽ tenoꝛ eoꝝ/
apte ꝑfecta pausatio põt collocari. Si aũt ipfecta fuerit neume disiũctio/tũc in ꝓpinqoꝛi lr̃a sub finali collocãda est positura: ꝛ hoc tã in au
tẽtic[is] q̃z in placalib⁹ itelligat̃: ꝛ etiã in tertia supꝛa finalẽ: si ton⁹ autẽtic⁹ fuerit vel etiã placalis/vz q̃rt⁹ aut octau⁹. In t̃tia sub finali/oẽs pla-
cales toni suas distinctões hr̃e p̃nt: dũmodo (vt dcm̃ ẽ) oꝛ̃onis disiũctio fuerit colõ. Cũ vo oꝛ̃onis ꝯstructio ꝑfecta fuerit ꝛ sñia: tũc neu
me cl'a ꝯgrue ꝯstituat̃ ꝑfecta: hoc ẽ i tenoꝛe ꝓꝓo vl' i finali. Supꝛa vnicã attamẽ dictionẽ: vl' sillabã aut lr̃az: vna neuma etiã ꝑlixa siue ꝑfcã
siue ipfecta: aut pl'es eẽ p̃nt. exultationẽ siue letitiã denotãtes: ꝛ ꝑ ꝯñs pl'es distictões ibi facere licet: veluti in kyriel'. ꝛ in all'a ꝛ in ꝯsilibus.

Quid sit tenor
Tenores a: g:ntricor

¶ Capm nonū de tenore.

¶ Tenor est p'ositio inchoatiōis seculoꝝ. Quelibet igiť lťa in q̄ seculoꝝ hz inceptionē dr tenor. Tenor ergo hoꝝ triū tonoꝝ autēticoꝝ/vz pmi/qnti ⁊ septimi/est qnta lťa supra finalem. Tenor vo alterī autentici vz tertij/est sexta supra finalē: vt hic

Tenores placalium

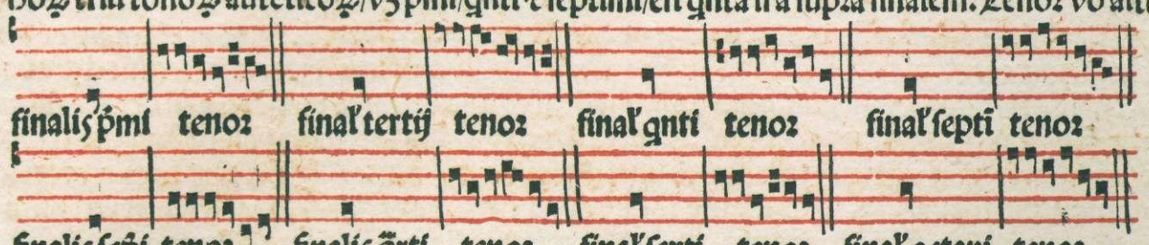

¶ Tenores duoꝝ placaliū/vz secūdi ⁊ sexti/ē tertia lťa supra finalē: tenores vo quarti toni ⁊ octaui/est quarta littera supra finalem. vt hic.

¶ Cap̄. x. de neumis tonoꝝ.

Quid sit neuma
Neuma duplex
Neuma perfecta
Neuma imperfecta

¶ Neuma hz papiā ē ps cātilene q̄ fit de geminatiōe phtōgoꝝ. Dicim⁹ aūt neumā eē in duplici differētia. Una pfecta ē: altera vo ipfecta. Neuma ꝑpe pfecta ē/toti⁹ ⁊ itegre spēi: siue spēy/tonos formātiū exornatio/ex pluriū phtōgoꝝ ꝯiūctiōe legitie ꝯstituta: atq; ī ꝑpo finali: siue ī tenore finalť terminata. Neuma vo ipfecta ē ptis siue ptiū eaꝝ spēy decoratio ex sonorum copulatiōe ꝯgrue deducta. Ex p̄tactis igitur patet quēlibet tonū suas ꝑprias habere neumas ab alioꝝ tonoꝝ neumis distinctas

Correlarium
Proprium autentícorum
Proprium placaliū

¶ Ca. xi. ō ꝑpetatib⁹ tonoꝝ.

¶ Proprīū ē oīb⁹ tonis autēticis a lťa finali: celeriter/hilariť/⁊ freq̄nter ad suos ꝑpos tenores ascēdere. Proprīuz est etiam/vt in eis tenoribus sepe distinctiones fiant: ⁊ vt cantus circa eos tenores/moras circūflectionesq; suas faciat. Proprium vero est placalibus/vt circa finales ⁊ suos proprios tenores/moras ⁊ circūflectōes freq̄nter efficiāt: distinctiōes quoq; suas sepe i eis collocēt ꝑprīū etiā eis ē ḡuiter (raro tñ) ad tenores suoꝝ autēticoꝝ ascēdere: ⁊ vt raro in eis distinctiones collocent.

¶ Cap̄. xij. de q̄litatib⁹ cōib⁹ tonoꝝ/put ūt iductiue diuersoꝝ effectuū/verbis tñ correspōdētiū: ⁊ ꝑmo.

Diuersitas tonorum diuersitatibus cōplexionum hominum cōueniens
Primus viris ingeniosis cōperit qui soli comparatur

¶ Quatuor illi toni: vz ꝑtus deuterus tritus tetrach⁹/q̄tuor cōplexiones hoies mouēt. Illū ꝑtus flegmati dñať: deuterus vo colere: tritus sanguini: tetrach⁹ aūt tardior melāconie. Dorius itaq; qui ꝑmus autēticoꝝ tonus dr: flegma mouet a sōno excitādo. Hic. n. tonus viris ingeniosis/pclarisq; ꝑprie cōpetit: qui cū ex cibi/aut alicuius alterius accidēcz iductiōe flegmate aliq̄liter grauanť/pmo tono ꝯcrepante alleuianť. Hic etiā tonus/luminoso soli cōparať/⁊ ab eo sole tenet ⁊ regit: cū iter oēs tonos ꝑncipatū teneat/velut sol iter oēs planetas. Et quēadmodū sol/humida exsiccat ⁊ noctz tenebras fugat/ita hic tonus pigritiā/tristitiā/stupore/ꝯfusionēq; sōni/q ex tristitia ob flegmatis motionē ꝓuenit/celerit expellit. Hic. n. tonus dr mobilis/⁊ habilis ad oēs affectus. Verba. n. iocosa/lepida/siue faceta/huic tono maxime ꝯuenire assignamus.

Secūdus mestis ⁊c. hominibus cōuenit ⁊ lune comparatur

¶ De scō tono.

¶ Scōs tonus/q hypodorius vocitať: ꝯtrario mō se hz: qm̄ somnū lenē/⁊ qetū inducit. Nā mos erat pythagoricis/vt cū ꝯtinuas curas in somnū ꝓuerterēt/hypodorio vterenť: vt cos lenis/⁊ qetus somnus capet: qm̄ (vt ait boetius) tota cōpago aie/⁊ corpis nr̄i/musica coaptiōe ꝯiūcta est: ⁊ sicut se hñt corpis affectus/ita quoq; pulsus/cordis motibus icitantur. Et idē dicit tauronomitanū iuuenē/tertio tono fuisse incitatū: scō vo tono sedatū. Hic. n. tonus/miserz/⁊ pigris/atq; mestz ꝑprie cōuenit. Hic etiā tonus lune cōparať/⁊ ab ea regit: qm̄ sicut luna humida est/⁊ oibus planetz iferior: ita hic tonus/flebilis ⁊ grauis est/⁊ oibus alijs tonis iferior. Spāliť vo/est placabilis/⁊ depcatiuus/qm̄ depcatio cū humilitate ⁊ sepenumero cū fletu fit.

Tertius superbis ⁊c. competit ⁊ marti cōparatur

¶ Verba igiť mesti tiā inducētia/atq; fletū ꝓuocātia/necnō ⁊ vba ab aliq̄bus angustijs/siue calūnijs/vel seruitute/redēptionē/vel liberationē significātia/huic tono ꝯueniēter attribuēda sunt.

¶ De tertio tono.

¶ Tertius tonus/q frigius appellať/colerā mouet/ad iracūdiā icitātē/⁊ ꝓuocantē: de quo dicit boetius: Qui aspiores sūt getarū/duriorib⁹ delectanť modis: q vo māsueti/mediocribus. Hic. n. tonus/marti attribuiť/⁊ ab eo regiť: qm̄ totus seuerus/⁊ icitatiuus est/velut ⁊ marz. Nā sicut marz/oia bona mūdi sua iracūdia conatur destruere/ita ⁊ hic tonus/superbos/iracūdos/elatos/crudeles/⁊ colericos/q hoc tono maxie gaudēt/⁊ qbus ꝑprie cōpetit/ad iracūdiā ⁊ rixā/celeriter inducit. Hic. n. tonus/fortes in sua ꝑgressiōe hz saltus. Verba igitur aspa/siue de plijs tpaliť/aut spūal'r tractātia/huic tertio tono rōnabil'r sūt assignāda.

Quartus adulatorib⁹ ⁊ blandis conuenit ⁊ mercurio comparatur

¶ De q̄rto tono.

¶ Quartus tonus/q hypofrigius dr ꝓtrario mō se hz: qm̄ colerā mulcet. Mercurius eni (vt dr) hunc tonū regit. Nā hic ton⁹ adulatoꝝ ē: q vicios⁹/⁊ sapiētes/ꝑboscq; equo mō collaudāt/⁊ etiā ad lamētū/⁊ ad letitiā/ad icitationē/⁊ ad sedatiōez facil'r ꝓuertūtur: q̄lis est nā mercurij/q cū bonis bon⁹/⁊ cū malis est pessim⁹. Dicit. n. hic tonus blādus/⁊ garrulus (qz vt diximus) adulatoribus ꝑpe cōpetit: qm̄ in pūtia vbis blādis nos diliniūt: sz in abūtia pūgūt. Et sicut mercurius iūctus cū marte/in aspectu quodā/ita malus ē velut ipse mars/qz ipse ense vulnerat: mercurius vo lingua/ita hic tonus iūctus cū tertio/tā durus/⁊ seuer⁹ erit sicut ipse tertius tonus. Hic aūt tonus videť eē lasciuus/sine venustate: ⁊ qm̄q; icitatiuus fm mixturā/quā cū suo autētico facit: spāl'r vo ē mitigatiuus. Verba igiť blāditias/āmonitiōes/mitigatiōes/deceptiōes/⁊ detractiōes significātia/huic tono legitie sūt ꝓpria.

Quint⁹ letis ⁊ iocundis ⁊ ioui cōparatur

¶ De q̄nto tono.

¶ Quintus tonus/q lidius vocať/sāguinis dñiuz obtinet. Hic. n. tonus ioui recte cōpať: q hoies sāguineos/beniuolos/mites/⁊ iocūdos/sua influētia facit/cū gaudiū semp notet. Hic etiā tonus a btō augustino dr delectabilis/hilaris ⁊ modestus: tristes ⁊ anxios letificās/lapsos/⁊ desperatos reuocās. De hoc dicit boetius q lydij/q maxie iocūdi sūt ⁊ leti/hoc delectanť. Verba igiť gaudiū/siue letitiā denotātia/⁊ alicuius victorie narratiua: huic tono sunt ꝯdonāda.

Sextus pijs ⁊c. ⁊ veneri comparatur

¶ De sexto tono.

¶ Sext⁹ ton⁹/q hypolidius appellať/veneri attribuēdus est: qm̄ sicut venus/hoies pios/⁊ cito ad lachrymādū ꝓuocabiles sua influētia facit: ita hic tonus ad lachrymas pias maxie ex deuotiōe/pietate/⁊ ex letitia exhortas nos q̄q; inducit. Dr igiť hic tonus pius/⁊ lachrymabilis/illis ꝯgrue cōpetēs/q de facili ꝓuocātur ad lachrymas/maxie pias/siue deuotas: ⁊ in hoc a scō tono satis differre dignoscitur: qz collachrymatio/⁊ fletus causatus a scō tono/mestus est ⁊ angustiosus (vt ibi diximus) hic vo pius/humanus/ac deuotus existit suas etiā voces/valde hr̄e dz coadunatas.

Septimus lentis et tristib⁹ ⁊ saturno cōparatur

Hic. n. tonus ⁊ suus autēticus differūt penes vocū dr̄ias: inferior. n. vox/nō ita dulcis est/nec suauis (vt qdā volunt) sicut acuta: Etiam in hoc differunt/qz ille letus/⁊ iocundus dicitur: hic vo lachrymabilis. Verba igitur pia/⁊ deuota/⁊ cito ad lachrymandū/ob deuotionē/cōpassionē/vel letitiā inducētia: huic tono ꝑprie apponenda sunt.

¶ De septimo tono.

¶ Septimus tonus/qui mixolidius vocatur/suo modulo melanoniā mouet. Nā homines quos saturnus sua influētia tristes: remissos/siue lētos facit: hic tonus sua harmonia ad mediū incitat/⁊ adducit. Habet. n. mixolidius partē lasciuie ⁊ iocunditatis/partēq; incitatiōis/varios hñs saltus/⁊ mores adolescētie repūtans: quapropter melanconie dñium tenet. Et qm̄ hic tonus circa melanoniā vsatur: ideo saturno attribuitur. Verba igitur q̄ tertio tono/q̄rto ⁊ qnto: sil'r ⁊ octauo cōpetunt: ꝓ ꝑte huic tono ꝯtribui pūt: sil'r ⁊ vba q̄rimoniā ꝑprie significātia/quā ob cām/q̄riloſus hic dici pōt.

Octau⁹ viris discretis ⁊ altiora speculantib⁹ ⁊ firmamēto cōparatur

¶ De octauo tono.

¶ Octauus tonus/qui hypomixolidius nūcupatus est: melancoliā mouet/quēadmodū suus autenticus: nā homines tristes/atq; lentos modulo suo ad mediocrē leticiā adducit: non irritando/sed letificando. Hic. n. tonus celo stellato/siue firmamento ꝑprie attribuitur: qm̄ sup oēs tonos/quandā hz insitā dulcedinez cum venustate/⁊ imunis est ab omnibus viciosis q̄litatibus/qua de cā omni negocio ꝯuenit. Nōnulli dicunt ipsuz/gloriā repūtare. Hic quidē tonus a sancto ambrosio dr suauis/⁊ moratus. Viris discretis/⁊ subtili ingenio ꝑfunda speculātibus hic tonus cōgrue cōpetit. Verba igitur de rebus ꝑfundis ⁊ celestibus tractātia huic tono assignari incongruuz nō est. Dicitur hic tonus depcatiuus: ⁊ exoratiuus/quo vtēduz est maxime quom aliquā felicitatē/siue gloriā etiam cum lachrymis aliq̄n cupimus obtinere. Ex dictis igitur cōparationibus/⁊ auctoritatibus pz/vnumquēq; tonuz diuersam ab altero hr̄e qualitatem. Necesse. n. est omnes has q̄litates in vbis magna cum discretione/subtiliterq; indagari/⁊ inuenire. Adeo q̄ q̄litas vniuscuiusq; toni rationabiliter sīe quorūcūq; verborum sit ꝑportionata: sic tñ q̄ q̄litas toni cuz maiori parte q̄litatis verboꝝ teneatur semper conformari. Attamē non est interdictuz docto: ac practico compositori aliquaz particulaz verboꝝ neumizare iuxta q̄litatē suā/q̄uis maior pars verboꝝ cantionis foret alterius qualitatis. Unusquisq; ergo per has satis (vt videtis) rite cātare/componereq; cupientibus perutiles ac necessarias rationes formationum/neumaꝝ/distinctionum/⁊ tenoruz q̄litates cōes de quibus superius sufficienter disseruimus cantus cognoscere poterit: ac de nouo alios recte componere/⁊ minus bene compositos corrigere/habita tñ prius ipsoꝝ cantuuz bona practica. De diuersis vero tonoruz progressionibus brevitatis gratia pertransimus.

Wanteij carmen.

Cantica limarat gradualia caste sacerdos
Cantu Brugensis ingenioq; potens
Mox tamen ille probus magis vt prodesse valeret
Has quoq; predulces expolit antiphonas.

Proprium sanctorum per anni circulum ꝟm ritum sancte Romane ecclesie feliciter incipit. In vigilia sci andree apli ad vespas añ.

Salue crux. cum reꝛ. de laudi. ps. Dixit dñs. cum reꝛ. In fine Laudate dñm omnes gen. Hym. v. psal. Feria breuia dicuntur de cõmuni apostolorum. Ad magt antiphona.



Aus ex duobus qui secuti sunt dominum/ e rat andreas frater simonis pe/ tri. alleluia. ps. Dagt. Regem aplorꝝ dñm. Uenite adorem⁹. ps. Uenite. In. j. nocturn. añ. Uidit dñs petrũ et andream: et wocauit eos. Psalmi dicũtur de aplis. añ. Uenite post me dicit dñs: faciam

Ad matutinũ inuitatorium.

vos fieri piscatores hoīuz. añ. Re
lictis rhetibus suis/secuti sunt do/
minū redēptorē. Ry. j.

Um pambularet do
minus supra mare se
cus littus galilee/vidit
petrū ⁊ andreā rhetia
mittentes in mare: et
vocauit eos dicēs. Uenite post me
faciam vos piscatores hominū. v.
Erant enī piscatores: et ait illis.
Uenite. Ry. ij. Mox vt vocem dñi
pdicātis audiuit beatus andreas/
relictis rhetibus quoz vsu actuq3
viuebat/Eterne vite secutus ē pre
mia largientē. v. Hic est qui pro
christi amore pependit in cruce: et
pro lege eius sustinuit passionez.
Eterne. Ry. iij. O doctor bonus et
amicus dei andreas ducit ad cru/

cē:aspiciēs a longe vidit crucē.sal/
ue crux: suscipe discipulum eius.
Qui pependit ī te magister meus
christus. ℣. Salue crux/q̄ in cor/
pore christi dedicata es: et ex mē/
bris eius/tāq̄ margaritis ornata.
Qui. In.ij.no/cturno añ Dignū sibi dns cōpu
tauit martyrē/quez vocauit aplm:
dum esset in mari.alleluia. añ. Di
lexit andreā dns: in odorē suaui/
tatis.alleluia. añ. Biduo viuens/
pendebat in cruce pro xpi nomine
beatus andreas: ⁊ docebat popu/
luz. ℟.iiij. Homo dei ducebaī vt
crucifigerēt eū.populus autē cla/
mabat voce magna dicens. Inno
cēs eius sanguis sine causa dāna/
tur. ℣. Qūq̄ ducerēt eū vt cruci
figeret/factus est cōcursus popu/
loz clamātiū ⁊ dicētiū. Innocens

℟.v. O bona crux/ q decorẽ ⁊ pulchritudinẽ de mẽbris dñi suscepisti/ accipe me ab hoĩbus: et redde me magistro meo: Ut per te me recipiat/ q̃ p te me redemit. ℣. Beatus andreas expãsis manibus ad celũ/ orabat dicens. salua me bona crux. Ut p. ℟.vj. Expandi manus meas tota die in cruce ad populum nõ credentẽ/ sed ⁊tradicentẽ mihi: Qui ambulãt vias nõ bonas: sed post peccata sua. ℣. Deus vltionum dñs/ deus vltionum libere egit. exaltare qui iudicas terram: redde retributiones superbis. Qui am.

In.iij.nocturn.añia. Non me pmittas dñe famulũ tuũ a te separari: tẽpus est vt cõmẽdes terre corpus meũ. añ. And reas vero rogabat populũ: vt nõ impediret passionẽ illius. añ. Reci-

pe me ab hoĩbus/et redde me ma/
gistro meo: vt p te me recipiat/qui
p te me redemit. alla. ℟. vij. O ua/
uit sanctus andreas. dum respice/
ret celũ/voce magna clamauit ⁊ di
xit. tu es deus meus quẽ vidi. Ne
me patiaris ab ipio iudice deponi:
qa virtutez sancte crucis agnoui.
℣. Tu es magister me⁹ xp̃s: quẽ
dilexi/quẽ cognoui quẽ confessus
suz: tãtũmodo in ista voce exaudi
me. Ne. ℟. viij. Videś crucem an
dreas/exclamauit dicens. o crux
admirabilis/o crux inenarrabilis/
o crux/que p totũ mũdum rutilas.
Suscipe discipuluz christi: nõ me
permittas errare/sicut ouem nõ ha
bentẽ pastorem. ℣. O bona crux/
que decorem ⁊ pulchritudinez de
mẽbris domini suscepisti. Susci.

℟ in ligno crucis/dux iusti fuisti. ℘

Ad vsp. aſſ.

Laudate. Concede nobis hómi

nẽ íuſtũ: redde nobis hoĩem ſcñ:

ne ínterficias hóminẽ deo charũ:

íuſtũ mãſuetũ ⁊ píũ. ℘. Bñdict⁹.

Ad vesp. aſſ.
Salue crux.
cum rel. pſal.
de apoſtolis.

Ad mãgnifi/
cat antiphõa.

Cum perueniſſet beatus

andreas ad locuz vbi crux parata

IX

erat/exclamauit ⁊ dixit.o bõa crux

diu desiderata:et iam ꝯcupiscenti

animo ꝑparata:secur⁹ ⁊ gaudens

venio ad te:i ta et tu exultãs suscí

pe me discipulũ eius:qui pependit

in te. ps. Dagt.

In solennitate imaculate conceptionis virginis marie. eius officium in fine huius antiphonarij festiui quere

In sancte lucie virginis ⁊ martyris. Ad magnificat antiphona.

In tua patiẽtia possedisti animã

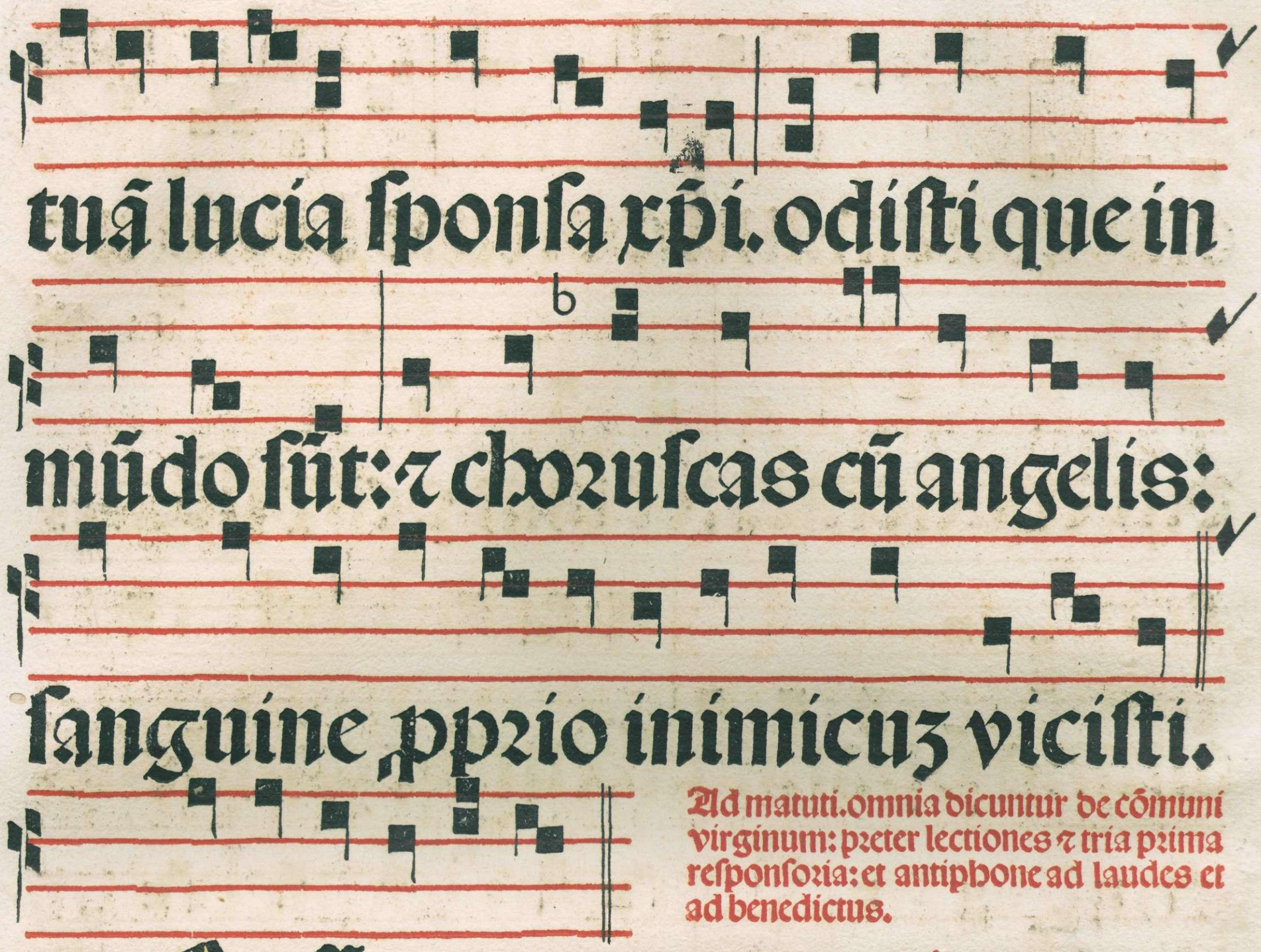

Ad matuti. omnia dicuntur de cõmuni virginum: preter lectiones ꝛ tria prima reſponſoria: et antiphone ad laudes et ad benedictus.

℣. Dagt. ℟. primum.

LUcia virgo/qd a me petis
qꝺ ipſa poteris preſtare ꝑti
nuo: nam et matri tue fides
tua ſubuenit: et ecce ſaluata eſt:
℣. Quia iocundũ deo in tua virgini
tate habitaculũ ꝓparaſti. ℣. Si
cut ꝑ me ciuitas cathanenſiũ ſub/
limat a chriſto/ita ꝛ ꝑ te ſyracuſa/
na ciuitas decorabit. Quia. ℟. ij.

Rogaui dominum meum iesum
christum/vt ignis iste nō domine/
tur mihi. Et impetraui a domino
inducias martyrij mei. ℣. Ꝓ eo
vt me diligerent detrahebant mi/
hi:ego autem orabam. Et impe/
traui. ℟. iij. Grata facta est a do/
mino in certamine: qz apud deū t
apud homines glorificata est. in
conspectu principis loquebatur
sapientiam: Et dominus omniuz
dilexit eam. ℣. Adiuuabit eam
deus vultu suo: deus in medio eiꝰ
non cōmouebitur. Et dominus.

℟. iiij. Diffusa est. cum rel. per ordinem de virginibus. Ad laudes et per horas ańa.

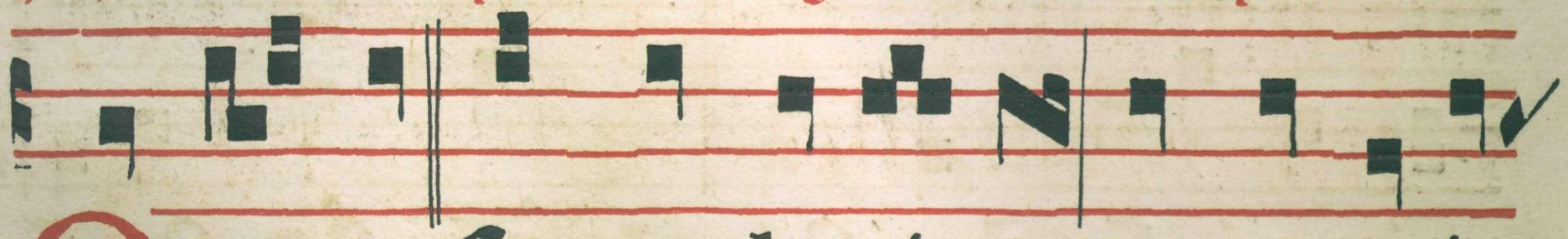

Oriante sancta luci a/ apparuit

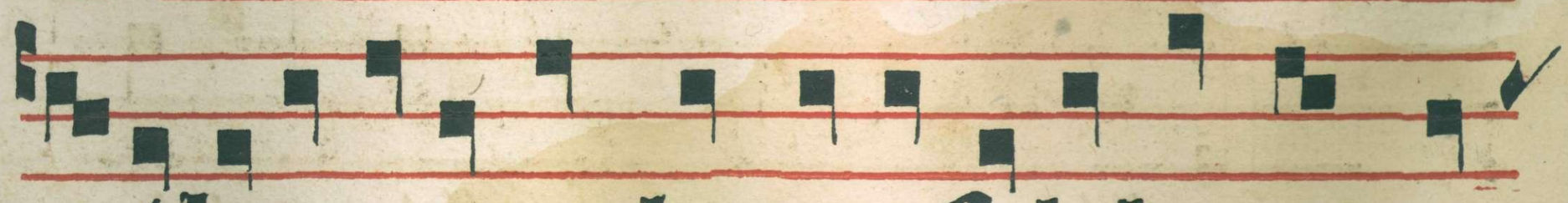

e i beata agatha: t ꝓsolabatur an

cillaz christi. ps. Dñs reg. añ. Qu

ci a virgo/qd a me petis/qz ipsa po

teris ꝑstare ꝯtinuo matri tue. ps

Jubilate. añ. Per te lucia virgo/

ciuitas syracusana decorabit: a do

mino iesu christo. ps. Deꝰ deꝰ. añ.

Benedico te pater dñi mei iesu

christi: qa p filiũ tuũ ignis extin

ctus est a latere meo. ps. Benedicite.

añ. Soror mea lucia virgo deo de

uota/ qd a me petis/ qđ ipsa poteris

prestare continuo matri tue. ps.

Ad
bñ.
añ.

Laudate. Columna es ĩmobilis

lucia spõsa christi: qa ois plebs te

expectat: vt accipias coronã vi/
te. alleluia. ℣. Benedictus.

Ad vesp. aña
Orãte sancta lucia. cuz ref. psal. de virginibus.

Ad mgt aña:

Tanto pondere eam fixit spiritꝰ/
sanctus/ vt virgo dñi ĩmobilis per
maneret. ℣. Dagt.

In sancti thome apostoli in primis vesperis ad magf. et ad benedictus tm̃ antiphona.

Quia vidisti me thoma/ credidi/
sti. beati qui nõ viderũt: & crediderũt alleluia. ℣. Dagt.

In sancte agnetis virginis et martyris. Hym. versiculi: responsoria breuia: & inuitato. dicũtur de cõi virginũ. Ad mgt aña

Beata agnes in medio flãmarũ
expãsis manibus orabat. te deprecor
coz ador ãde/colẽde/pat̃ metuen/
de: quia p sanctũ filiũ tu um
minas euasi sacrilegi tyranni: et
carnis spurcicias imaculato calle
transiui: et ecce venio ad te: quem.

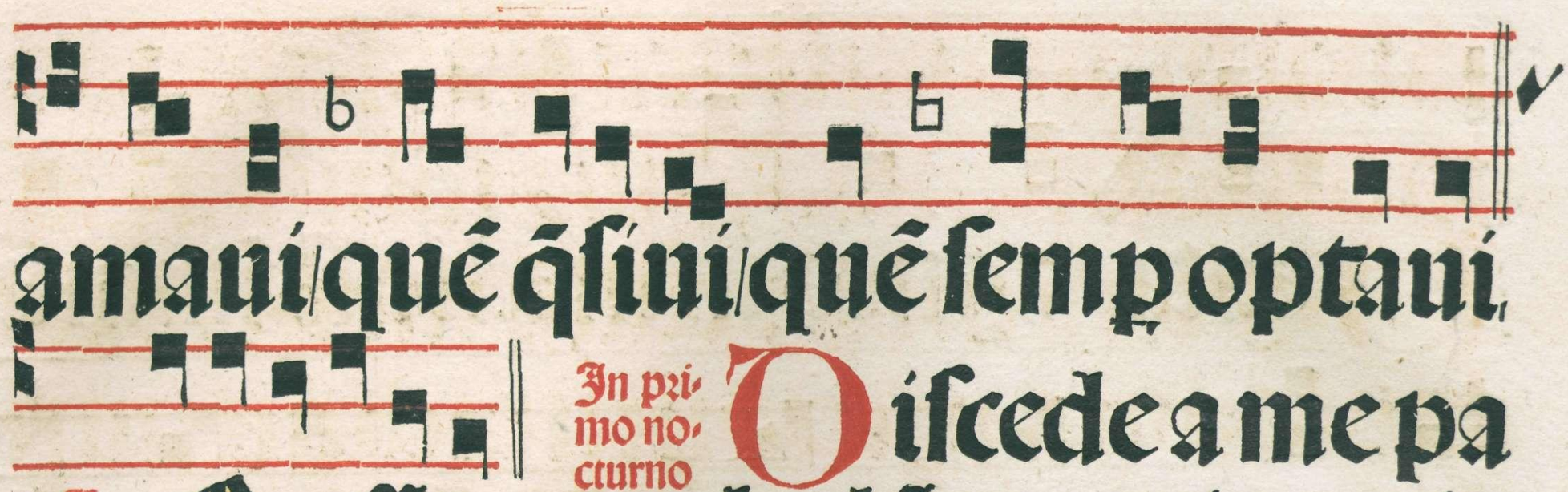

amaui/quê ãsiui/quê semp optaui.

In primo nocturno ãtipho na.

℣. Dagt. O iscede a me pabulũ mortis: quia iam ab alio amatore preuẽta sum. ℣. Ltũs vir. añ. O exterã meã ⁊ collũ meũ cinxit lapidib⁹ pciosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. ℣. Quare fre. añ. Posuit signum in faciem meam: vt nullum preter eum/amatorem admittam. ℣. Domine quid. ℟. j.

OJem festũ sacratissime virginis celebremus: qualiter passa sit beata agnes ad memoriaz reuocemus. tertiodecimo etatis sue ãno/mortẽ perdidit ⁊ vitã inuenit: Quia solũ vite dilexit auctorẽ. ℣. Infantia qdẽ cõpu/

tabatur in annis: sed erat senectus mentis imensa. ℣. Quia solum. ℟. ij.

O exterã meã ⁊ collũ meũ cinxit lapidibus pretiosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: Et circũdedit me vernãtibus atq; chorusc antib⁹ gẽmis. ℣. Posuit signũ in faciẽ meaz: vt nullum preter eum amatorẽ admittã. Et. ℟. iij. Amo christũ in cuius thalamũ introibo: cuius mat virgo est: cuius pater feminaz nescit: cuius mihi organa modulatis vocibus cantant: Quẽ cum amauero casta sum: cũ tetigero mũda sum: cũ accepero virgo sum. ℣. Anulo fidei sue subarrauit me: ⁊ ĩmẽsis monilibus ornauit me. Quẽ cũ. Jn. ij. nocturna.

Jnduit me dñs ciclade auro texta: ⁊ ĩmensis monilibus ornauit

me. ℘. Cũ iuoca. añ. Mel & lac ex
eius ore suscepi: & sanguis eius or
nauit genas meas. ℘. Verba mea.
añ. Ipsi soli seruo fidẽ: ipsi me to
ta deuotõe cõmitto. ℘. Dñe dñs.
℟. iiij. Induit me dñs vestimẽto
salutis: & indumẽto iustitie circũ
dedit me: Et tanq̃ sponsã decora
uit me corona. ℣. Tradidit auri
bus meis inestimabiles margari
tas: et circũdedit me vernantibus
atq̃ chorruscãtibus gẽmis. Et tã.
℟. v. Mel et lac ex eius ore suisce
pi: Et sãguis eius ornauit genas
meas. ℣. Ostendit mihi thesau
ros icõparabiles: quos mihi se do
naturũ repromisit. Et sang. ℟. vj.
Iam corpus eius corpori meo
sociatũ est: & sanguis eius ornauit
genas meas: Cuius mater virgo

est:cuius pater feminaz nescit. ℣.
Ipsi suz despõsata/cui angeli ser
uiũt:cui⁹ pulchritudinẽ sol ⁊ luna
mirant. Cuius. Jn.iij.no ctur.aña. Quius pul/
chritudinẽ sol et luna mirant/ipsi
soli seruo fidem. ps. Dñe quis. añ.
Christus circũdedit me vernãti
bus atqz chorusc antibus gẽmis
pciosis. ps. Eructauit. aña. Ipsi
sum despõsata/cui angeli seruiũt:
cuius pulchritudinem sol ⁊ luna
mirantur. ℟.vij. Ipsi sum despõ
sata/cui angeli seruiunt: cuius pul
chritudinez sol et luna mirantur.
Ipsi soli seruo fidem:ipsi me tota
deuotione cõmitto. ℣. Oexteraz
meã et collũ meũ cinxit lapidibus
pciosis:tradidit auri⁹ meis iesti
mabiles margaritas. Ipsi. ℟.viij.
Omnipotens adorãde/colẽde/

tremende/benedico te: Quia per
filium tuũ vnigenitũ euasi minas
hoũz impioꝝũ: et spurcitias dia/
boli ipolluto calle trãsiui. ℣. Te
confiteor labijs: te corde te totis
visceribus cõcupisco. Quia per.

Ad lau. et p ho/ras añia

Ingressa agnes turpitudinis
locũ/angeluz doñi pparatũ inuenit.
ps. Doñs re. añ. Mecũ enim habeo
custodẽ corporis mei/angelũ doñi.
ps. Jubilate. añ. Anulo suo sub/

arrauit me dñs meus iesus chri/
stus: et tanq̃ sp̃osaz decorauit me
corona. ℣. Deus deus. añ. Bene
dico te pater dñi mei iesu christi:
quia per filiũ tuũ ignis extinctus
est à latere meo. ℣. Ssñdicite. añ.

Congaudete mecũ ꝛ cõgratula/

mini: quia cum his omnibus luci

das sedes accepi. ps. Laudate.

Ad bñ. añ.

Ecce qȝ cõcupiui iam video: qȝ

speraui iam teneo. ipsi sum iuncta

in celis: quê in terris posi ta/tota

deuotione dilexi. ps. Benedictus.

Ad vespas añ. Ingressa agnes. cũ reliqs. ps. Dixit dñs. cũ rel. in fine. Lauda hierlm.
A cap. in antea fit de scis martyrib' vincẽtio ⁊ anastasio. Et fit cõmẽo. de scã agnete. añ.

Stans beata agnes in medio flã

me expãsis manibus ora bat ad

dñm. oípotẽs adorande/ colende/

tremẽde/ benedico te: ꝛ glorifi/

co nomẽ tuũ ĩ eternũ. Cãti. Agt.

℄ In quersiõe sci pauli apli ad vesp. añ. Ego plãtaui. cũ rel. de lau. ps. Dixit dñs. i fine. ps Laudate dñm oẽs gẽ. Hy⁹. Doctor egregie. regre in fine hui⁹ antiphonarij festiui. ỹ. Tu es vas electõis scẽ paule apl'e. ℟. Predicator veritatis: ĩ vniuerso mũdo. Ad mgt añ.

Vade anani a: ꝛ q̃re saulũ: ecce

enim orat: quia vas electionis est

mihi: vt portet nomẽ meũ coram gẽ

tib⁹ ꝛ regib⁹ ꝛ filijs israel. ℘s. Dgt

Sciendū ꝙ qñ. cūqz festū cele/ bratur de sancto paulo/ fit cōme/ moratio de san/ cto Petro: hoc modo. Añ.

Tu es pastor ouiū: prin/ ceps apostolorū. tibi tradite sunt claues regni celorum. ℘s. Dagt.

℣. Tu es/ petrus. ℟. Et sup hāc petrā/ edificabo eccl̄iaz meā. Sil'r qñ fit festū de sco petro/ fit cōmemo. de scō paulo: hoc mō. Añ. Scē paule apl̄e. Regre īfra ī scōis vel. huiꝰ festi. ℣. Tu es vas electiōis. ℟. Predicator veritatis. supradicte cōme. fiūt tā in matu. qz ī vtrisqz vel. Et nota ꝙ qñ festū bti petri vel pauli celebraf in dñica/ de q̄ fit cōme. ī ipso festo/ cōme. dñice semp p̄cedit cōmemo. alteriꝰ in vtrisqz vesp̄is ꝛ matuti. ꝛ missa. Ad matuti. inuita.

Laudemus deū nostrū: In ꝙuer/ sione doctoris gentiū. ℘s. Venite exultemꝰ. hym. Doctor egregie. Sit trini. Regre in fine huius antipho/ narij festiui. In primo noc. añ. Qui opa/ tus est petro in apostolatu/ opera/ tus est ꝛ mihi inter gentes: et co/ gnouerūt gratiaz dei/ que data est

mihi a christo dño. Psal. de aplis. añ. Scio cui credidi/ et certus sum: q2 potens est depositũ meũ seruare in illũ diẽ iustus iudex. añ. Mihi viuere xp̃s est et mori lucrũ. gliari me oportet/ in cruce dñi nostri iesu christi. v. de cõi aplorum

Qui opatus est petro in apostolatu/ opatus est et mihi inter gẽtes: Et cognouerunt gratiã dei: q̃ data est mihi. v. Gratia dei in me vacua nõ fuit: sz gr̃a ei⁹ semp in me manet. Et. R.ij

Bonũ certamẽ certaui: cursuz cõsumaui: fidez seruaui: Ideoq3 reposita est mihi corona iustitie. v. Scio cui credidi et certus sum/ q̃a potẽs est depositũ meũ seruare: in illũ diez. Ideoq3. R.iij. Reposita est mihi corona iustitie: Quã reddet mihi dñs i illũ diẽ iust⁹ iudex.

℣. Scio cui credidi et certus sum/
q2 potẽs est depositũ meũ seruare:
in illũ diez. ℟. Quã. In scdo nocť.añ. Tu es vas
electiõis scẽ paule apl'e: p̃dicato2
veritatis in vniuerso mũdo. Añ.
Magnus sanct9 paulus vas ele/
ctionis: vere digne est glorifican-
dus: q7 meruit th2onũ duodeci/
mũ possidere. Añ. Bonũ certa/
mẽ certaui: cursum ꝯsumaui: fidẽ
seruaui. ℟. iiij. Tu es vas electio/
nis sancte paule apostole/ predica
to2 veritatis in vniuerso mundo:
Per quẽ cẽs gentes cognouerũt
gratiã dei. ℣. Intercede pro no/
bis ad deũ: qui te elegit. Per. ℟. v.
Gratia dei sum id quod sum: Et
gratia eius in me vacua non fuit:
sed semper in me manet. ℣. Qui
operatus est petro in apl'atu/ ope/

ratus est ꝛ mihi inter gentes. Et.

℟. vi. Saulus qui et paulus ma/
gnus ꝓdicator: A deo cõfortat⁹
qualescebat et ꝯfundebat iudeos.

℣. Ostendẽs/ qz hic est christus
filius dei. A deo. In. iij. noc. añ. Saulus q ꝛ
paulus magnus ꝓdicator/ a deo
ꝯfortatus cõualescebat ꝛ ꝯfunde
bat iudeos. añ. Ne magnitudo re
uelationum extollat me/ datus est
mihi stimulus carnis mee/ ange/
lus sathane qui me colaphizet: p/
pter qđ ter dñm rogaui vt auferet
a me: ꝛ dixit mihi dñs. sufficit tibi
paule gr̃a mea. añ. Reposita est
mihi corona iustitie: quam reddet
mihi dñs in illũ die iustus iudex.

℟. vij. Sancte paule apl̃e ꝓdica/
tor veritatis ꝛ doctor gentiũ. In/
tercede pro nobis ad deum: qui te

elegit. ℣. Tu es vas electiõis scẽ
paule apostole/ꝑdicator veritatis.
Inter. ℟. viij. Oa masci ꝑ positus
gentis arethe regis voluit me cõ/
prehendere. a fratribus per murũ
Submissus sum in sporta: et sic
euasi manus eius in noĩe dñi. ℣.
Deus et pater dñi nr̃i iesu chri/
sti scit/quia non mẽtior. Submis.

Ad laudes ꝛ p horas añ.

Ego plãtaui: appollo rigauit.
deus autẽ icremẽtũ dedit. alleluia.

ps. Dñs regnauit. Añ. Libẽter
gloriabor in infirmitatibus meis:

vt inhabitet in me virtus xp̃i. ps.

Jubilate deo. Añ. Gratia dei in

me vacua non fuit: sed gratia eius

semp̃ i me manet. ps. Deꝰ deꝰ meꝰ

Añ. Oamasci prepositus gentis

arethe regis voluit me cõprehẽde

re: a fratribus p murũ submissus.

sum in sporta: ℟ sic evasi manus

eiꝰ in noie dñi. ℣. Benedicite oia. añ.

Ter virgis cesus sum: semel lapi

datus sum: ter naufragiū ptuli

p christi noīe. ℣. Laudate dñm. d.c.

Hymnus.
Exultet. ℣.
Tu es vas.
℟. Predi
cator.

Ad bñ. añ. Vos q secuti estis me sedebi

tis sup sedes iudicātes duodecim

trib⁹ ísrael dicit dñs. ꝑ. Bñdict⁹.

Ad tertiam sextam ⁊ nonam ℟ia breuia ⁊ ℣si. dicuntur de apostolis. Ad vesperas añ̃a. Ego plantaui. cum reliquis psal. de aplis. Hym. ⁊ ℣. vt in primis vesperis. Ad mgt añ̃.

Sãcte paule apostole/ ꝑdicator
veritatis ⁊ doctor gẽtiũ/ intercede
p nob ad dñ̃m q te elegit. ꝑ. Ogt.

In scẽ agnetis scdo/ oia dicũt sicut in pri mo festo: excepto q añ̃. imediate sequẽs/ dr̃ ad mgt in vtrisq; vesp. ⁊ ps dñr de cõi virginũ. Ad mgt añ̃.

Stãs a dextris ei⁹ agn⁹
niue cãdidior/ xp̃s sibi sponsam ⁊
martyrẽ cõsecrauit. ꝑ. Ogt.

Si festũ scẽ agnetis scdo venerit i dominica/ fit offm̃ de dñ minica: ⁊ festũ träsfert.

In purificatiõe btẽ marie virginis. Ad vespas aña.

O admirabile cõmerciũ/ creator
generis humani/ animatũ corpus
sumés/ de virgine nasci dignatus
est. ⁊ pcedés homo sine semine/ lar
gitus est nobis suam dei tatẽ. ps.
Dixit dñs. añ. Quãdo natus es
ineffabiliter ex virgine/ tũc iplete

sũt scripture. sicut pluuia in vellus

descendisti: vt saluũ faceres genus

humanũ. te laudam⁹ deus noster.

ps. Laudate. añ. Rubũ quẽ vide

rat moyses incõbustũ/cõseruataz

agnouim⁹ tuã laudabilẽ virgini/

tatẽ/dei genitrix intercede p nobis

℣. Letatus suꝫ. añ. Germinauit
radix ieſſe / orta eſt ſtella ex iacob.
virgo peperit ſaluatorez. ℟. te lauda
mus deus noſter. ℣. Miſi doñs. añ.
Ecce maria genuit nobis ſalua /
torē: quē ioānes videns exclama
uit dicens. ecce agnus dei / ecce qui
tollit peccata mundi. alleluia. ℣.

Lauda hierl'm.

Hym. Aue maris stel. Sciēdū q̄ in oīb⁹ hym. btē marie v̄gi. ⁊ ī hym. oīuz hor. a q̄ ī festis eiusdē dī. Glia tibi dñe: q nat⁹. nisi festū annūciatōis celebr. et post oct. pasce: q̄ tunc dī: Qui surrexisti a mortuis. ⁊ p̄ter ī hym. Aue maris stella. ℣. Responsū accepit symeon a spū scō. ℟. Nō visur⁹ se mortē nisi videret x̄pm dñi. Ad mgt an̄.

Senex puerū portabat: puer autē senē regebat / quē virgo peperit t post partū virgo pmānsit / ipsum quē genuit adorauit. ℣. Ad mgt.

Ad matutinuz inuitat. Ecce venit ad tēplū sanctū suū dominator dominus.

Gaude ⁊ letare sy on occurrês

deo tu o. ps. Venite.

Hymnus.
Quem terra.
Require in fine huius antiphonarij festiui.
In.j.nocturn.añ.

B ñdicta tu in mulieribꝫ ⁊ bñdi-

ctꝫ fructꝫ vẽtris tui. ps. Deus d.nr.

añ. Sicut myrrha electa odorẽ dedisti suauitatis: scã dei genitrix. ps

Celi enarrant. añ. Ante thorũ huius

virginis/frequẽtate nobis dulcia

cãtica dragmatis. ℣. Dñi est ter.



℣. dicunt de virginibus. ℟. j.

Alterna thala

mũ tu uz sy on. Et

suscipe regẽ christũ: quẽ vir go cõ

cepit/virgo pe perit: virgo post

par tũ quẽ genuit: adorauit. ℣.

Yndue re vestimẽtis glorie
tu e/ci uitas san cta. Et susci.
℟. ij. Postq̃ impleti sũt dies
purgatiõis mar̃ e scd̃m legẽ
moy si/tulerũt iesum in hieru sa/
lẽ vt sisterent eu3 dñi no. Sic̃
scriptum est in lege dñi ni.

quia omne masculinũ adaperiens

vuluã/ sctñ dño vocabi tur.

℣. Obtulerunt, p eo dño par

turturũ: aut duos pullos colũ/

ba rũ. Sicut. ℟. iiij. Obtulerũt

p eo dño par turtu ruz. aut

duos pullos co lum ba rũ. Sicut

scriptũ est in lege dñi ni.

℣. Postq̃ autẽ impleti sunt dies

purgatiõis marie scd̃m legẽ moy/

si/ tulerũt illũ in hierusalẽ: vt sisti/

rẽt e uzdo mi no. Sicut. Glo/

ria patri ⁊ filio ⁊ spiri tui san

cto. Sicut.

In se cũdo nocℓ. añ.

Specie tua ⁊ pul/

chzítudíne tua/ íntẽde ꝓſpere ꝓce

de ⁊ regna. ꝑs. Eructauit. añ. Ad

íuuabít eã deus vultu ſuo: deus ín

medío eíus nõ cõmouebítur. ꝑs.

Deꝰ nr̃. añ. Sicut letãtiũ omniũ

noſtrũ habitatio eſt ín te/ ſãcta dei

genitrix. ꝑs. Fundamenta. R. iiij.

Syme oníu ſtus ti mo/
ra tus/Expectãs redêptionẽ iſ/
ra el:et ſpíritus ſanctus e rat
ín e o. ℣. Reſponſum acce/
pit ſymeon a ſpíritu ſancto:nõ ví/
ſurũ ſe mortez: níſi príus videret
chriſtũ do mi ni. Expẽ. ℟.v.

Responsū accepit sy me on
a spiritu sā cto: non visurum
se morte/ nisi videret christum do/
mi ni: ⁊ bñdixit de uz et
dixit: Nūc dimittis seruū tuuz
in pa ce: qa viderūt oculi me/
i salutare tu um domi ne. ℣. 4z

Q ũ inducerent puerũ iesuz paré
tes ei9 vt facerẽt ſm ꝯſuetudinẽ le
gis pro e o: ẽt ipſe accepit euz in
vlnas ſu as. Nũc. xx. vj. Q um in
ducerẽt puerũ iesum parẽtes ei9
in tẽplo ſecũdũ ꝯſuetudinez legis
pro e o ac cepite uz ſymeon

ín vlnas ſu as: ⁊ bene dixit deum

pi cēs. Nūc dimittis do mine

ſeruū tuū i pa ce. ℣. Suſcipiens

ſymeō puerū in manibus/exclama

uit di cēs. Nūc di. Gloria

patri ⁊ fili o: ⁊ ſpiri tui ſan cto.

Nūc di. In .iij. no. ctur no. añ. Gaude maria virgo: 43

cũctas hereſes ſola interemiſti in
vniverſo mũdo. ps. Cantate. j. añ.
Speciosa facta es ⁊ ſuauis in de-
litijs tuis: ſancta dei genitrix. ps.
Dñs re. Añ. Post partũ virgo
inviolata pmãſiſti. dei genitrix in
tercede pro nobis. ps. Cantate. ij.

℟. vij. Suscipiês iesum in vlnas

su as symeon/ exclamauit et

di xit. Tu es vere lu mẽ ad

illuminationem gẽti uz/r gloz/

am plebis tu e is ra el. ℣.

Qũ inducerent puerũ iesuz pa/

rẽtes e ius/r ipse accepit eũ in vl/

nas ſuas: ℟ bñdixit dñ̃: ℟ di xit.

Tu es. ℟. viij. Sener puerũ por/
tabat: puer autem se nẽ rege bat.

Quẽ vir go ꝯcepit/ virgo pe pe/
rit: virgo post par tũ/ quẽ genu/
it/ adorauit. ℣. Accipiens
symeon puerũ in manib⁹/ gratias

agẽs bñdi xit domi nũ. Quẽ v.

Gloria patri et filio et spi/

ri tui sancto. Quem vir. Ad laudes & p horas añ.

Symeon iustus & timoratus ex/

pectabat redẽptionẽ israel: & spiri/

tus scũs erat in eo. pz. Dñs reg.

Añ. Respõsum accepit symeon a

ſpiritu ſancto: nõ viſurũ ſe mortẽ/
niſi videret dñm. ps. Jubilate. añ.
Accipiens ſymeon puerũ in ma
nibus/ gr̃as agẽs bñdixit dñm. ps
Deus de⁹. añ. Reuertere in terrã
iuda: mortui ſũt enĩ/ qui querebãt
aiam pueri. ps. Bñdicite. añ. Ob
tulerũt p eo dño par turturũ: aut

duos pullos colũbay. ℘. Laudate

Hym. O gloriosa domina. ℣. Diffusa est gratia. ℟. Propterea benedixit. Ad bñdi. añ.

Qum inducerẽt puerũ iesum pa

rẽtes e ius accepit e um symeon

in vlnas su as: ⁊ benedixit deũ di-

cẽs. nũc dimittis do mi ne ser-

uũ tuum in pace. ℘. Benedictus.

Ad primam ℟ium breue. Christe fili dei viui. ℣. Qui natus es de maria virgine. Et sic dicitur per omnes festiuitates beate marie virginis. et per octauas eius. Ad tertiam: sextã: et nonam. ℟ia breuia ⁊ ℣siculi dicuntur de cõmuni virginum. Ad vesperas antiphona. Symeon iustus. cum reliquis. psal. de sancta maria. Hymnus. Aue maris stella Requi re in fine huius antiphonarij festiui. ℣. Responsum accepit. ℟. Non visurũ. Ad mgt añ.

hodie beata virgo maria puerū
ieſuz p̄ſentauit in tēplo: ⁊ ſymeon
repletus ſpiritu ſcō/acce pit e um
in vl nas ſuas/et benedixit de um
In ſcē agathe virginis et m̄. Cap̄.hym.v̄. et ℟ia breuia de cōmuni virginum dicunt Ad magt̄ aña.
in eternum. p̄s. Dagt.
Mētē ſāctā ſpōtaneā/hōnorē deo
In primo nocturno. aña
⁊ patrie liberationē. p̄s. Dagt.

Ingenua sum ⁊ expectabili gene
re: vt ois parentela mea testaꝫ. ps.
Beatus. añ. Sūma ingenuitas
ista est: in qua seruitus christi cō/
probaꝫ. ps. Quare fremuerūt. añ.
Ancilla xp̄i sum: ideo me ostēdo
habere seruilē p̄sonā. ps. Dñe qd.
Ostm torq̄ret beata aga R. j.
tha in māmilla grauiter/di-
xit ad iudicē. Impie crude/
lis ⁊ dire tyrāne/nō es ꝑfusus am
putare in femina/qđ ipse in matre
fuxisti. v. Ego habeo māmillas
integras intus in aīa mea: quas ab
infantia dño ꝓsecraui. Impie. R. ij
Agatha letissime et̄ glorianter
ibat ad carcerē: Et quasi ad epu/
las inuitata/agonē suū dño p̄cib⁹
cōmēdabat. v. Nobilissimis or-
ta natalibus/ab ignobili gaudēs

trahebat ad carcerem. Et q̃si. R̃. iij̃
Quis es tu q venisti ad me curare
vulnera mea. ego sũ apls xp̃i: nihil
in me dubites filia: ipse me misit
ad te/ Que dilexisti mente t puro
corde. ℣. Nam et ego apl'us eius
sum: t in noie eius/ scias te esse sal-
uandã. Que. In scdo nock. añ. Agatha scã di-
xit. si feras mihi ꝓmittis/ audito
xp̃i noie/ mãsuescũt. p̃s. Cũ iuoca.
añ. Si ignẽ adhibeas/ rorẽ mihi
saluificũ de celo ãgeli ministrabũt.
p̃s. Verba. añ. Agatha letissime
et gl'ianter ibat ad carcerẽ: t quasi
ad epulas inuitata/ agonẽ suũ dño
p̃cibus cõmẽdabat. p̃s. Dñe dñs.
R̃. iiij. Ego aũt adiuuata a dño/ ꝑ
seuerabo in confessione eius: qui me
saluã fecit: Et ꝯsolatus est me. ℣.
Gratias tibi ago dñe iesu xp̃e: q

misisti ad me aplm tuũ curare vul
nera mea. Et cóso. ℟.v. Ipse me
curauit/qui p aplm petrũ in custo-
dia me ꝯfortauit. p eo q iussa suz
suspendi in eculeo Propter fidez
castitatis. adiuua me dñe de⁹ me⁹/
in tortura mãmillarũ mearum. ℣.
Ipse me dignatus est ab oi pla-
ga curare: t mãmillã meã meo pe-
ctori restituere. Propter. ℟.vj.
Uidisti dñe t expectasti agonem
meũ/qũo pugnaui in stadio: sed qz
nolui obedire mãdatis principũ/
Jussa suz in mãmilla torqueri. ℣.
Propter veritatẽ t mãsuetudinẽ
t iustitiã. Jussa. In tertio nock. añ. Nisi diligen
ter pfeceris corpus meũ a carnifi
cibus attrectari/nõ potest aia mea
in paradisuz dñi cũ palma intrare
martyrij. ℘s. In dño. añ. Uidisti

dñe agonẽ meũ quomodo pugna
ui in stadio: sed qa nolui obedire
mãdatis pncipũ/iussa sum in mã
milla torqueri. ps. Dñe quis. añ.
Propter fidẽ castitatis iussa suz
suspendi in eculeo. adiuua me dñe
deus meus/in tortura mãmillarũ
mearũ. ps. Cõserua. Rẽ. vij. Beata
agatha ingressa carcerẽ/expandit
manus suas ad deũ z dixit. dñe qui
me fecisti vincere tormẽta carnifi/
cum/Jube me dñe ad tuaz miseri/
cordiã peruenire. ỽ. Dñe qui me
creasti z tulisti a me amorez seculi/
qui corpus meũ a pollutione sepa
rasti. Jube. Rẽ. viij. Medicinã car/
nalẽ corpori meo nunqz exhibui:
sed habeo dñm iesuz christũ: Qui
solo sermone restaurat vniuersa.
℣. Qui me dignatus est ab oi pla

ga curare/ et mãmillã meo pectori restituere/ ipsum inuoco deũ viuũ. Qui solo. ℟. ix. Gaudeamus oẽs in dño diẽ festũ celebrãtes: sub hõ nore agathe martyris. De cuius passiõe gaudẽt angeli: & collaudãt filiũ dei. ℣. Immaculatus dñs/ imaculatã sibi famulam/ in hoc fragili corpore positã/ misericorditer cõseruauit. De cuius. In laudibus añ.

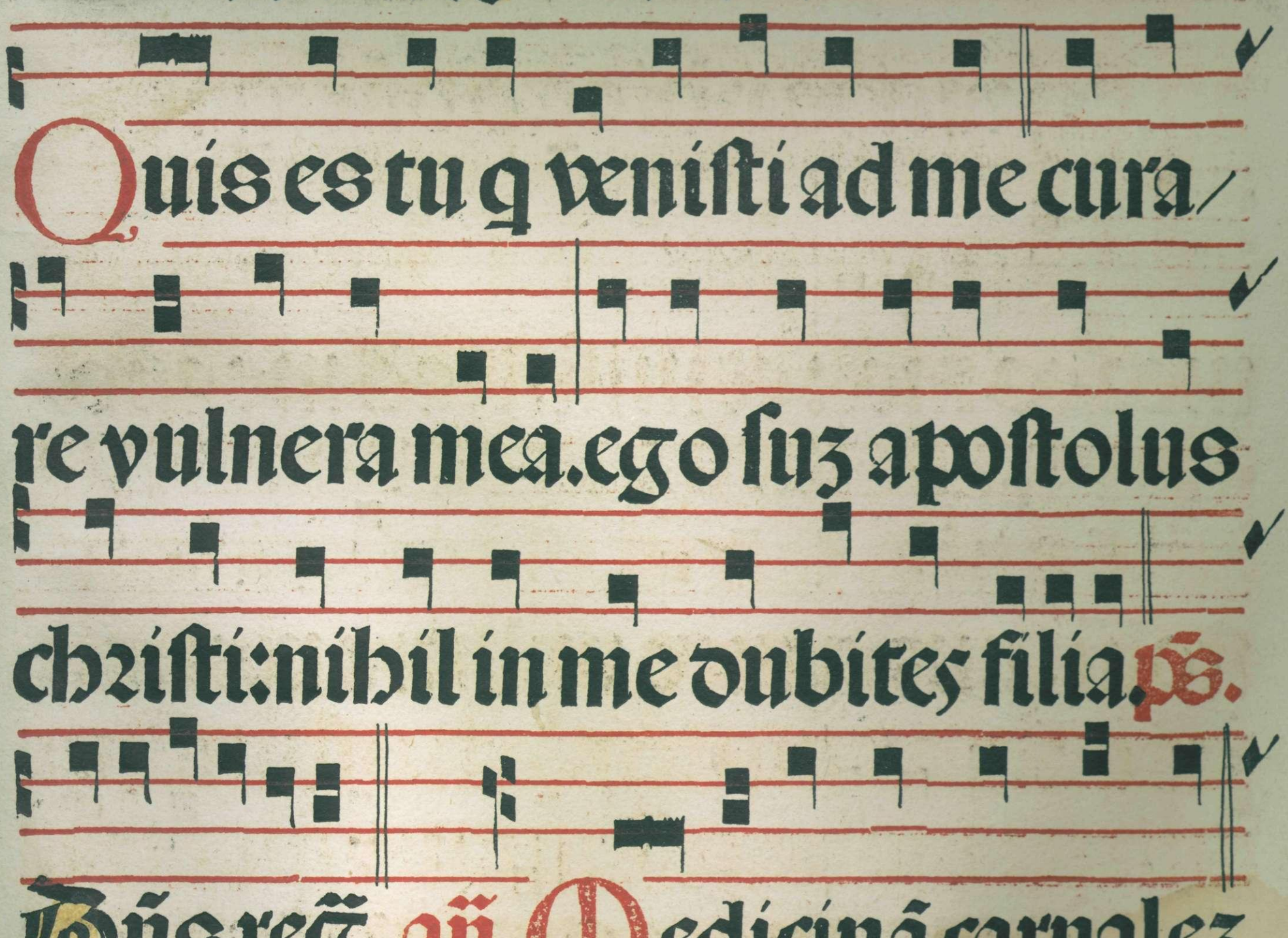

corpori meo nũq̃ exhibui: sed ha/

beo dñm iesuz xp̃m/ q solo sermo/

ne restaurat vniuersa. p̃s. Jubila.

añ. Gratias tibi ago dñe: qa me/

mor es mei: et misisti ad me apo/

stolũ tuuz curare vulnera mea. p̃s.

Deus deus. añ. Benedico te pater

dñi mei ihesu xp̃i: qa p̃ apostolũ tuũ/

mãmillã meã meo pectori restitui/

sti. p̃s. Benedi. añ. Qui me digna

tus est ab omni plaga curare/ t mã

millã meam meo pectori restitue/

re/ipsum invoco deum viuum. p̃s.

Laudate. Ad bñi. añi. Paganorũ multitu

do fugiés ad sepulchrũ virginis/

tulerũt velũ eius cõtra ignẽ: vt cõ

probaret dñs/qꝫ a piculis incẽdij

meritis aga the martyris sue eos

liberaret. ℘s. Benedictꝰ.

Ad vesperas ańa. Quis es tu qui ve. cum reĺ. Psal. Dixit dñs. cum reliqs In fine ps Lauda hierusalem.
Ad magt ańa.

S tãs beata agatha in medio car

ce ris/expansis manibꝰ tota mẽte

ora bat ad dñm. dñe ieſu xp̃e ma
giſter bone/gratias tibi ago/q me
feciſti vĩcere tor mẽta carnificũ. iu
be me domine ad tuã ĩmarceſſibilẽ
gloriã feliciter puenire. ps. Dñt.

¶ In tranſlatiõe ſcĩ anthonij ordinis minorũ fit idẽ offiñ ſicut in feſto eius. exceptis lectionibus. q̃re in fine huius antiphonarij feſtiui. ¶ In cathedra ſcĩ petri ad veſpas añ. Ecce ſacerdos. cũ reĺ. de vno ꝓfeſſore põtifi. ps. Dixit dñs. cũ reĺ. In fine ps Laudate do. o. gẽ. Hym. Odcũqz. Glia deo. q̃re ĩ fine h̃ añ. feſtiui. ỹ. Tu es/petrus. ℟. Et ſup. Ad mſt añ. Tu es paſtor ouiũ. xvj. De ſcõ paulo añ. Scẽ paule apl̃e. xviij. Ad matutinũ Jnuitato.

Tu es paſtor ouiũ princeps apoſtolorum. Tibi tradidit deus claues regni celorũ. ps. Celi enarrant.

Hym. Quodcũqz. Gloria deo. Añe ad noctur. ℟ pſal. cum ỹ. dicunt de ꝓfeſſore põtifice. Primũ ℟. Simon petre. ij. ℟. Si diligis me. iij. ℟. Tu es petrus. iiij. ℟. Tu es paſtor ouium. v. ℟. Ego pro te rogaui. vj. ℟. Quem dicunt homines. vij. ℟. Petre amas me. Illa ſeptem ℟ia ĩmediate predicta quere in feſto apoſtolorum petri et pauli. Octauũ ℟.

Elegit te dñs sacerdotē sibi: ad sacrificandū ei Hostiā laudis. ℣. Immola deo sacrificiū laudis: & redde altissimo vota tua. Hostiaz lau. ℣. Gloria patri. Hostiam.

Ad laudes & p horas añ. Ecce sacerdos. cū reł. Hym. Jā bone pastor. Sit trinitati. ḡre in fine huius antiphonarij. ℣ Elegit te dñs/sacerdotē sibi. ℟ Ad sacrificandū ei/hostiaz laudis. Ad bñs añ. Quodcūqz ligaueris. ḡre ī festo apłoz petri & pauli. Et fit cōme. de scō paulo vt s. in vespis. Per horas diei/ota dñr de ꝯfessoribꝫ pōtifi. Ad vespas añ. Ecce sacerdos. cū reł. psal. de ꝯfessoribꝫ pōti. Hym. vt in primis vespis. ℣. Elegit te dñs. ℟. Ad sacrificādū. Ad magt añ. Dum esset summus. ḡre in cōi scōz. & fit cōmemo. de scō paulo. ¶ Sciendū q eo anno quo bisextus est/festū sci mathie nō celebrat eo die quo in martyrilogio scriptū est: sed in sequēti: & in vtroqz die pnūciat. vj. kał. martij: luna tñ ꝓcedit ī cursu suo. Unde versus. Bisextū sexte martis tenuere kalēde. Postremoqz die celebrant festa mathie. ¶ In solēnitate scti ioseph nutritij ieśu xp̄i & spōsi illibate v̄ginis marie mris eius. Offm ei⁹ ī fine hui⁹ antiph. festiui ḡre īmediate post offm ꝯceptiōis supradicte v̄gis. ¶ Notādū/q de festis q̄ veniūt post quartā feriā maioris hebdē vsqz ad feriā scdam post oct. pasce/nihil tūc fit: sed post oct. celebrant: & in fine īuitatorioꝝ/antipho. v̄sicu. ℟ioꝝ tā breuiū q̄z alioꝝ iūgit alł̄a. & hoc idē obseruat in oīb⁹ festis: q̄ celebrāt īter pascha & pēth.

In annūciatione scē marie virginis ad vespas añ.

Adiuvans est gabriel angelus. cum reliquis de laudibus. Psalmi de sancta maria. Hymnus. Aue maris stella. ℣. Aue maria/gratia plena. ℟. Dominus/tecum. Ad magt añ.

Ad matutinum invitatoriū.

Aue maria gratia plena. Dominus tecum. ℘. Venite exultem⁹.

Hymni/asie/psalmi/t versiculi dicuntur sicut in purificatione: excepto ꝙ vltima asia tertij nocturni dicitur Angelus domini nunciauit marie.



℟. Iesus est ℟.j. Gabriel angelus ad mariã virginẽ desponsatã ioseph/nuncians ei verbũ: t expauescit virgo de lumine. ne timeas maria: inuenisti gratiaz apud dñm. Ecce ꝙcipies t paries: t wocabit altissimi filius. ℣. Dabit ei dñs deus sedem dauid patris eius: t regnabit in domo iacob in eternũ. Ecce cõ.

℟.ij. Aue maria gratia plena/dñs tecũ. Spũs scũs supueniet in te: t virtus altissimi obũbrabit tibi. qõ eni ex te nascet scñm/wocabit filiꝰ dei.

℣. Quomõ fiet istud qñ virũ nõ

cognosco: ⁊ respõdés angelus/di
xit ei. Spũs scũs. ℟. iij. Suscipe
verbuz virgo maria: qđ tibi a dño
p angelũ trãsmissum est. Concipies ⁊
paries đeũ pariter et hominẽ. Ut
bñdicta dicaris: inter œs mulieres
℣. Paries quidẽ filiũ: et virgini/
tatis nõ patieris detrimentũ: effi/
cieris grauida/et eris mater semp
intacta. Ut. ℟. iiij. Ecce virgo cõ
cipiet et pariet filiũ: dicit dñs. Et
vocabit nomen eius/admirabilis/
deus fortis. ℣. Sup soliũ dauid
⁊ sup regnũ eius sedebit in eternũ
Et vo. ℟. v. Egrediet virga de ra
dice iesse/et flos de radice eius ascẽ
det: Et erit iustitia/cingulũ lũboz
eius: et fides/cinctoziũ renũ eius.
℣. Et requiescet sup eũ spũs dñi:
spũs sapie ⁊ itellect⁹: spũs consilij ⁊

fortitudis. Et. ℟. vj. Sctã et ima
culata virginitas/ qbus te laudib⁹
efferaz nescio: Quia quẽ celi capere nõ poterãt/ tuo gremio ptulisti.
℣. Bñdicta tu in mulieribꝫ: ⁊ bñ
dict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. Quia. Ultima ad tertij nocẽ.

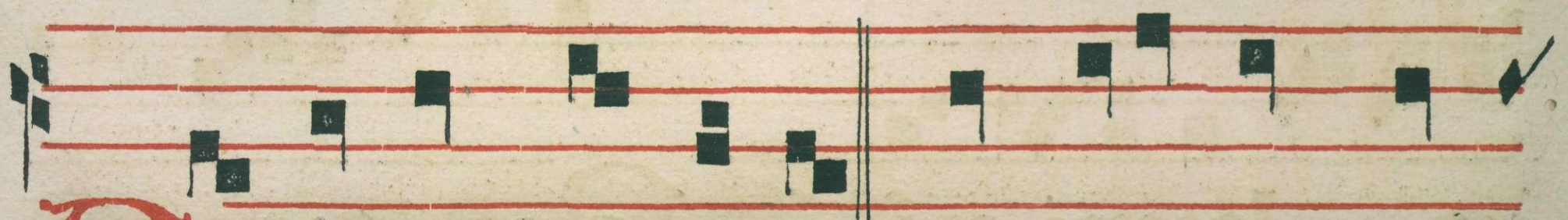

Angelus domini nunciauit ma/

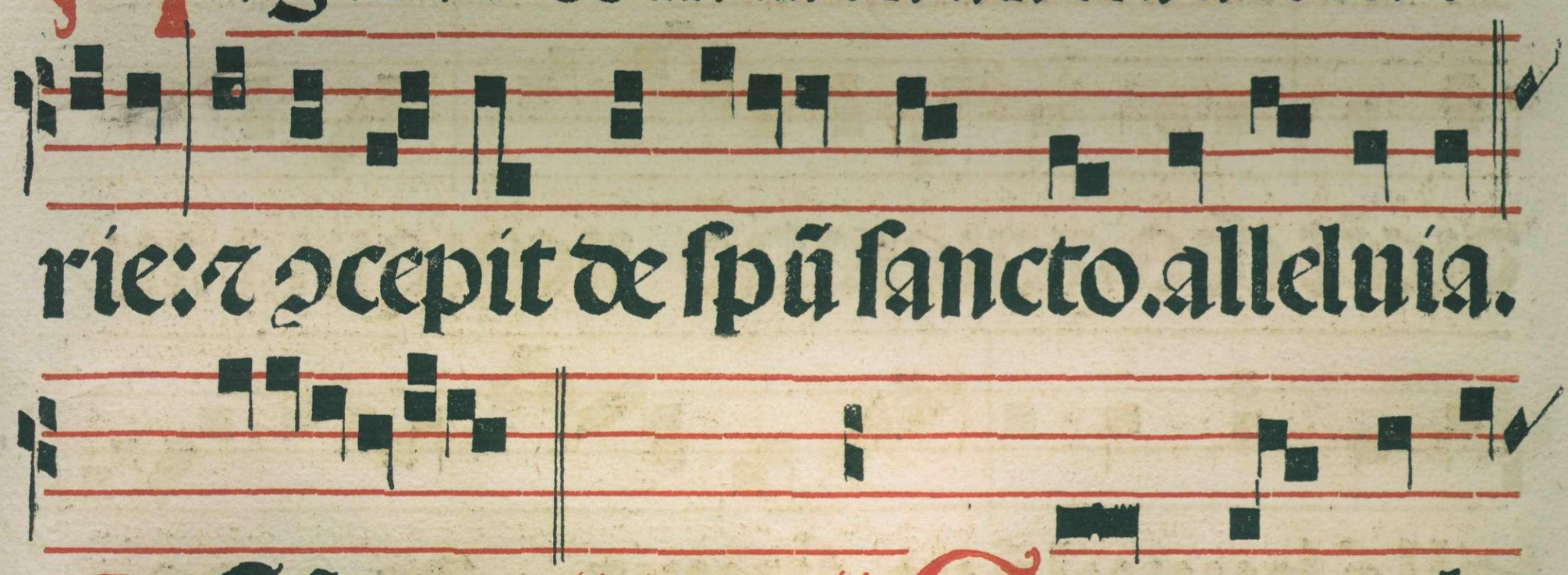

rie: ⁊ ꝓcepit de spũ sancto. alleluia.

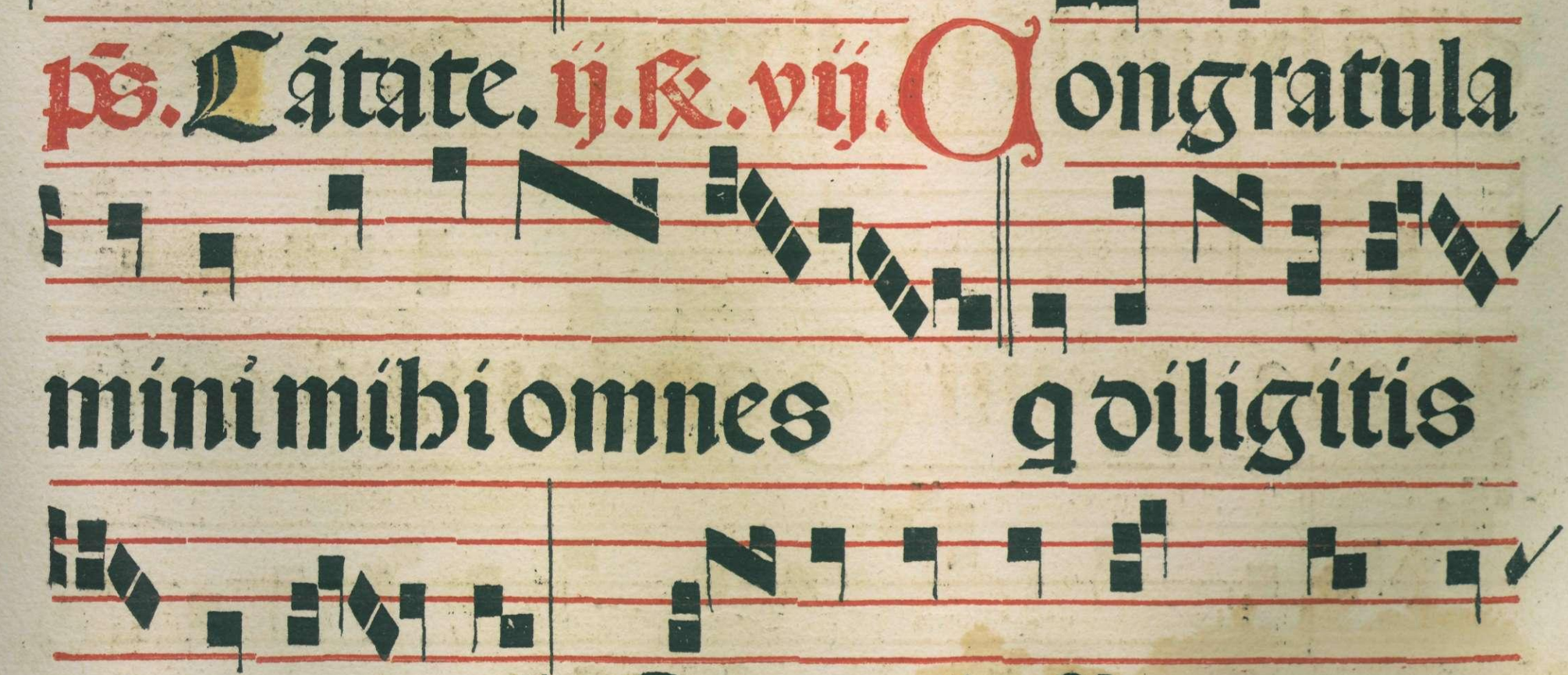

℣. Cãtate. ij. ℟. vij. Congratula

mini mihi omnes q diligitis

dominũ. Quia cũ essem parvu

la placui altís simo: & de
meis viscerí bus genui deū
et homi nē. ℣. Bea tam me
dicēt oēs generatio nes: quia an/
cillā humilē re spexit de us.
℟. Quia. ℟. viij. Gaude marí a vír
go/ cūctas hę reses sola interemí

sti: que gabrie lis archãgeli dictis

credidisti. Dñ virgo deũ ⁊ homi

nẽ genui sti: ⁊ post partũ vir

go inuiola ta pmãsi sti. ℣. Ga

brielẽ archãgelũ credimus diuini

tus te esse affatum: v terũ tuũ de

spiritu scõ credimus impregnatũ.

erubescat inde⁹ infelix/ qui dicit

xp̃m ex ioseph semine esse natum.

℣ū virgo. ℟ Gloria patri et filio/ t

spiritui tui sancto. ℣ū virgo. Ad laudes ana

℟ Missus est gabriel angelus/ ad ma

ria ⁊ virgine ê desponsatā ioseph. ps.

℣ñs reg̃. añ. Aue maria gratia

plena dñs te cũ:bñdicta tu in mu

li eribus.alleluia. ℘. Jubilate. ā.

Ne timeas maria: ĩueniſti grati

am apud dñm.ecce cõcipies ⁊ pa

ries filiũ. alleluia. ℘. Deꝰ deus. ā.

Dabit ei dñs ſe dẽ dauid patris

eiꝰ:⁊ regnabit i eternũ. ℘. Bñdi.

Añ. Ecce ancílla dñí/ fíat míhí
scóm verbũ tuũ ps Laudate.

Hymn' O
glíosa dña.
℣. Aue ma
ría/ gr̃a ple-
na. ℟. Do-
mínus/tecũ
Ad bñ.añ.

Quomodo fíet ístud angele dei/
ga vírũ in ꝯcípiédo nõ pertuli.au/
di maria virgo christi. spíritus sã/
ctus supueniet in te: ⁊ vírtus altís
símí obũbrabit tibí. ps. Bñdictꝰ.

Ad.iij.vj.⁊.ix. ℟eia breuia ⁊ ℣.dñr de cõi vginũ. Ad vs añ. Missus ẽ gabriel. cũ rel'.psal.
de scã maria. Hym. Aue maris stella. ℣. Aue maria/gr̃a plena. ℟. Dñs/tecũ. Ad mgt añ.

Gabriel angelus locutus est ma/
rie dicês. aue gratia plena domi/
nus tecum: benedicta tu inter mu
li e res/ et benedictus fructus
ventris tui. ℘s. Magnificat.

℣ In festiuitatibus sc̃oꝝ a pascha vsqꝫ pẽth. psal.ꝛ hym. ꝯsueti de cõi sc̃oꝝ dicũt: nisi vbi psal.ꝛ hym. vel ỽ. ppꝛij assignant. Et cantant hymni vsqꝫ ad ascensionẽ in tono Ad cenam agni prouidi. qui ꝯsonãt illi tono:ꝛ in fine dr̃ Gloria tibi dñe qui surrexisti. pꝛeterq̃ in hymno sc̃ẽ crucis. Qui ỽo nõ ꝯsonãt illi tono dicunt in tono ꝯsueto. p̃ter hym. Sc̃oꝝ meritis. loco cuius/vsqꝫ ad ascensionẽ dr̃ Rex gloriose martyrũ. etiã si nõ cantat officiũ. Sili mõ/hym. festiuitatũ q̃ veniũt ab ascẽsiõe vsqꝫ pẽth. cãtant in tono ascẽsiõis:q ꝯsonãt illi tono:ꝛ in fine dr̃ Gloria tibi dñe qui scandis. qui ỽo nõ ꝯsonãt dicunt in ppꝛio tono. De pluribus martyribus siue de vno martyre ad vesperas ỽ. Sancti et iusti in domino gaudete. alleluia. ℟. Vos elegit deus in hereditatem sibi. alleluia. Ad magnificat aña.

Vx perpe tua lu cebit sanctis

tuis dñe: et eternitas tem/

porũ. alleluia. ps. Dagt.

Ad matutinum invitatoriũ.

Exultẽt i dño sci alla. ps. Veite.

Hym. ⁊ psal. qui cõpetunt: sub prima a fia cuiuslibet nocturni dfir tres psal. aſi

Stabũt iusti i magna ꝓstãtia: adversus eos q se angustiauerũt. alla.

℣ Sancti ⁊ iusti in domino gaudete. alleluia. ℟. Vos elegit de⁹ in hereditatẽ sibi. alleluia.

Beatus vir q metuit dñ ℟. j.

minũ. alla. In mãdatis eius cupit nimis. alla alla alla. ℣ Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum scli. In mandatis. ℟. ij. Tristitia vra alla. Lõuertet in gaudiũ. alla alla. ℣. Mũdus aũt gaudebit: vos vo cõ tristabimini: sed tristitia vestra. Lõuertet. ℟. iij. Pecioſa in ospectu dñi. alla. Mors scõꝝ eius. alla.

℣. Custodit dñs oia ossa eoꝝ: vnũ ex his nõ cõteret. ℟. dors. In scdo nocturno. Ecce quõ cõputati sũt iter filios dei/ et inter scõs/ sors illoꝝ est. alla.

℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis domine. alla. ℟. Et eternitas tẽporũ. alleluia. ℟. iiij.

Lux ppetua lucebit scis tuis dñe Et eternitas tẽporũ. alla alla. ℣. Leticia sempiterna erit sup capita eoꝝ: gaudiũ et exultationẽ obtinebũt. Et eter. ℟. v. In seruis suis alla: Cõsolabit dñs. alla. ℣. Iudicabit dñs ppl'm suũ: et i seruis suis. Cõso. ℟. vi. Filie hierusalẽ/ venite et videte martyres cum coronis/ qbus coronauit eos dñs: In die solẽnitatis et leticie. alla. ℣ Quoniã confortauit seras portarũ tuarũ/ bñdixit filios tuos in te. In.

In. iij. noc. ass.

Lux ppetua lucebit scis tuis dñe:

ꝛ etnitas tẽpoꝝ. alleluia. Euouae.

℣. Letitia sempiterna sup capita eoꝝ. alla. ℟. Gaudiũ ꝛ exultationẽ obtinebũt. alla. ℟. viij

Ego sũ vitis vera ꝛ vos palmites:

Qui manet in me ꝛ ego in eo/

hic fert fructũ multũ. alle luia al

le lu ia. ℣. Sicut dilexit me

pa ter/ ꝛ ego dilexi vos. Qui.

℟. viij. Q ãdidi facti sunt nazarei

eius. alle lu ia. splẽdorẽ eo de
de rũt. alleluia. Et sicut lac coagu
lati sũt. alleluia alle luia. ℣. Oã
didio res nive nitidiores lacte ru
bicũdiores ebore ãtiquo saphiro
pulchri ores. Et sicut. Glori a
patri ⁊ fili o ⁊ spiri tui i san
cto. Et sic̃. Ad laudes ⁊ p horas añ. Sãcti tui doñe floze

būt sicut liliū alleluia. ℣ sicut odor

balsami erunt ante te. alleluia. ℘.

Dñs regn. añ. In celestib⁹ regnis

scōr habitatio est alleluia: ℣ in eter

nū reges eorū. alleluia. ℘. Jubila.

añ In vēlamēto clamab ât scī tui

domīe. alle luia alleluia alleluia.

℣. Deus deus. añ. Spiritus et

anime iustorũ / hymnũ dicite deo

nr̃o. alleluia alleluia. ℣. Ꝟ dicite

añ. Fulgebũt iusti sicut sol: in cõ

spectu dei. alleluia. ℣. Lau. do. ꝺ ce.

Hym. qui cõpetit. ℣. Preciosa in ꝓspectu dn̄i. alla. ℟. Mors scõꝝ eius. alla. Ad bn̄. añ.

Filie hierusalẽ / venite et videte

martyres cũ coro nis: qb⁹ corona

uit eos dñs/in di e solẽnitatis ꝛ

leticie. alle luia alleluia. ꝑs. Dñs.

Ad .iij. ℟. bꝛe.

Sancti ꝛ iusti in dño gaudete. Al

leluia alleluia. ℣. Vos elegit deꝰ:

i hereditatẽ sibi. Alleluia. ℣. Glo

℣. Lux ꝑpetua. ℟. Et eternitas. Ad. vj. ℟. bꝛe.

ria. Sci. Lux ꝑpetua lucebit

scis tuis dñe. Alleluia alleluia. ℣.

Et etemitas tẽpoꝛ. Alleluia. ℣.

℣. Letitia sēpiterna. ℟. Gaudiū et exultatiōnē. Ad.ix. ℟. breue.

Glia. Lux p. Letitia sempi
terna sup capita eoz. Alleluia al/
leluia. ℣. Gaudiū et exultationē
obtinebūt. Alleluia. Glia. Leti.

℣. Preciosa in cōspectu. ℟. Adorabscōz. Ad vespas añ. Scti tui dñe. cū rel. ps̄al. q cōpetūt. Hym. cōpetēs. ℣. Preciosa i. ℟. Adorabs. Ad mag̃t añ.

Sancti et iusti in dño gau
dete alleluia. vos elegit deus: in he
reditatem sibi. alleluia. ps̄. Dag̃t.

¶ De confessoribus et virginibus fit cōsuetū officiū: p̄ter tonū illorū hymnorū q̄ mutari possunt: et excepto q̄ ad inuitatoria/añas/versiculos/et ℟ia tā breuia q̄z alia in fine iūgit alla. et tres ps̄al. dicunt̄ p oēs nocturnos: sub prima añ. cuiuslibet nocturni. ¶ In sci marci euāgeliste ad vespas añ. Sci tui dñe. cū rel. require hic s̄. ps̄. Dixit dñs. cū rel. in fine Laudate dñm oēs gen. Hym. Tristes erāt apli. et dicit̄ in vtriscz vespis et nocte. ℣. Scti et iusti. ℟. Vos elegit deus. Ad mag̃t añ. Lux perpetua. rl. Ad matuti. inuitato. Regē aplorū dñz. ps̄. Venite. Ad noct. añ. Stabūt iusti. cū rel. Ps̄al. de aplis. Sciendū q̄ añe nocturnales

laudū/⁊ vesperorū/⁊ ad bñ.⁊ ad magt.capla/⁊ ℟ria breuia/⁊ versiculi dicunt vt supra notata sunt in martyribus. ℟.primū. Tristitia vestra. ℟.ij. Preciosa. ℟.iij. Lux perpetua In.ij.nocturn.añ. Ecce quomodo. ℟.iiij. Filie hierlm. require supra in martyribus. ℟.v.

Virtute magna reddebant aplí testimoniuz resurrectionis ieſu christi dñi nr̄i.alla alla. ℣. Reple ti qdē spū scō/loquebant cū fiducia verbū dei. Testimoniū. ℟.vj. Isti sunt agni nouelli: q annunciauerunt alla.modo venerunt ad fontes. Repleti sunt claritate.alla alleluia. ℣. In conspectu agni/ amicti sunt stolis albis: et palme in manibus eorum. Repleti sunt.

℟.vij: Ego sum vitis. ℟.viij. Candidi facti sunt. require vt supra in martyribus.

In sanctorū apostolorū philippi ⁊ iacobi/ omnia dicuntur sicut in festo sancti marci: preter orationem/lectiones/antiphonas lauduz ⁊ per horas/⁊ antiphonas ad benedictus/⁊ ad magnificat. Ad magnificat antiphona.

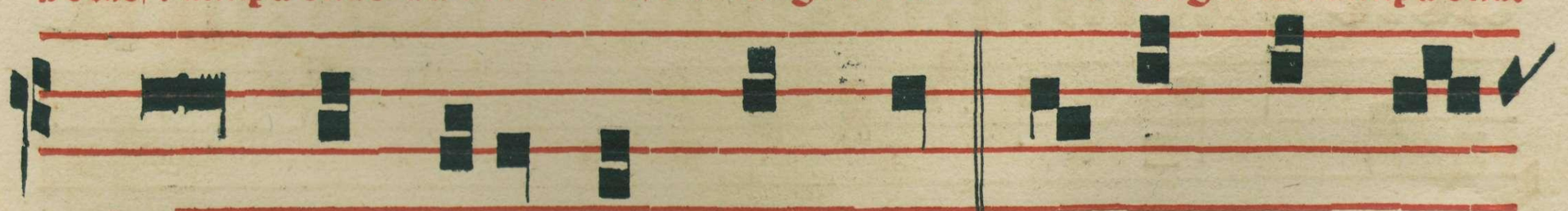

Nō turbet cor vestrū neqz formi/

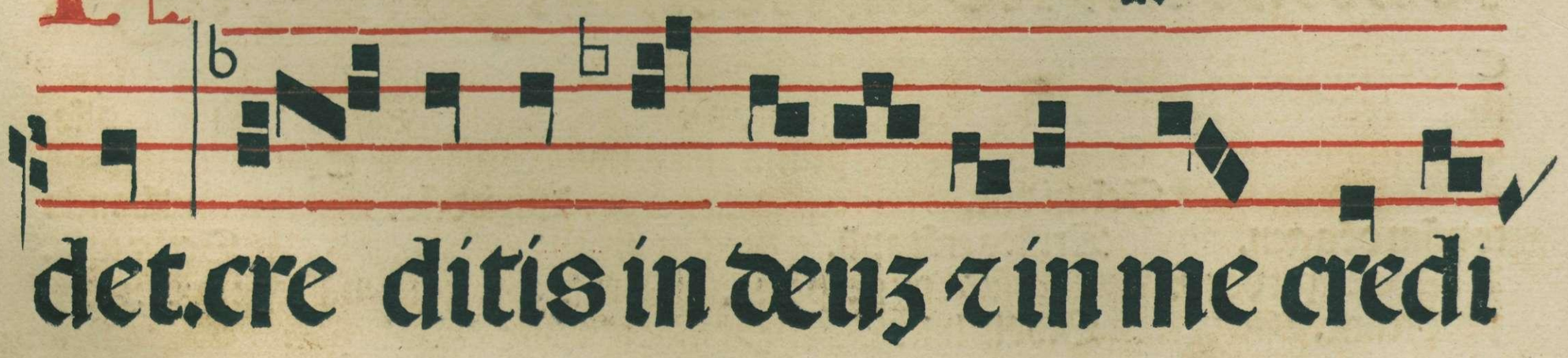

det.cre ditis in deuz ⁊ in me credi

te. in domo patris mei mansiones

multe sũt. alleluia alleluia. ℣. Dñs regn.

Ad laudes et p horas añia

Domine ostẽde nobis patrẽ: ⁊

sufficit nob. alleluia. ℣. Dñs regn.

añ. Philippe q videt me videt et

patrẽ meũ. alleluia. ℣. Jubila. añ.

Tãto tẽpore vobiscũ sum ⁊ nõ co/

gnouistis me philippe q videt me

videt et patrez meum. alleluia. ℣.

Deus deus. añ. Si cognouissetis

me: ⁊ patrẽ meũ vtiqz cognouisse/

tis: ⁊ amodo cognoscetis euz: ⁊ vi

distis euz. alleluia alleluia alleluia.

℣. Benedi. añ. Si diligitis me

mãdata mea ſeruate. alleluia alle/

luia alle luia. ℘. Laudate. Añ.

Ego ſuz via veritas ⁊ vita. nemo

venit ad patrẽ niſi per me. alleluia.

Ad veſp. añ. Dñe oſtẽde. cũ reſ. pſalmi de apoſtolis.

℘. Bñdi. Ad magt añ. Si mãſeritis in

me ⁊ verba mea in vobis mãſerint/

q̃d cũq; petieritis fiet vobis. alle/

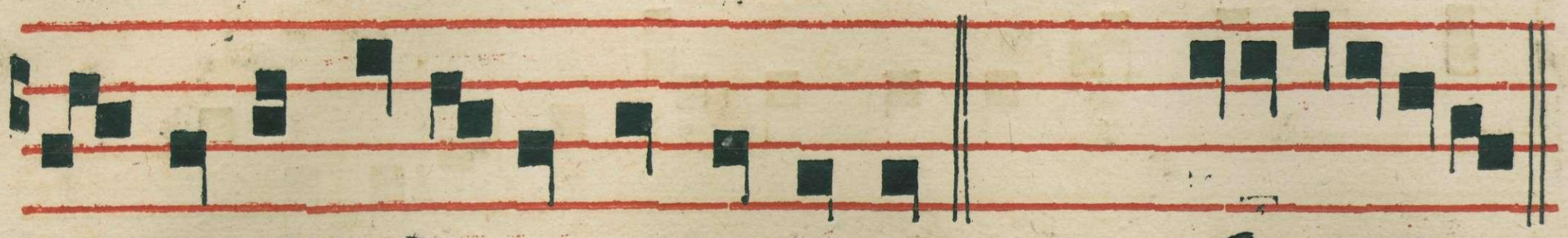

lu ia alleluia alleluia. ps. Dagt.

In inuentione scte crucis ad vespas antiphona.

Helena constantini mater. cum ref. de lau. ps. Dixit dominus. cum ref. In fine Laudate dñm oes gen. Hymnus. Uexilla regis. Te sūma deus. et cantatur in tono paschali: sed nō dr Quesumus auctor. nec Gloria tibi domine qui. V. Hoc signum crucis erit in celo. alleluia. R. Cum dominus ad iudicandum venerit. alleluia. Ad magnificat antiphona.

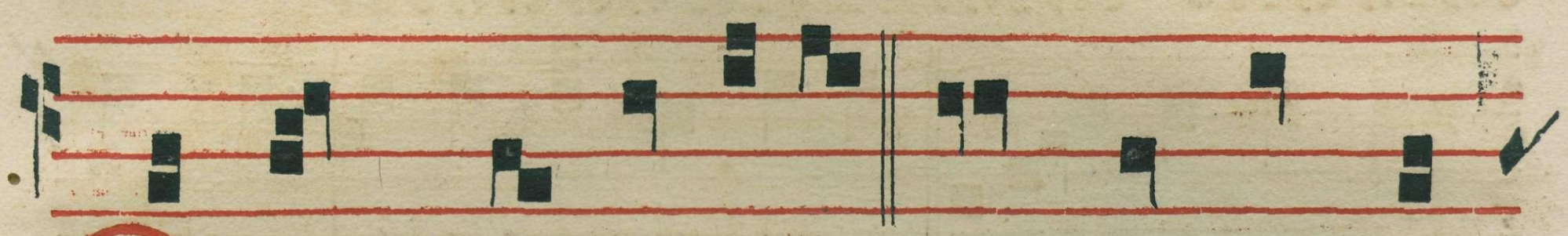

O crux splēdidior cunctis astris/



mūdo celebris/ hominibus mul/

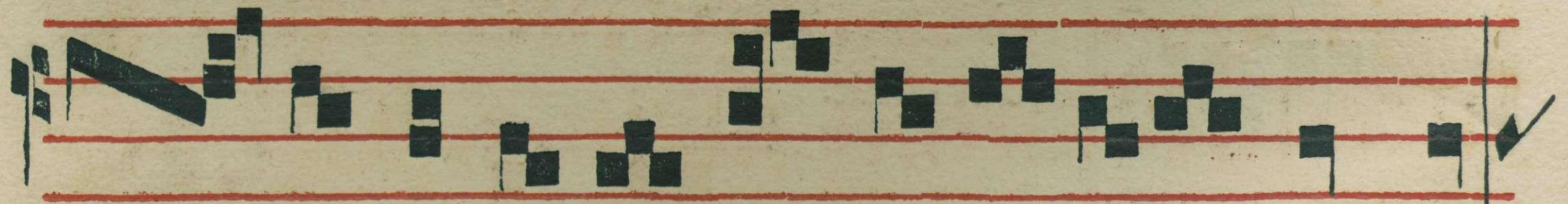

tum amabilis/ sanctior vniuersis/

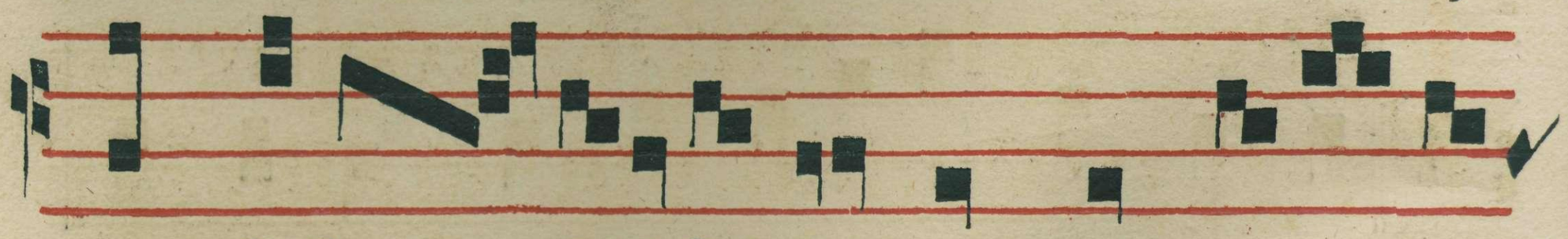

que sola fuisti digna portare ta

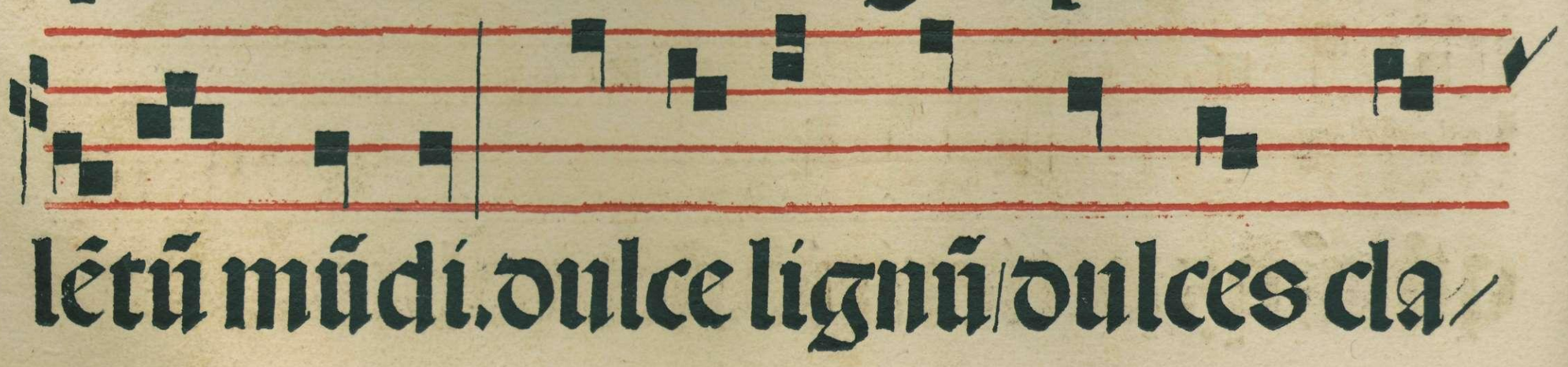

lētū mūdi. dulce lignū/ dulces cla/

uos/dulcia ferẽs pondera: salua p̃/
sentẽ caterua̅/in tuis hodie laudi/
bus cõgregata̅. alleluia alleluia al
leluia alleluia. p̃s. Dagt.

Ad matutinum inuitatoriũ.

Christum regem crucifixum Uenite adoremus alleluia. p̃s. Uenite exultemus domino.

Hym. Pange lingua. In primo noctur. aña.

Inuente crucis festa recolimus: cuius preconium/vniuersum per orbem micanti lumine fulget. alleluia. p̃s. Beatus vir. p̃s. Quare fremuerunt gentes. p̃s. Domine quid multiplicati.

℣. Hoc signũ crucis erit in celo. all'a. ℟.
Cũ dñs ad iudicandũ venerit. all'a. ℟.

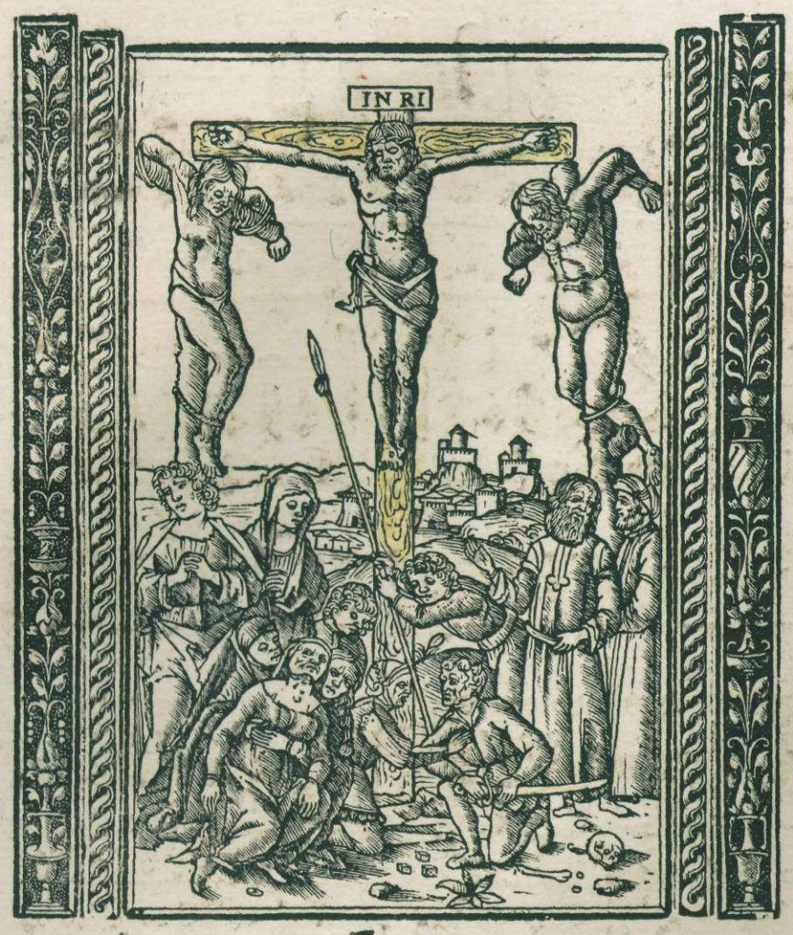

Gloriosuz die sacra veneret ecclesia: dum triũphale referat lignũ. In quo redemptor noster mortis vincula rumpens/ callidum aspidem superauit. alla. ℣. In ligno pendens/ nostre salutis semitã/ verbũ pr̃is inuenit. In q. ℟. ij. Crux sacra dũ paret/ prosternunt hostes certamine forti: gaudẽt christicole: Crucifixũ iesuz/ imẽsis pconijs venerãtes. alla. ℣. Barbari dum ruũt/ letant plebes: que redẽptorẽ adorãt. Crucifixũ. ℟. iij. Hec est arbor dignissima: in paradisi medio situata: In qua salutis auctor/ morte ppria/ mortẽ oĩuz superauit. alla. ℣. Crux pcellenti decore ful

gida: quã helena ꝯstantini mater/
ꝯcupiscẽti aõ requisiuit. In q̃. In scdo noc. añ.
Felix ille triũphus/fit sal⁹ egris:
vite lignũ mortis remediũ.alla. ꝑs
Cũ inuocarẽ. ꝑs. Verba mea. ꝑs.
Dñe dñs nr̃. ℣. Adoramus te christe ꝛ benedicimus tibi.alleluia.
℟. Quia per crucem tuam redemisti mũdũ.alleluia.

℟.iiij. O crux ꝛ virga vigilãs/iu/
bar glie/victorie signũ: Quã sa/
lus eterna/excunctis cedris ꝑcio
sam elegit.alla. ℣. O lignũ vite ꝛ
crux dignissima/q̃ decorẽ et pul/
chritudinẽ de mẽbris dñi suscepi
sti. Quã. ℟.v. O um sacrũ pign⁹
celitus reuelat̃:xp̃i fides roborat̃.
Adsũt ꝓdigia:i virga moysi pri/
mitus figurata.alla. ℣. Ad cru/
cis ꝛtactũ resurgũt mortui: et dei
magnalia referant̃. Adsunt. ℟.vj.
O felix femina/q̃ flagrãti amore
dñi feruẽs/crucẽ ꝛ clauos inueni/

re meruit: Et inclyti principis fre
nũ/ex eis studuit decorare. alla. ℣.
In die illo sicut scriptũ est/quod
erit in freno/scm dño vocabit. Et.
In tertio noct. ant. Adoramus te xpe & bñdici-
mus tibi: qz p crucẽ tuã redemisti
mũdũ. alla. ps. Cantate. j. ps. Dñs
regn. ps. Cantate. ij. ℣ Omis terra adoret te & psallat tibi. alla.
℟ Psalmũ dicat nomini tuo dñe. alla.
℟. vij. Oulce lignũ dulces clauos
dulce pondꝰ sustinuit. Que digna
fuit portare pciũ huius seculi. alla.
℣. Hoc signuz crucis erit in celo:
cũ dñs ad iudicãdũ venerit. Que.
℟. viij. Hoc signũ crucis erit in ce
lo: cum dñs ad iudicandũ venerit.
Tunc manifesta erũt absconditа
cordis nostri. alla alla. ℣. Cum
sederit filius hominis in sede ma/
iestatis sue/& ceperit iudicare secu/
lum per ignem. Tunc mani. Ad laudes & phonas añia

Helena ꝯstantíni mater hieroso
lymã petíjt.alleluia. ps̃. Dñs reg̃.
añ. Tũc precepit eos omnes igne
cremari.at illi timẽtes/tradiderũt
iudam.alleluia. ps̃. Jubilate. Añ.
Mors t vita apposita sunt tibi: si
nõ ostẽderis mihi crucẽ xp̃i.alle/

luia. ps. Deus de⁹. añ. Quẽ ascẽ/
dísset iudas de lacu perrexit ad lo/
cũ vbi iacebat scã crux. alleluia. ps.
Bñdici. añ. Orabat iudas. deus
deus meus ostẽde mihi lignũ scẽ
crucis. alleluia. ps. Lauda. do. ỏ cc.
Hymnus. Lustris sex. ℣. Adoramus te christe. ℟. Quia per crucem tuam. Ad bñs añ.
Helena sancta dixit ad iudã. cõ/

L

ple desideriũ meũ/ & vives sup ter-

ra: vt ostẽdas mihi q dicit caluarie

locus: vbi abscõditũ est preciosuz

lignũ dñicũ. alleluia. ℣. Bñdict⁹.

Ad .iij. R.b

Hoc signũ crucis erit in celo. Alle

luia alleluia. ℣. Qũ dñs ad iudi-

candũ venerit. Alleluia. ℣. Glia.

Hoc signũ.

℣. Adoramus te christe. ℟ Quia p crucẽ tuã. Ad sextam ℟. breue.

Adoramus te

xp̃e: ⁊ bn̄dicim⁹ tibi. Alleluia alle

luia. ℣. Quia p̄ crucē tuā redemi-

sti mūdū. Alleluia. Gl̄ia. Ado.

℣. Omis terra adoret te/ ⁊ psallat tibi. alla. ℟. Psalmū dicat/ noī tuo dn̄e. alla. Ad. ix. ℟. bi.

Omnis terra adoret te: ⁊ psallat

tibi. Alleluia alleluia. ℣. Psal-

mū dicat/ noī tuo dn̄e. Alleluia. ℣.

Gloria. Dis.

℣. Hoc signum crucis. ℟. Cum dominus ad. Ad vespas antiphona Helena ꝯstantini mater. cum reliqs. p̄s. Dixit dominus. cum rel. In fine Laudate dominum omnes gentes. Hymnus. Uexilla regis. ℣. Hoc signum crucis. ℟. Cum dominus ad iudi. Ad magnificat antiphona.

Orucē sanctā subīt: qui infernū

fregit:accinctus est potẽtia:surre

xit die tertia.alle luia.pṽ.Dñt.

℄ In sancti ioannis apostoli ante portam latinam. Ad magnificat antiphona.

In feruẽtis olei dolíũ missus ioã

nes apostol⁹:diuina se,ptegẽte gra

tia/illesus exiuit.alleluia.pṽ.Dñt.

Et dī in vtrisqz vespis ad magt. Ad matuti.ꝛ ad oẽs alias horas oĩa dñr sicut in festo scī marci:pter lectiones ꝛ orationẽ. ℄ In apparitione scī michaelis archangeli ad vespas omnia dicuntur sicut in alio festo eiusdem:hoc excepto/ꝙ ad inuitato.añas/sxia tam breuia q̃z alia/ꝛ v̄si.in fine iungitur alleluia.Et sub prima antiphona cuiuslibet nocturni dicuntur tres psalmi.Et in primo nocturno dicuntur infrascripta responsoria. Rx.j.

Locutus est ad me vnus ex septem angelis dicẽs. veni/ ostẽdã tibi nouã nuptã spõ sam agni:Et vidi hierlm descen/ dentem de celo ornatã monilibus

suis. alla alla alla. ℣. Et sustulit me in spū: in montē magnū ⁊ altū. Et vidi. ℟. ij. Audiui vocē in ce/lo angelox multox dicentiū. Ti/mete dñm/ ⁊ date claritatē illi/ ⁊ ado/ rate eū: q fecit celū ⁊ terrā/ mare et fontes aquarū. alla alla. ℣. Vidi angelū dei fortē volantē p mediū celū: voce magna clamātē ⁊ dicētē. Timete. ℟. iij. Ostendit mihi an gelus fontē aq̄ viue: ⁊ dixit ad me. alla. Hic deū ador̄a. alla alla all. ℣ Postq̄ audissez ⁊ vidissez/ cecidi vt adorarē ante pedes angeli: q mi hi hec ostendit: et dixit mihi. Hic.

℟. iiij. incipitur a primo alterius festi. s. Factum est silentium. cum reliquis per ordinem.
℄ In festo sci bernardini ꝓfes. ordinis minox/ oīa dñr de cōi ꝓfes. nō pōtifi. p̄ter lcōes q̄ le/ gunt̄ de vita ipsius. ℄ In sci antonij ꝓfessoris ordinis fratrū minox/ eius officium que/ re in fine huius antiphonarij festiui. post rubricam translationis sancti francisci.

In vigilia natiuitatis sci ioānis baptiste. ad vesp. añ.

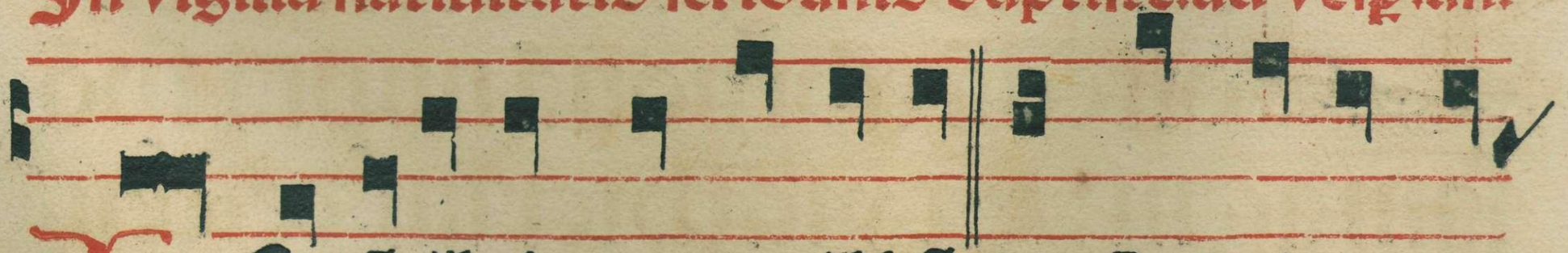

Ipse p̄ibit ante illū in spiritu et

virtute hely e: parare dño plebez

pfectã. ps. Dixit dñs. añ. Ioan

nes est nomẽ eius. vinũ ⁊ syceram

nõ bibet: et multi ĩ natiuitate eius

gaudebunt. ps. Confitebor. Añ.

Ex vtero senectutis ⁊ sterilitatis

nes natus est: p̃cursor dñi. ps.

Btūs vir. añ. Iste puer magn⁹
cora dño: nā ⁊ manus eius cū ipso
est. ps. Laudate. añ. Nazare⁹ vo-
cabit puer iste. vinū ⁊ sycerā nō bi
bet: ⁊ oē īmūdū nō māducabit ex
utero matris sue. ps. Lau. do. o. g.
Hym. At queant laxis. ℣. Fuit hō/missus a deo. ℟. Cui nomē/erat ioānes. Ad magt añ.
Ingresso zacharia tēplū dominū/

apparuit e i gabriel angel⁹: ſtās a

dextris alta ris incēſi. p̄s. Dīt

Ad matutinuz ſuſcitatoriū.

Regē p̄cursoris domi num/

Venite adore m⁹. p̄s. Venite.

Require in fine cōmunis ſanctoꝝ. Hym. Intra deſerti. In primo nocturno antiphona.

Priuſq̄ te formarē in vtero/ no/

ui te. ⁊ anteq̄ pgredereris/ ſcīfica

ui te. p̄s. Btūs vir. añ. Ad omnia

q̃ mittã te dicit dñs/ibis. ne timeas.

ꝛ que mãdauero tibi/loqueris ad

eos. ℣. Quare fre. añ. Ne timeas

a facie eorũ quia ego tecũ sum: di/

cit dominus. ℣. Dñe quid. ℟. j.

℣. Fuit homo. ℟. Cui nomẽ.

Fuit ho mo missus a

de o/cui nomẽ ioannes erat. hic

ve nit vt teſtimoni um phíberet

de lumí ne: Et parare domi

no plebẽ per fe ctam. ℣.

Ego rat ioãnes in deſerto p̃dicãs

baptiſmum pœnitẽtí e. Et pa.

℟. ij. Elíſabeth zachari e ma/

gnũ virũ ge nu it: ioãnẽ bapti/

stam precursoꝛé ꝺo mi ni.

Qui viã ꝺomi no ꝑpara/

uit in here mo. ℣. Auit homo

míſſus a ꝺe o: cui nomẽ io annes

e rat. Qui viã. ℟. íij. Priuſq̃

te foꝛmarẽ in vtero/ no ui te:

tan teq̃ exíres de ven tre/ ſãctifi/

ca ui te: Et ꝓphetã in gẽti/

bus de di te. ℣. Uir oile/

ctus a deo ⁊ hominibus honori/

fi ca tus est. Et ꝓ. Glori a

patri ⁊ fili o: ⁊ spiri tui san/

In se cũdo noct. aña.

cto. Et ꝓ. Qui sit dom̃ⁿ ma/

nũ suã ⁊ tetigit os meũ: ⁊ ꝓphetaz

ín gẽtibus dẽdit me dominus. ps.

Cũ ínuoca. añ. Ecce dẽdi verba

mea ín ore tuo: ecce ꝓstitui te sup

gẽtes ⁊ regna. ps. Verba mea. añ.

Dominus ab vtero vocauit me:

de ventre matris mee recorda

tus est nominis mei. ps. Dñe dñs.

℣. Inter natos mulierum/non surrexit maior. ℟. Joanne/baptista. ℟.iiij.

Oescen dit angelus domi ni
ad zacharí am di cés. accipe pue/
rum in se nectu te tu a: Et
habebit nomẽ ioan nes ba pti/
sta. ℣. Iste puer magnꝰ corã
domíno: nã ↄ manꝰ eius cũ ipso
est. Et. ℟. ℣. hic est ꝑcur sor dile

ctus/ ℣ lucerna lu cẽs ante

dómi nũ. Ipse este niz ioan

nes/ q viã dó mino ꝑpara uit ín

here mo: sed et agnũ dei /

mon stra uit: ℣ íllumína uit men

tes hómi nũ. ℣. Ipse ꝑíbit an/

te il lũ/ín spíritu ℣ vírtu te he/

li e. Ipse est. ℟. vi. Tnnue/
bãt patrie ius/quê vellet voca/
ri e um. ⁊ postulãs pugilla/
re/scripsit di cês. Joãnes est no/
men e ius. ℣. Apertũ est os za
chari e/⁊ pphetauit: di cês. Joã.
℣. Gloria patri ⁊ fili o: ⁊ spiri/

tuí sancto. Joánes. In .iij. nocturno. añ. Posuit

os meũ dñs q̃si gladiũ acutũ. sub

vmbra manus sue ꝓtexit me. ꝑ.

Dñe qs. Añ. Normás me ex vte

ro seruũ sibi dñs ī lucẽ gẽtiũ: vt sis

sal⁹ mea ab extremis t're. ꝑ. Dñe ī.

añ. Reges videbũt ⁊ surgẽt ꝓn

cipes:et adorabunt dñm deũ tuũ:

qui elegit te. ℣. Benedicam.

℣. Elisabeth zacharie/magnũ virũ genuit. ℟. Joannẽ baptistã/precursorẽ dñi. ℟. vij.

Precursor domini ve nit:de quo

ip se te stat. Null9 maior

inter natos mulie rum/ioan ne

ba ptista. ℣. Hic est enĩ

propheta ⁊ plusq̃ ꝑpheta:de quo

sal uatora it. Nullº. Ry. viij.

Gabriel ange lus apparu it za

charie: di cēs. naſcet tibi fili

us. nomē eius ioannes wocabi tur:

Et mlti i natiuitate eiº gaudebūt.

℣. Erit eni magnº coraꝫ dño mi

no. vinū ⁊ ſyce rā nó bi bet. Et.

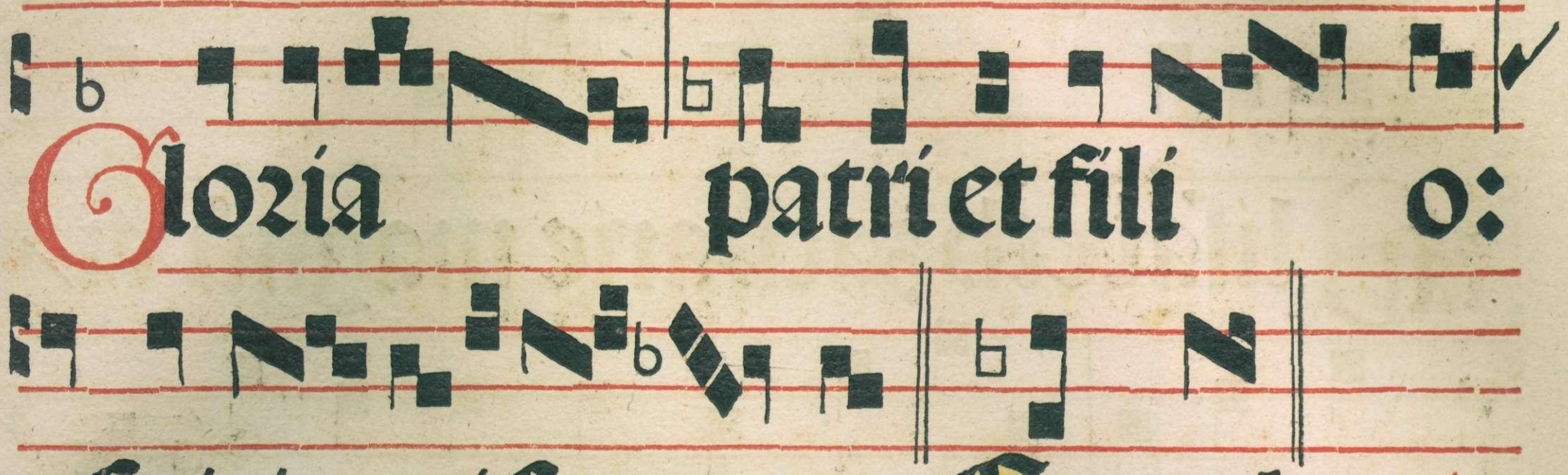

Gloria patri et filio: ℣. Sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculorum. Amen. Introitus. Gaudeamus omnes in domino diem festum celebrantes sub honore beati Johannis baptiste de cuius nativitate gaudent angeli et collaudant filium dei. ℣. Exultate justi in domino rectos decet collaudatio. Gloria patri et filio et spiri tui sancto. Et mul. ℟. ix Ecce constitui te hodie sup gētes et sup regna: dicit dñs. Ut evellas et destruas/ et edifices et plātes in noīe dñi. ℣. Tu puer/ pphēta altissimi vocaberis: p̄ibis enī ante faciē dñi parare vias ei⁹. Ut. ℟. x. Ipse p̄i/ bit ante illū in spū et virtute helye: Ut cōvertat corda patrū in filios/ parare dño plebē pfectā. ℣. Erit enī magnus corā dño: et spū scō re plebit. Ut cō. ℟. xj. Inter natos mulierū nō surrexit maior: ioāne baptista: Qui viā dño p̄parauit i hēremo. ℣. Fuit hō missus a deo: cui nomē ioānes erat. Qui viam.

Ad laudes z p horas añ.

Elisabeth zacharie magnũ vi/

rũ genuit: ioãnẽ baptistã/ ꝑ curso/

rẽ oñi. ps. Dñs regz. añ. Innue/

bãt patri eiꝰ quẽ vellet wcari eũ. z

scripsit dicẽs. ioãnes est nomẽ eiꝰ.

ps. Jubila. añ. Ioannes wcabit

nomẽ eiꝰ: z in natiuitate eius mul

ti gaudebũt. ps̃. Deus deus. Añ.

Inter natos mulie rum nõ sur/
rexit maior: ioanne baptista. ps̃.

Bñdi. añ. Tu puer/pphẽta altís
simi vocaberis: ꝑibis ante domi/
nũ parare vias eius. ps̃. Laudate.

Hym. Onimis fe. ℣. Iste puer magn⁹/corã dño. ℟. Mã & man⁹ ei⁹/cũ ipso est. Ad bñ. añ.

Apertũ est os zacharie: & pphẽta

uit dicês. bñdictus deus israel. ℘.

Ad .iij. ℟. bre.

Bñdi. Fuit homo/ Missus a deo.

℣. Qui nomẽ erat ioãnes. Missus.

℣. Inter natos mulier. ℟. Joanne/ baptista.

Gloria. Fuit. Ad sextã ℟. breue. Inter natos

mulieruz/ Non surrexit maior. ℣.

Ioãne baptista. Nõ. Glia. Int

℣. Elisabeth zacharie/ magnũ virũ genuit. ℟. Joãnẽ baptistã/ pcursorẽ dñi. Ad.ix. ℟.b.

Elisabeth zacharie/ magnũ vi

rũ genuit. ℣. Ioannẽ baptistã/ p

cursorẽ dñi. Magnũ. ℣. Gloria.

Elisabeth.

℣. Iste puer magn⁹. ℟. Mã⁹ tu man⁹ ei⁹. Ad vš. añ. Elisabeth. cũ rel. ps Dixit dñs. cũ rel. in fine Lau. d. o. gẽ. Hym. At queãt laxis. ℣. Iste puer: ℟. Mã⁹ tu ma. Ad mgt añ

Puer q na-

tus est nobis/ plusq̃ propheta est.

hic est enim de quo saluator ait. in/

ter natos mulierũ nõ surrexit ma/

ior: ioanne baptista. ℣. Magt.

¶ Infra octauã fit officiũ sci ioãnis. nisi festũ occurrat: ꝙ octauã lectiões de sermone sci augustini dicunt. ¶ Notandũ ꝙ de dñica que occurrit in festo vel infra octauã bti ioãnis baptiste/nihil tũc fit: qz añ sequentẽ dñicã/nulla occurrit feria: in qua offm̃ ei⁹ possit cãtari: sed de eadẽ dñica fit tm̃ cõmemo. ad vs matuti. ⁊ ad missã in dñica sequẽti/q̃ occurrit post festũ apl̃oꝝ: ⁊ prima feria q̃ sequit post oct. apl̃oꝝ/ cantat officiũ misse eiusdẽ dñice: de q̃ facta est cõmemo. Similiter fit de dñica q̃ venit in festo vel infra oct. sci laurentij: ⁊ in dñica q̃ occurrit post festũ assũptiõis: ⁊ ꝓma feria post oct. assũptõis. Si vo numer⁹ hebdarũ vsqz ad aduẽtũ excedit numerũ officiorũ dñicaliũ/officia dñicaꝝ q̃ occurrũt infra ꝓdictas. iiij. octauas extẽdunt totaliter post easdẽ octa. in antea ꝑ dñicas vt oportet. Si post octauas apl̃oꝝ ⁊ assumptiõis btẽ virginis marie ꝯtingat fieri offm̃ feriale/dr̃ oro ⁊ offm̃ misse ꝓcedẽtis dñice. Et si officia superẽt hebdas/distribuũt sicut dictũ est de talib⁹ post oct. ephie.

¶ In sanctorum martyrum ioannis et pauli. Ad magnificat antiphona.

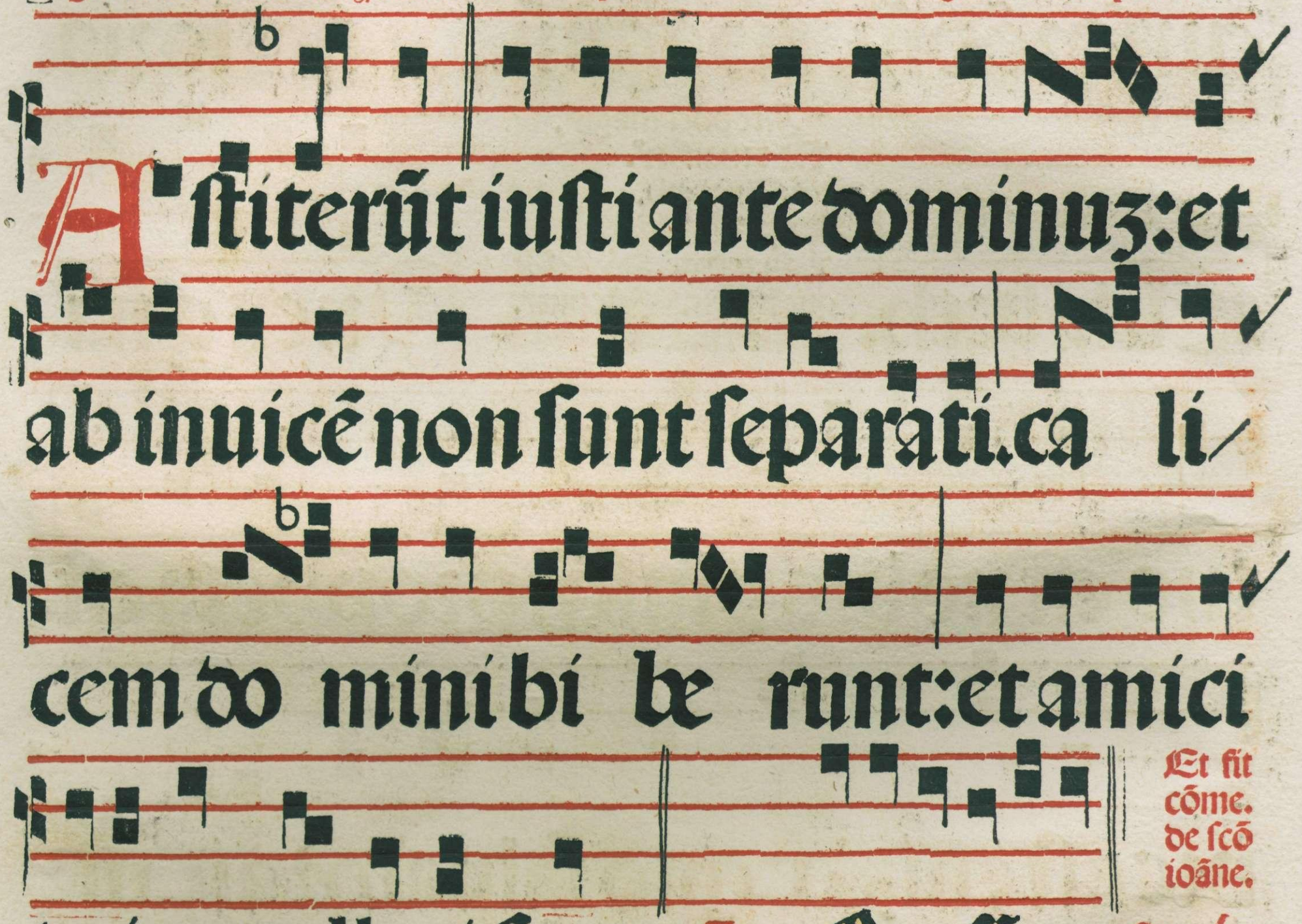

Et fit cõme. de scõ ioãne.

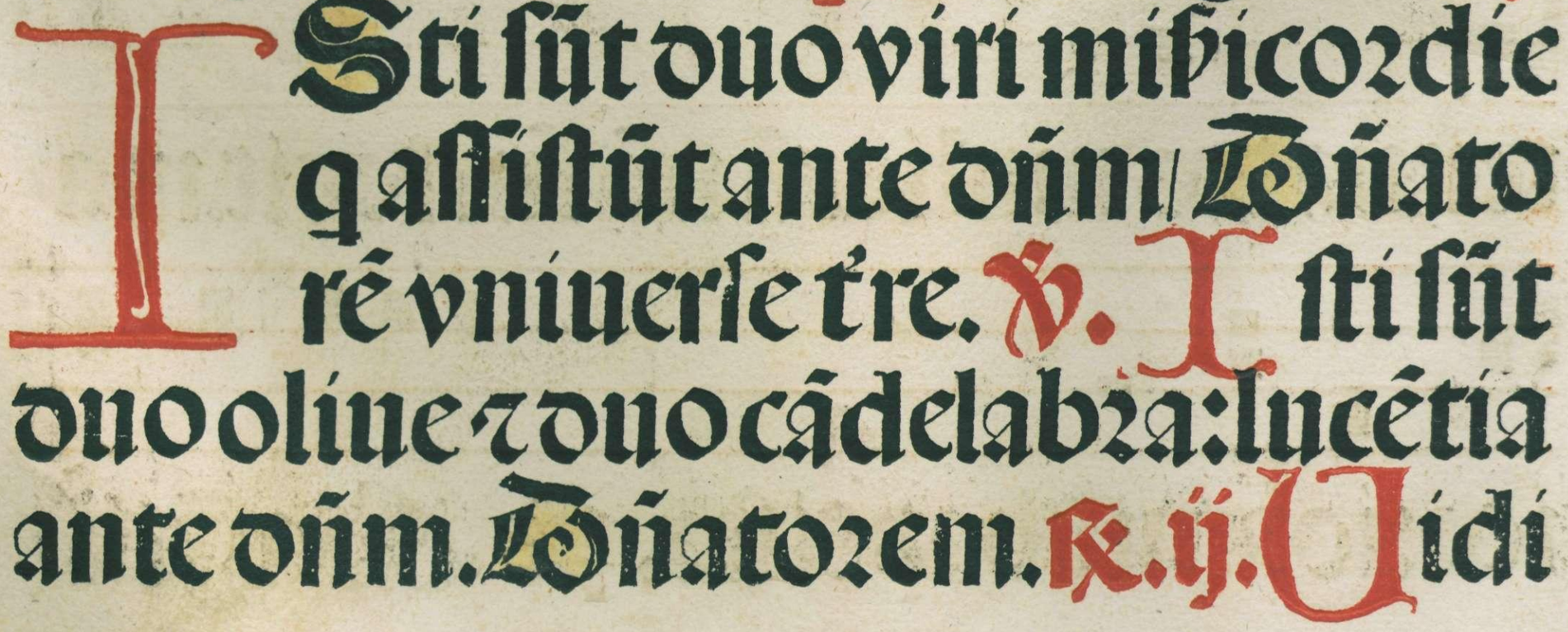

iunctos viros habentes splendi/
das vestes: et angelus dñi locutus
est ad me: dicēs. Isti sunt viri sci/fa
cti amici dei. ℣. Vidi angelu3 dei
fortē volantē per mediū celū: voce
magna clamantē et dicentem. Isti.

℟. iiij. Viri sancti glo. cum reliquis per ordine3 vt in cōmuni plurimo3 martyrum. Ulti/
mum ℣o ℟ium dicitur Hec est vera fraternitas. Ad laudes et per hora3 antiphona.

Paulus et ioannes dixerūt iulia/
no. nos vnū deū colimus: qui fecit
celum et terrā. ℣. Dñs regna. añ.

Paulus et ioānes dixerūt ad terē
tianū. si tuus dominus est iulian9/

habeto pacẽ cum il lo. nobis alius
nõ est/ nisi dñs iesus christus. ps.
Jubilate. aũ. Ioãnes et paulus
cognoscentes tyrãnidẽ iuliani/ fa/
cultates suas pauperibus erogare
ceperũt ps. Deus de⁹. aũ. Sãcti
spiritus et anime iustorũ/ hymnũ

dícite deo. alleluia. ps. Bñdíci. añ.

Yoannes et paulus dixerũt ad

gallicanũ. facwtũ deo celi: et eris

victor meli9 cꝫ fuísti. ps. Laudate.

Ad
bñ.
añ.

Isti sũt sancti: q̃ p xp̃i amore

minas hoĩuz ꝯtẽpserũt. sci marty

res in regno celoz exultãt cũ ange

lis.o q̃ p̃ciosa est mors sãctoꝝ

qui assidue assistũt ante dominũ:

ꝛ ab iui cẽ nó sũt separati. ℣. Ds̃

Ad vesperas asie de laudibus. Psalmi de cõmuni plurimoꝝ martyrum. Ad magt asia.

Isti sũt due o liue/et duo cãdela

bra lucentia ante dominũ. habent

potestatẽ claudere celũ nubibus:

et aperire portas eius: ga lingue eo

rum claues celi facte sũt. ps Dñs.

¶ In scī leonis pape 7 ꝓfes. Si istud festũ in dñica venerit/agit̃ de festo: cũ cõme. scī ioānis

In vigilia apl̃oꝝ petri 7 pauli. Ad vesperas añ.

Petrus 7 ioānes. cũ rel̃. de laudib⁹. Psal. Dixit dñs. cũ rel̃. in fine ps. Laudate dñ. o. gen. Hym. Aurea luce. Janitor celi. Sit trinitati. q̄re ī fine huj⁹ antipho. festiui. ℣. In oēz ter. ℟. Et in fines. Ad magnificat añ. Tu es pastor ouiũ. fol. xvj. Ad matuti. inuitatoꝝium:

Regẽ apl̃oꝝ dñm

venite adore m⁹. ps. Venite.

q̄re ī fine huj⁹ anti phonarij In. j. noc.

añ. In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ:

et in fines orbis terre verba eoꝝ.

ps. Celi enar. añ. Clamaue rũt

íuſti: ⁊ dominus exaudiuit eos. ℘s.

Bñdicã dñz. añ. Qonſtitues eos

p̃ncipes ſup oẽm terrã: memores

erũt nois tui dñe. ℘s. Eructauit.

Hym. Eterna chriſti munera. Pſal. Vſiculi: ⁊ Reia breuia dicunt de cõmuni aplorz. Rz. j.



Simon pe

tre/anteqz de naui vo

ca rẽte no ui te: ⁊ ſupple

bẽ meam ꝑncipẽ te ꝙsti tui:

Et cla ues regni celoꝛum

tradidi ti bi. ℣. Q ̃ ocũ qꝫ

ligaueris supꝑ terrã erit ligatũ et in

ce lis: et quodcũqꝫ solueris supꝑ

terrã/erit solutuꝫ et in ce lis.

Et cla. ℟. ij. Si diligis me simon.

pe tre/paſce o ues me as.do

mi ne/tu noſti quia amo te:

Et anímã me am po no p

te. ℣. Si opportuerit me mo/

ri te cũ/nõ te nega bo. Et aní.

℟. iij Tu es pe trus:et ſuper

hanc petram edificabo eccle ſi

am meã. ⁊ porte infe ri nõ ꝑuale/

bũt aduersus e am. Et tibi dabo

cla uesre gnice lo rũ. ℣.

Q ȝcũ qȝ ligaueris sup terrã/ erit

ligatũ ⁊ in celis. et qȝcũ qȝ solueris

sup terrã/ erit solutum ⁊ in ce/

lis. Et ti. ℣. Gloꝛi a patri ⁊ fi/

lí o/r ſpíri tui ſan cto. Et tí.

In ſe cũdo nocł. aſſa.

Príncipes populoꝝ ꝯgregati ſũt cũ deo abraã. ꝑs. Dés gẽ. añ. Oe/ diſti hereditatẽ: timentibus nomẽ tuũ dñe. ꝑs. Exau. ds dep̃. añ. An nũciauerũt opera dei: et facta eius intellexerũt. ꝑs. Exaudi deus oro.

℟. iiij. Oomine/ſi tu es/iube me ve

nire ad te super a quas. Et ex/
tẽdẽs ma nũ appẽhẽdit e um: et
dixit iesus. modice fide i/ quare
du bitasti. ℣. Q ũq̃ vidisset ven
tũ validũ venientẽ/timuit: ⁊ cũ ce/
pisset mergi/clamauit di cẽs. domi
ne/ saluũ me fac. Et ex. ℟. v. 93

Surge pe tre/et indue te vesti/
mẽtis tu is.ac cipe fortitudinẽ
ad saluãdas gẽtes.Quia ce/
ciderũt cathe ne de manibus
tu is. ℣. Angelus dñi astitit/et
lumẽ refulsit in habitaculo carce/
ris:pcussoq; latere petri/excitauit

e uz dicés. surge velo ci ter.

℣. Quia. ℟. vj. Tu es pastor ouiuz:

ꝑnceps a posto lo rũ: tibi

tradidit de us omnia regna

mundi. Et i deo tradite sũt ti/

bi claues re gni ce lo rũ.

℣. Qcũqz ligaueris sup ter .4

rã erit ligatũ et in ce lis. et q3 cũq3

solueris sup terrã erit solutuz ⁊ in

ce lis. Et i. ℣. Gloria pa

tri ⁊ fili o: ⁊ spiri tui san cto.

In .iij. noc. aña.

Et i. Exaltabũt cornua iusti. alle

luia. ps. Cõfitebor. añ. Lux orta

est iusto. alleluia. rectis corde leti

cia.alleluia. ℣. Dñs reg. exul. ąñ.

Custodiebãt testimonia ei⁹: ⁊ p̄

cepta ei⁹. alleluia. ℣. Dñs re. iraſ.

℟. vij. Ego p te rogaui pa/

trem: vt nõ deficiat fides tua: Et tu aliquãdo conuer ſus/cõfir/

ma fra tres tuos. ℣.

Caro ⁊ sāguis nō reuelauit
ti bi: sed pater meus q est in ce/
lis. Et tu. ℟. viij. Quē dicūt ho
mines esse filiū hominis/ di/
xit iesus discipulis su is. respōdēs
petrus/ dixit. tu es christus filius
dei vi ui. Et ego dico tibi/ qa tu
es petrus: ⁊ sup hāc pe trā edifi

cabo eccleſiaz me am. ℣. Beatus

es ſimon bariona: qa caro ⁊ ſan

guis nõ reuelauit tibi: ſz pr̃ me⁹ qui

eſt in ce lis. Et ego. Gloria

pr̃i ⁊ filio ⁊ ſpiri tui ſan cto. Et e

℟. ix. Petre amas me. tu ſcis dñe

quia amo te. Paſce oues meas. ℣.

Simon ioãnis diligis me plus

his. tu ſcis dñe / qz amo te. Paſce.

Ad lau
des ⁊ p
ho. añ.

Petrus ⁊ ioãnes aſcẽdebãt in tẽ

plũ/ad horaz oratio nis nonã. ps.

Dñs reg. añ. Argentũ ⁊ aurũ nõ

est mihi: qd autem habeo/ hoc tibi

do. ps. Jubilate. añ. Dixit angel⁹

ad petrũ. circũda tibi vestimentuz

tuũ: ⁊ sequere me. ps. Deus deus.

añ. Misit dñs angelũ suũ: ⁊ libera

uit me de manu herodis. alle luia.

ps. Benedicite. añ. Tu es petrus: & super hanc petram edificabo ecclesiam meam. ps. Laudate.

Hymnus. Jam bone. Doctor egregie. Sit trinita. quere in fine huius antiphonarij festiui.

℣. Annunciauerunt opera dei.
℟. Et facta eius intellexerunt.

Ad benedictus antiphona.

Quodcunq; ligaueris super terram erit ligatum et in celis. & quodcunq; solueris super terram erit solutum & in celis. dicit

dñs simon petro. ps. Benedict⁹.

Ad tertiam/sextam/⁊ nonã/dicunt ℟ia bre.de apostolis.Ad vespas vbi fratres non habent eccleſiaz ſancti pauli/dicunt añaz. Jurauit dominus. cum ref. Psal.de aplis. Cap. hym. vt supra in primis vespis. ℣. Annunciauerunt. ℟. Et facta eius. Ad magt añ.

Añ Jurauit trouare i fine scrite

hodie simon petrus ascẽdit cru

cis patibulũ. alleluia. hodie clauí/

cularius regni gaudens migrauit

ad christũ. hodie paulus apostol⁹/

lumẽ orbis terre/ inclinato capite

pro christi nomine/ martyrio co/

ronatus est.alleluia. ps. Dagt.

Ubi vo frēs hñt ecclesiā scī pauli/ad vespas dicūt añ Ego plātaui. cū rel. ps Dixit dñs. cū rel. In fine Laudate dñm oēs gētes: Hym. Doctor egregie. ꝗre in fine huiº antipho. festiui. v Tu es vas electōis/scē paule aplē. ℟. Predicator veritatis/in vniuerso mūdo. Pro scō petro cōme.añ. Tu es pastor ouiū. xvj. v. Tu es pe. ℟. Et sup hāc. Ad magt añ.

Sctē paule apostole/ p̄dicator ve

ritatis t doctor gētiū/ intercede p

nobis ad dēū/ q te elegit. ps. Dgt.

v. Ut digni efficiamur gr̄a dei.

Nota q̄ isto die nō fit cōmēo. de scō paulo: qr oratio cōis est: nisi frēs haberēt eccl̄iam sci pauli/sicut dictū est. his duobus diebus nulla fit cōmemoratio de sancto ioanne: qr agitur officiū duplex. In cōmemoratione sancti pauli ad matuti. inuitato. Regem aplorꝝ dñm. ps. Uenite. Hym. Doctor egre. Sit trinita. ꝗre in fine huiº antipho. festiui. In. j. noc. añ.

Qui operatus est petro in aposto

latu/operatus est t mihi inter gen

tes: t cognouerūt gr̄am/ q̄ data est

mihi a xpo dño. Psal. de aplis. ℣. Qui me segregauit ex vtero matris mee: ℟ vocauit me per gratiã suã. In fine psalmorũ dñr ℣siculi añarũ añ añas: excepto q̃ p horas diei nõ dñr tales ℣siculi. añ.

Scio cui credidi ℟ certus sum/q̃ potẽs est dẽpositũ meũ seruare in illũ diem iustus iudex. ℣. De reliquo reposita est mihi corona iustitie. añ.

Mihi viuere christus est et mori lucrum. gloriari me oportet in cruce domini nostri iesu christi.

℣. Per quẽ mihi mũdus crucifixus est/et ego mũdo. ℣ersiculi dicunt̃ de cõmuni apostolorũ. Ista octo ℟ia que sequuntur/require in conuersiõe sancti pauli. ℟viij. ℟ium primũ Qui operatus est. ℟. secũdũ. Bonũ certamẽ. ℟. iij. Reposita est mihi. In. ij. noct. añ.

Tu es vas electiõis scẽ paule apostole/p̃dicator veritatis in vniuerso mũdo. ℣. Per quẽ oẽs gẽtes cognouerunt gratiã dei. añ. Magn⁹ scũs paulus vas electiõis/vere digne é glorificãdus: q̃ et meruit thronũ duodecimũ possidere. ℣. In regeneratiõe cũ sederit filius hoĩs ĩ sede maiestatis sue. añ

Bonũ certamẽ certaui: cursuz cõsumaui: fidẽ seruaui. ℣. De cetero reposita est mihi corona iustitie. ℟iuz. iiij. Tu es vas electiõis. ℟ium. v. Gratia dei. ℟iuz. vj. Saulus qui ℟ paulus. In tertio nocturno añ.

Saulus q̃ ℟ paulus magnus p̃dicator/a deo ꝓfortatus ꝓualescebat ℟ ꝓfundebat iudeos. ℣. Ostendens q̃ hic est xp̃s filius dei. añ. Ne

magnitudo reuelationū extollat me/datus est mihi stimulus angelus sathane q me colaphizet: propter qđ ter dñm rogaui vt auferet a me/t dixit mihi dñs. sufficit tibi paule gr̃a mea. ℣. Nā virtus in infirmitate pficit. a℟. Reposita ē mihi corona iustitie: quā reddet mihi dñs in illū diē iustus iudex.

℣. Cooperāte in me gr̃a spūs sci. ℟. viij. Scē paule apl̃e. ℟. viij. Damasci p̄posit⁹. ℟. ix.

Magnus scūs paulus vas electiónis/ vere digne est glorificādus: Qui et meruit thronuz duodecimum possidere. ℣. Axp̃o de celo vocatus/ t i terrā pstrat⁹: ex psecutore effect⁹ est vas electiónis. Qui.

Ad lau. et p ho. ras a℟.

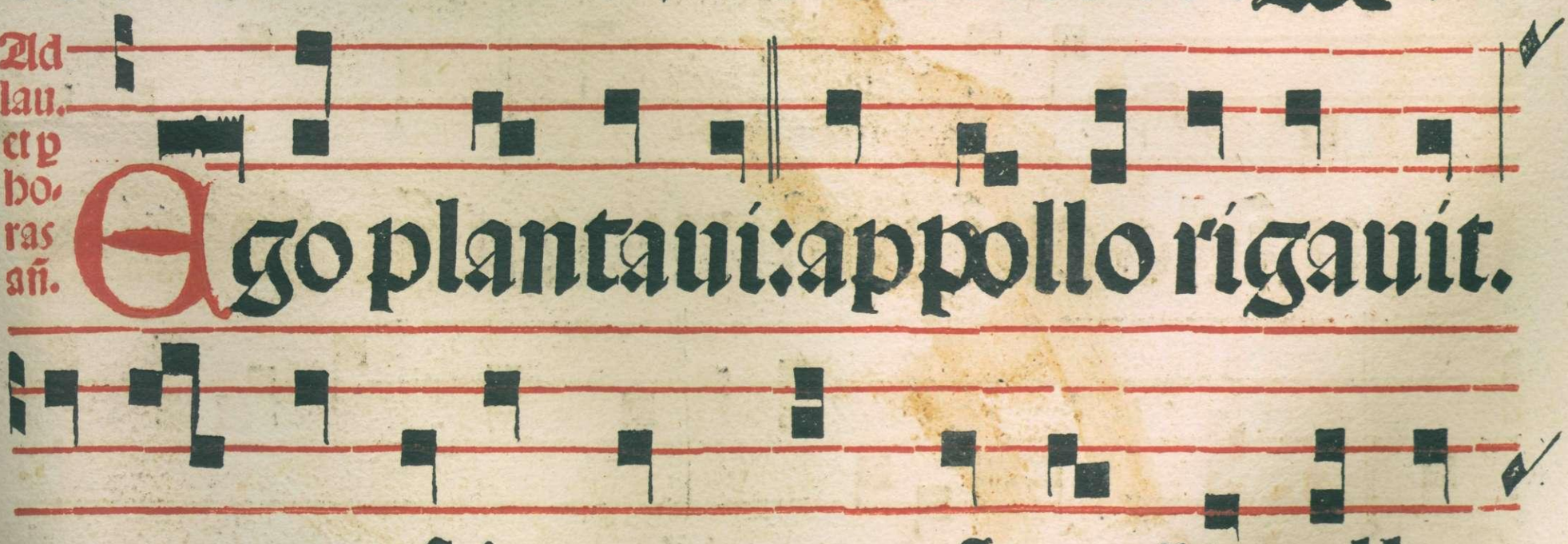

Ego plantaui: appollo rigauit. deus autē incrementū dedit. alle/

luia. ps. Dñs re. v. Unusquisq

pprią mercedẽ accipiet: ꝺm suum

laborẽ. añ. ibẽter gloriabor in

infirmitatib⁹ meis: vt inhabitet

in me virtus xpi. ps. Jubilate. v.

Quãdo enĩ infirmor/ tũc fortior

suz. añ. Gratia dei in me vacua nõ

fuit: sed gratia eius semp in me ma

net. ps. Deus de⁹. v. Gratia dei/

sum id qd sum. añ. Oamasci pre/

positus gētis arethe regis voluit

me cōp hēdere. a fratribus p mu/

rū submissus sus in sporta: et sic

euasi manus eius / in nomine dñi.

ro 2

ps. Benedi. v. O eus ⁊ pater do
mini nr̃i ihesu xp̃i iscit/qa nõ mẽtior.
añ. Ter virgis cesus sum: semel
lapidatus sum: ter naufragiũ ptu
li: p xp̃i noĩe. ps. Lauda. v. No
cte ⁊ die/in profundum maris fui.
Hymnus. Exultet celum laudibus. v. Tu es vas. r. Predicator. Ad benedictus aña.
Vos qui secuti estis me/sedebitis

sup sedes iudicãtes duodecim tri

bus israel: dicit dñs. ℣. Bñdict⁹.

℣. Cũ sederit filius hois/ in sede

maiestatis sue.

Pro scō petro añia. Tu es pastor ouium. ℟v̄j. ℣. Tu es petrus. ℟. Et sup hanc. Ad.iij. vj. et ix. dicunt ℟. bre. de cōi aplor. Ad vespas añ. Jurauit dñs. cũ reĺ. Psal. de aplis. A caplo in antea/ fit de scō ioāne: sicut in vigilia festi: ⁊ añ. duplicat ratione festi sci pauli. Et fit cōmemo. de aplis. Añ. Glorioſi principes. quere in fine ultima carta huius antipho. festiui. ℣. Cōstitues eos. ℟. Memores erũt. Nota q̄ p octauã añ. Glioſi principes. cũ ℣. Cōstitues. dicit ad magt. Et añ. Petrus apls. q̄re in fine hui⁹ antiph. festiui. cũ suo ℣. In oēm terrã. dr̄ ad bñs. ¶ In octa. sci ioānis fit idē offm̄ qđ in die: cuz cō memoratiōe de aplis. ¶ In festo visitatiōis bt̄ē marie virginis ad elisabeth/ oīa dicuntur sicut in natiuitate: mutādo nomē natiuitatis/ in nomē visitatōis: p̄ter lectiones. ¶ In oct. aplor petri ⁊ pauli. Ad vespas añ. Hoc est p̄ceptũ. cũ reĺ. Psal. Dixit dñs. cuz reĺ. in fine Laudate dñm oēs gē. Hym. Exultet celũ. ℣. In oēm terrã. ℟. Et in fines. Ad magt añ. Tradēt enī vos. Et fit cōme. de visitatiōe. in vespis et matuti. Oīa etiã alia dicunt de cōi aplor: p̄ter lectiones/ orationē/ ⁊ añas ad bñ. ⁊ ad mgt scz Glioſi pnci. ⁊ Petr⁹ ⁊ ioānes. quere in fine ¶ In octa. visitatiōis oīa dicũt sicut in festo ei⁹. ¶ In scē marie magdalene ad vs̄. Hym. Nardi marie pi. q̄re in fine hui⁹ antipho. festiui. ℣. Diffusa est. ℟. Propterea. Ad magt añ.

Noie b⁹ illis/ mulier q̄ erat

in ciuitate peccatrix/ vt cognouit

q ihesus accubuit i domo simõis le

prosi/attulit alabastrũ vnguẽ/

ti: et stãs retro secus pedes dñi ihesu/

lachrymis cepit rigare pedes eius:

et capillis capitis sui tergebat:

t osculaba tur pedes eius: t vn/

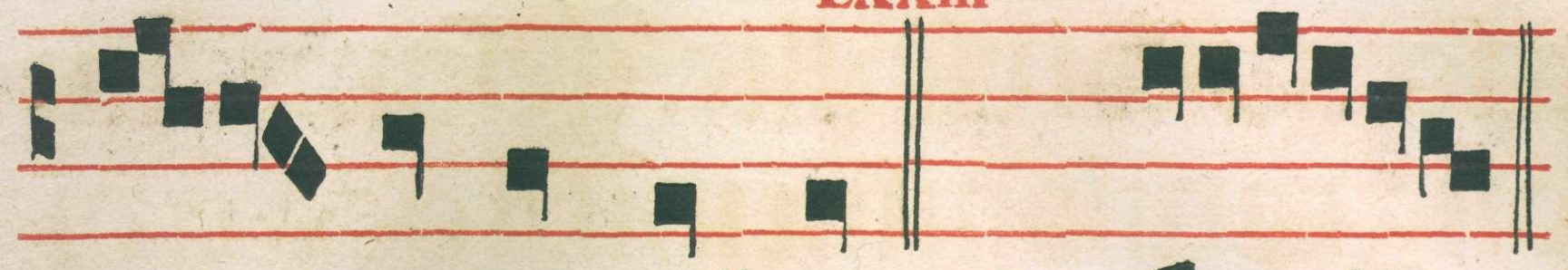

Ad matutinum. Invitatoriũ.

guento vngebat. ℘. Dagt.

Laudemus deũ nostrũ: In ꝙuersiõe marie magdalene. ℘. Venite

Hym. Mardi maria. quere in fine hui⁹ antipho. festiui. In. j. nocť. añ.

Oqꝫ pulchra est casta generatio: cum claritate. Psalmi de virginibus. Añа.

Leua eius sub capite meo: ⁊ dextera illi⁹ ãplexabit me. añ. Reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere: vt intueamur te. ℣. de virginibus.

MAria magdalene et alʼ tera maria ibãt diluculo ad monumentũ. Jesum quẽ qritis nõ est hic: surrexit sicut locutus est: ꝓcedet vos in galileaz: ibi eũ videbitis. allʼa allʼa. ℣. Et valde mane vna sabbatoꝝ/ veniũt ad monumentũ/ orto iã sole. et intrantes/ viderunt iuuenẽ sedentẽ in

dextris:qui dixit illis. Jesum. ℟.ij
Congratulamini mihi oēs q di
ligitis dñm:q2 quē q̄rebā/appa'u
it mihi. Et dū flerē ad monumen
tū/vidi dñm meū.alla. ℣.Recedē
tibus discipulis/nō recedebam:et
amoris eius igne succēsa/ardebā
desiderio. Et dū. ℟.iij. Tulerunt
dñz meū:7 nescio vbi posuerūt eū.
dicit ei angelus.mulier quid plo/
ras.surrexit sicut dixit. Precedet
vos i galileā:ibi eū videbitis.alla
alla. ℣.Cum ergo fleret/inclina/
uit se 7 pspexit in monumentū:et
vidit duos angelos in albis seden
tes:qui dicunt ei. Precedet. In secundo nocturn. añ.
Specie tua 7 pulchritudine tua/
intē de pspere:pcede et regna. añ.
Adiuuabit eā deus vultu suo:de
us in medio ei⁹ nō cōmouebit. añ.

Aque multe nõ potuerũt extin/
guere charitatem. ℟.iiij. Diffu/
sa est gratia ĩ labijs tuis: Propte
rea benedixit te deus in eternũ. ℣.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua/
intẽde prospere:procede ⁊ regna.
Propte. ℟.v. Specie tua et pul/
chritudine tua/Intẽde prospere:
pcede ⁊ regna. ℣.Diffusa est gr̃a
in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te
deus in eternum. Intende. ℟.vj.
Propter veritatẽ ⁊ mansuetudi
nẽ ⁊ iustitiã:Et deducet te mirabi
liter dextera tua. ℣.Specie tua ⁊
pulchritudine tua/intẽde prospe/
re:procede ⁊ regna.Et dedu. In tertio nocturno añia.
Nigra sũ sed formosa filia hieru
salẽ:ideo dilexit me rex:⁊ introdu
xit me:in cubiculũ suũ.añ Tra/
he me post te: in odorez curremus

vnguentorũ tuorũ. oleũ effusum
nomẽ tuũ. añ. Ueni sponsa chri/
sti: accipe coronã: quam tibi domi
nus preparauit in eternum. ℟. vij.
Dilexisti iustitiam: et odisti ini/
quitatẽ: Propterea vnxit te deus
deus tuus: oleo leticie. ℣. Pro/
pter veritatem et mansuetudinẽ/
et iustitiam. Propterea vnxit te.
℟. viij. Regnum mundi & omnẽ
ornatum seculi contẽpsi: propter
amorẽ dñi mei iesu christi. Quez
vidi: quẽ amaui: i quẽ credidi: quẽ
dilexi. ℣. Eructauit cor meũ ver
bũ bonũ. dico ego opera mea regi.
Quem. ℣. Gloria sit deo patri &
filio: et spiritui sancto. Quẽ. Ad laud. & p horas añ

Dum esset rex i accubito suo/nar

dus mea dedit odorez suauitatis.

ps. Dñs regz. añ. In odorẽ vn/

guentoz tuorũ currimus: adole/

scentule dilexerunt te nimis. ps.

Jubilate. añ. Jam hiems trãsijt:

imber abijt et recessit. surge amica

mea: et veni. ps. Deus dꝰ. añ.

Veni electa mea: & ponã i te thro
nũ meũ. alleluia. ℣. Benedicite. añ.
Posta est species sa: iter filias hieru
salẽ. ℣. Laudate. Hymn⁹ Huius ob. Gloria patri. quere i fine huius antipho. narij festiui. ℣. Elegit eam deus. ℟. In tabernaculo. Ad benc. dictus antiphona.
Maria
ergo vnxit pedes iesu: et extersit
capillis suis: et domus impleta
est ex odore vnguẽti. ℣. Benedict⁹.

Ad.iij.vj.ꝛ.ix. ℟ia bre.ꝛ versiculi dñr de cõi virginum. Ad vesperas añ. Dum esset rex. cum reliquis. Psalmi de cõmuni virginũ. Hym. Nardi maria. quere in fine huius antiphonarij festiui. ℣. Elegit eam deus. ℟. In tabernaculo suo. Ad magnificat añia.

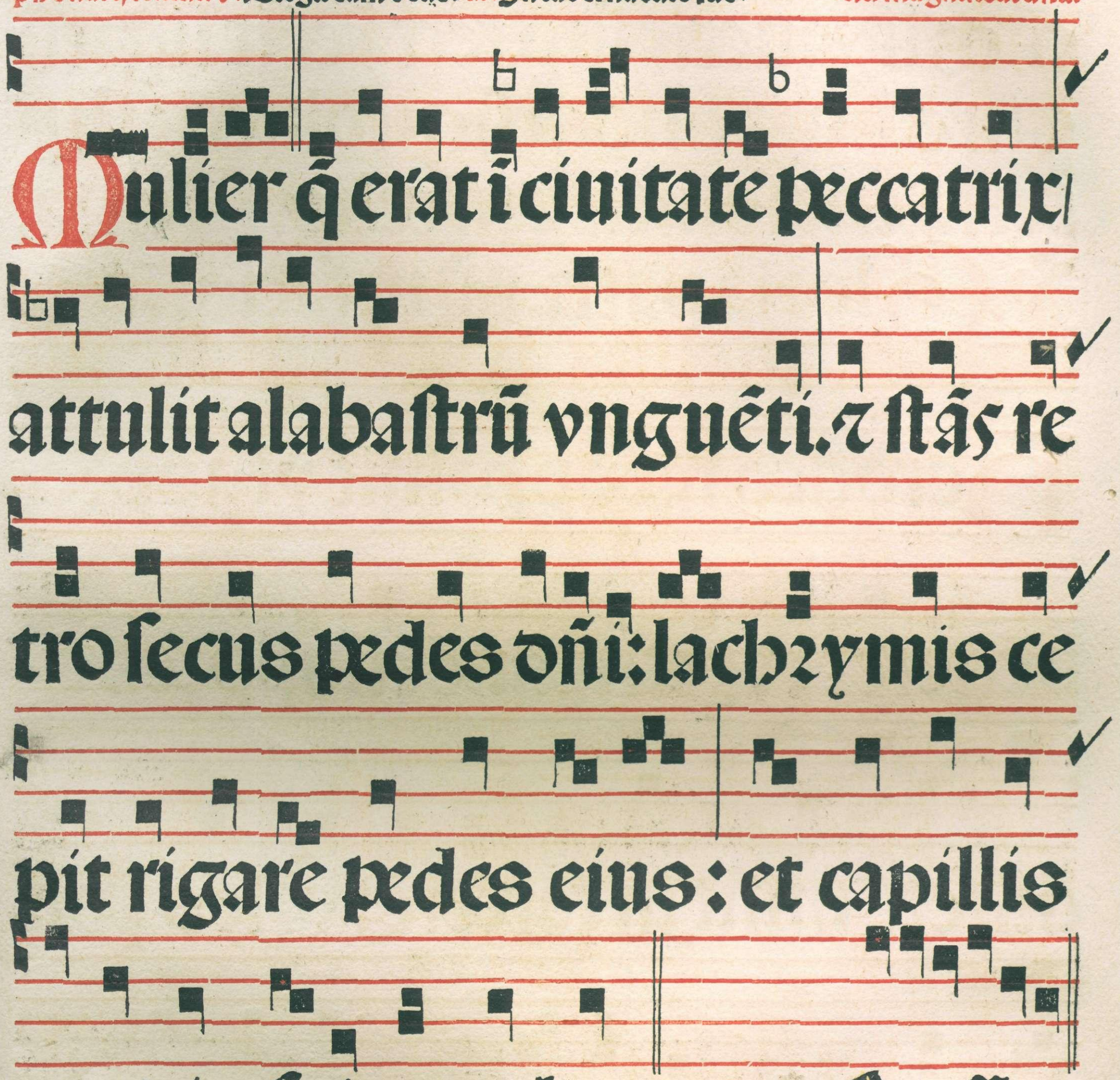

Mulier q̃ erat ĩ ciuitate peccatrix/ attulit alabastrũ vnguẽti. ꝛ stãs retro secus pedes dñi: lachrymis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis sui tergebat. ℣. Dagt.

¶ In scĩ petri ad vincula. Ad vespas añ. Herodes rex. cũ reĺ. ps. Dixit dñs. in fine Lauda. dñm oẽs gen. Hym. Petrus btũs. Glia deo. q̃re in fine huius antipho. festiui. ℣. Tu es petr⁹. ℟. Et sup hãc. Ad mgt añ. Tu es pastor ouiũ. ℣j. Et fit cõme. de scõ paulo añ. Scẽ paule apĺe. ℣. Tu es vas electiõis. ℟. Predicator veritatis. Ad matuti. inuitato. Regẽ apĺor. Hym. Petrus btũs. q̃re in fine hui⁹ antipho. festiui. Añe noct. dicunt de cõi apĺor q̃re in festo apĺor petri ꝛ pauli. Psal. ℣. ℟ia bre. dñr de cõi apĺor. Septẽ ℟ia subscripta reqre ĩ festo apĺor petri ꝛ pauli. ℟. j. Simõ petre. lxiiij. ℟. ij. Si diligis. ℟. iij. Tu es pe. ℟. iiij. Surge pe. ℟. v. Tu es pastor ouiũ. ℟. vj. Ego p te ro. ℟. vij. Quẽ dicũt hoĩes. ℟. viij. Solue iubẽte deo terrarũ petre cathenas. Qui facis/ vt pate

ant celestia regna btis. ℣. Quod cũq; ligaueris sup terrã/erit ligatũ ⁊ in celis: ⁊ quodcũq; solueris sup terrã/erit solutũ ⁊ in celis. Qui fa.

℣. Gloria patri. Qui facis. Ad laud. et p horas asi.

Herodes rex apposuit vt appre/

hẽderet et petrũ. quẽ cũ apprehẽ/

disset/ misit in carcerẽ: volẽs post

pascha producere euz populo. ps.

Bñs reg. añ. Petrus quidẽ ser

uabat in carcere: oratio fiebat ꝑ

eo ſine intermiſſiõe ab eccleſia ad

deũ. ℣. Jubilate. añ. Dixit ange

lus ad petrũ. circũda tibi veſtimen

tũ tuũ: & ſeqre me. ℣. Deus deus.

añ. Miſit dominus angelũ ſuũ: et

liberauit me de manu herodis. al

le luia. ℣. Benedicite. añ Mues

petrus: ⁊ super hanc petrã edifica/

bo ecclesiam meam. ꝑs. Laudate.

Hym. Jam bone pastor. Sit trinitati. quere in fine huius antipho. festiui. ℣. Tu es petr⁹.
℟. Et sup. Ad bñs aſſ. Quodcunq; ligaueris. lxxj. Et fit cõmemoratio de sancto paulo.
Ad vesperas aſſa. Herodes rex. cum reliquis. Psalmi de apostolis. Hymnus. Petrus
btũs. Elia deo. q̃re in fine huius antipho. festiui. ℣. Tu es pe. ℟. Et sup hanc. Ad mgt aſſ.

Solue iubente deo terrarũ petre

cathenas: qui facis vt pateant ce/

lestia regna beatis. ꝑs. Dagt.

Et fit cõmẽo. de scõ paulo. ℂ In inuentiõe scĩ stephani ꝓthomar. ofa dñr de cõi vni⁹ mar.
ꝓter cap̃. ⁊ oronẽ: q̃ dñr de natali eiusdẽ: hoc excepto/q⁹ in oro ne/hec dictio natalitia mu
tat̃ ꝓ festo hodierno ĩ inuẽtiõez. etiã exceptis lectionib⁹. ℂ In festo btẽ marie virginis ad
niues. Ad vs aſſ. Dũ esset rex. cũ rcl. Psal. ꝓsucti de dña nostra. Hym. Aue maris stella.
℣. Dignare me laudare te/vgo sacrata. ℟. Da mihi vtutẽ/ꝓtra hostes tuos. Ad mgt aſſ.

Sancta mari a succurre mi/

se ris: iuua pusillanimes: refoue

debi les. Ora p populo: interue/

ni p cle ro: intercede p deuo to

femineo sexu. Sentiãt oês tuũ le/

ua mẽ: quicũq; cele brãt tuam

fẽtam festi uita tem

cõmemoratio nẽ. ℣. Dagt.

Ad matutinuz inuitatoriũ.

Sancta maria dei genitrix virgo/
Intercede p nobis. ℣. Tenite.

Hym. V. ℟ añe/omnia fiunt sicut in officio consueto beate virginis. In primo noct. ℟.).

Sancta et immaculata virginitas / quibus te laudibus efferã nescio: Quia quẽ celi capere nõ poterãt / tuo gremio cõtulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus / ⁊ bñdictus fructus vẽtris tui. Quia. ℟. ij. O gratulamini mihi oẽs q diligitis dñm: Quia cũ essem parvula placui altissimo: et de meis visceribus genui deũ ⁊ hominẽ. ℣. Beatã me dicẽt oẽs generatiões: q2 ancillã humilẽ respexit deus. Quia. ℟. iij. Qõtinet in gremio / celũ terrãq3 regentẽ: virgo dei genitrix / ꝑceres comitant herilẽ: Per quos orbis ouãs / xp̃o sub p2incipe pollet. ℣. Virgo dei genitrix / quẽ tot9 nõ capit orbis / i tua se clausit viscera fact9 hõ. Per.

In secundo nocturno. ℟. quartũ. Sicut cedrus. ℟. quintũ. Que est ista. ℟. sextũ. Ornatã monilibus. require in assumptione eius. fol. lxxxxj. In tertio nocturno antiphona.

Gaude maria virgo: cũctas hx/
reses sola interemisti in vniuerso
mũdo ps. Cantate. j.añ. Oigna/
re me laudare te virgo sacrata: da
mihi virtutẽ ꝙtra hostes tuos. ps.
Dñs regẽ. exul. ter. añ. Post par
tũ virgo ĩuiolata pmãsisti. dei geni

trix ītercede ꝓ nob. ps. Cāte. ij.

℟. viij. Beatā me di. q̄re ī natiuitate eī⁹. ℟. viij. Felix nāqz. q̄re ī nati. eī⁹. Adlau. ⁊ ꝓ bo. añ.

Oū esset rex in accubitu suo nar

dus mea dedit odorez suauitatis.

ps. Dns regn. añ. Leua eius sub

capite meo: ⁊ dextera illius ample

xabit me. ps. Jubi. deo oīs ter. añ.

Nigra sū sed formosa filia hieru

sal℞: ideo dilexit me rex/ & introdu-

xit me ī cubiculū suū. ps. Deꝰ deꝰ.

Añ. Iā hiems trāsijt: imber abijt et

recessit. surge amica mea: et ve-

ni. ps. Benedi. Añ. Speciosa fa-

cta es & suauis: in delitijs tuis sctā

dei genitrix. ps. Laudate dō. de ce. 113

Hymnus. O gloriosa domina. ℣. Diffusa est gr̄a. ℟. Propterea bn̄dixit te. Ad bn̄. añ.

Beata es maria que credidisti. p/
ficientur in te: que dicta sunt tibi a
domino. alleluia. ps. Benedictus.

Ad horas diei dicunt ℟ia breuia de cõmuni virginum. Ad vesperas aſi. Dum esset rex. cum rel. de domina nostra. ℣. Dignare me: ℟. Da mihi virtutem. Ad magt antiphona.

Beatã me dicẽt oẽs generatiões.
qa ancillã humilem respexit deus.

Officiũ transfiguratiõis domini saluatoris. quere in fine huius antiphonarij festiui.

℣ In vigilia sci laurẽtij ad vespas aſi. Laurẽti⁹ ingressus cũ rel. de laudibus. ps. Dixit dns. cũ rel. i fine Lauda. dnm oes gẽ. Hym. Deus tuor militũ. quere in fine hui⁹ antipho. festiui. ℣. Elia z ho. ℟. Et ostitui. Ad magt aſi.

ps. Magt.

Euita laurẽtius bonũ opus

Ama ꝺ ſcã chiara troyara i fine ſcrita

operatus est: qui p signū crucis cē
cos illuminauit: & thesauros eccle/
sie dedit pauperibus. ps. Dñt. Ad matutinuz inuitatoriū.

Btūs laurētius xpi martyr triū
phat coronatus in celis: Uenite
adoremus dominū. ps. Uenite.

Hym. V. Sxia breuia dicuntur de vno martyre. In primo nocturno antiphona.

Quo pgrederis sine filio pater:
quo sacerdos scē sine ministro p/
peras. v. Beatus laurētius dixit.

Vsi. añax dñr imediate post psalmos ante reinceptionē añax: & nō dñr nisi i hac nocte tñ.

añ. Noli me derelinquere pr̄ sctē:
qr thesauros tuos iā expendi/quos
tradidisti mihi. v. Quid in me
ergo displicuit paternitati tue. añ.
Non ego te desero fili/neqz dere/

linquo: sed maiora tibi debentur
pro fide christi certamina. ℣. Be
atus sixtus dixit. ℟ium primum.
Leuita laurentius bonū opus
operatus est: q per signū cru
cis cecos illuminauit. Et the
sauros ecclesie dedit pauperib⁹. ℣.
Dispsit dedit paupibus: iustitia
eius manet in sclm seculi. Et. ℟.ij.
Puer meus noli timere: qr ego te
cū sum dicit dns. Si trāsieris per
ignē/flāma non nocebit te: r odor
ignis nō erit i te. ℣. Liberabo te
de manu pessimox: r eruā te de ma
nu fortiū. Si. ℟.iij. Stringerunt
corpis mēbra posita sup craticu/
lā. ministrātibus prunas insultat
leuita christi. Beate laurēti mar/
tyr christi/intercede p nobis. ℣.
Mea nox obscurū non habet: sed

oñia in luce clarescũt. Beate. In scdo noc. añ.

Beatus laurẽtius orabat dicẽs. dñe ihesu xp̃e/ deus de deo/miserere mihi seruo tuo. ℣. Quia accusat⁹ nõ negaui nomẽ sanctũ tuũ: inter/ rogatus te christũ ꝯfessus suz. añ. Dixit roman⁹ ad beatũ laurẽtiũ. video ãte te iuuenẽ pulcherrimũ: festina me baptizare. ℣. Afferẽs aũt vrceũ cum aqua/misit se ad pe/ des eius. añ. Btũs laurẽtius di/ xit. mea nox obscurũ nõ habet: sed oia in luce clarescũt. ℣. Quia ip̃e dñs nouit: qz accusatus nõ negaui nomen sanctũ tuũ. ℟. iiij. Quo pgrederis sine filio pz. quo sacer/ dos scẽ sine diacono ꝓperas. Tu nũqz sine ministro sacrificiũ offer/ re ꝯsueueras. ℣. Quid in me er/ go displicuit paternitati tue. nũqd

degenerem me probasti. experire
certe/vtrũ idoneũ ministrũ elege/
ris/cui cõmisisti dñici sanguinis
dispensationem. Tu nunqꝫ. ℟.v.
Noli me derelinquere pater scẽ:
qz thesauros tuos iã expẽdi. Non
ego te desero fili neqꝫ derelinquo:
sed maiora tibi debent ꝓ fide chri
sti certamina. ℣. Nos quasi se/
nes leuioris pugne cursum recipi
mus:te aũt quasi iuuenem manet
gloriosior de tyrãno triumphus.
post triduum me sequeris sacer/
dotem leuita. Non ego te. ℟.vj.
Beatus laurẽtius clamauit z di
xit.deum meum colo z illi soli ser/
uio. Et ideo non timeo tormenta
tua. ℣. Mea nox obscurum non
habet:sed omnia in luce clarescũt.
Et ideo non. Jn.iij.noctur.aña.

Strinxerũt corporis mẽbra po/
sita super craticulã. subiicientibus
prunas insultat leuita christi. pñs.
Dñe qs. ℣. Qarnifices vorgẽ
tes/ministrabant carbones subter
cratẽ ferreã. añ. Ignem me exami/
nasti: & nõ est inuẽta in me iniqtas.

℣. Exaudi dñe iusti. ℟. Proba

sti dñe cor meum: & visitasti nocte.

℣. Interroga tus te dominũ cõ

fessus sum: assa tus grãs ago. ℣.

Dñe i vir. ℟. Gratias tibi ago do

mine: qa ianuas tuas igredi merui.

℟. vij. In cratícula te deum

nõne gaui. Et adi gnêap/

plica tus/te dominũ iesum chri/

stũ con fessus sum. ℣. P 20/

basti domine cor meum: ⁊

visi tasti no cte. Et ad. ℟. viij.

O hypolite si credis in dominz

iesum christũ. Et thesauros tibi

ostendo: ℣ vitã eternã pro/
mitto. ℣. Beatus laurentius
hypolito dixit. si credis in domi/
num iesum christum. Et the.
Gloria patri ℣ filio et spi/
ritui sancto. Et the. ℟. ix.
Gaudeo plane: qz hostia christi
effici merui: accusatus nõ negaui:
Interrogatus christũ confessus sũ:
assatus/gratias ago. ℣. Probasti

dñe cor meũ ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti. Int. R.x. Voluit esse hostia leuita laurẽtius: q dum assaret non negauit dñm. Et ideo inuentus est sacrificiũ laudis. ℣. Immola deo sacrificiũ laudis: ⁊ redde altissimo vota tua. Et. R.xi. Btũs laurẽtius dixit. discemiser/ quãta est virtus dñi. Nã carbones hi nõ dolorẽ sed refrigeriũ mihi p̃ stãt. ℣. Ecce miser assasti me vna parte: regyra aliã/et mãduca. Nã.

Ad laudes et p̃ horas añ.

Laurẽtius ingressus est mar/ tyr: ⁊ pfessus est nomẽ dominí ie/ su christi. p̃s. Dñs reg. añ. Lau/

rẽtius bonũ opus operat⁹ est: q p

signũ crucis cecos illuminauit. ps.

Jubilate. añ Adhesit anima mea

post te: qa caro mea igne cremata

est/ p te deus meus. ps. Deus de⁹.

añ. Misit dñs angelũ suuz/ et libe/

rauit me de medio ignis: t nõ sum

estuatus. ℣. Benedicite. Añ.

Beatus laurẽtius oꝛabat dicẽs.

gra tias tibi ago dñe qa ianuas

tuas ingredi merui. ℣. Laudate.

℣. Dispersit/dedit pauperibus. ℟. Justitia eius/manet in seculũ seculi. Ad benedictus añ.

In craticula te deũ nõ negaui: t

ad ignẽ applicat⁹ te xp̃m ꝯfessus

sũ. pbasti coꝛ meũ t visitasti nocte:

ígne me examinasti: ⁊ nõ est inuẽ-

ta in me iniquitas. ℣. Bñdictus.

Ad vesp̃as añ. Laurentius ingressus cũ rel. Psal. de vno martyre. ℣. Leuita laurentius/ bonũ opus operatus est. ℟. Qui per signum crucis/ cecos illuminauit. Ad magt añ.

Beatus laurẽtius dñ̃ in craticula

supra positus vzeret/ ad ip̃ũ

tyrannũ dixit. assatũ est: iã̃ versa ⁊

mãduca. nã̂ facultates ecclesie q̃s

regris/ in celestes thesauros man⁹

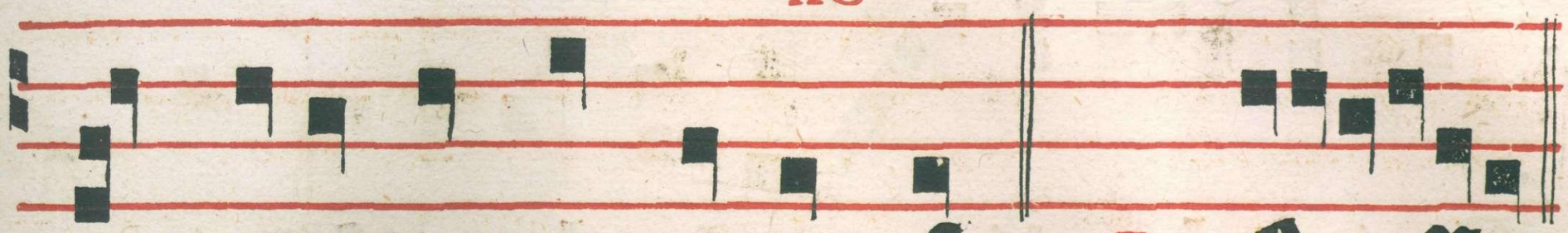

paupex deportauerũt. pꝫ. Dagt.

¶ Infra octauã sancti laurentij fit officium de eo: nisi festum occurrat. ¶ Officium sancte clare virginis: quere in fine huius antipho. festiui/ post offm̃ sci antonij ordinis minorũ.

In vigilia assumptionis beate marie virginis ad

vespas antiphona. Assumpta est maria. cũ reꝯ. Psal de scã maria. Hymn⁹. Aue maris. ℣. Exaltata est/ scã dei genitrix. ℟. Sup choros angelox/ ad celestia regna: Ad magt. aña

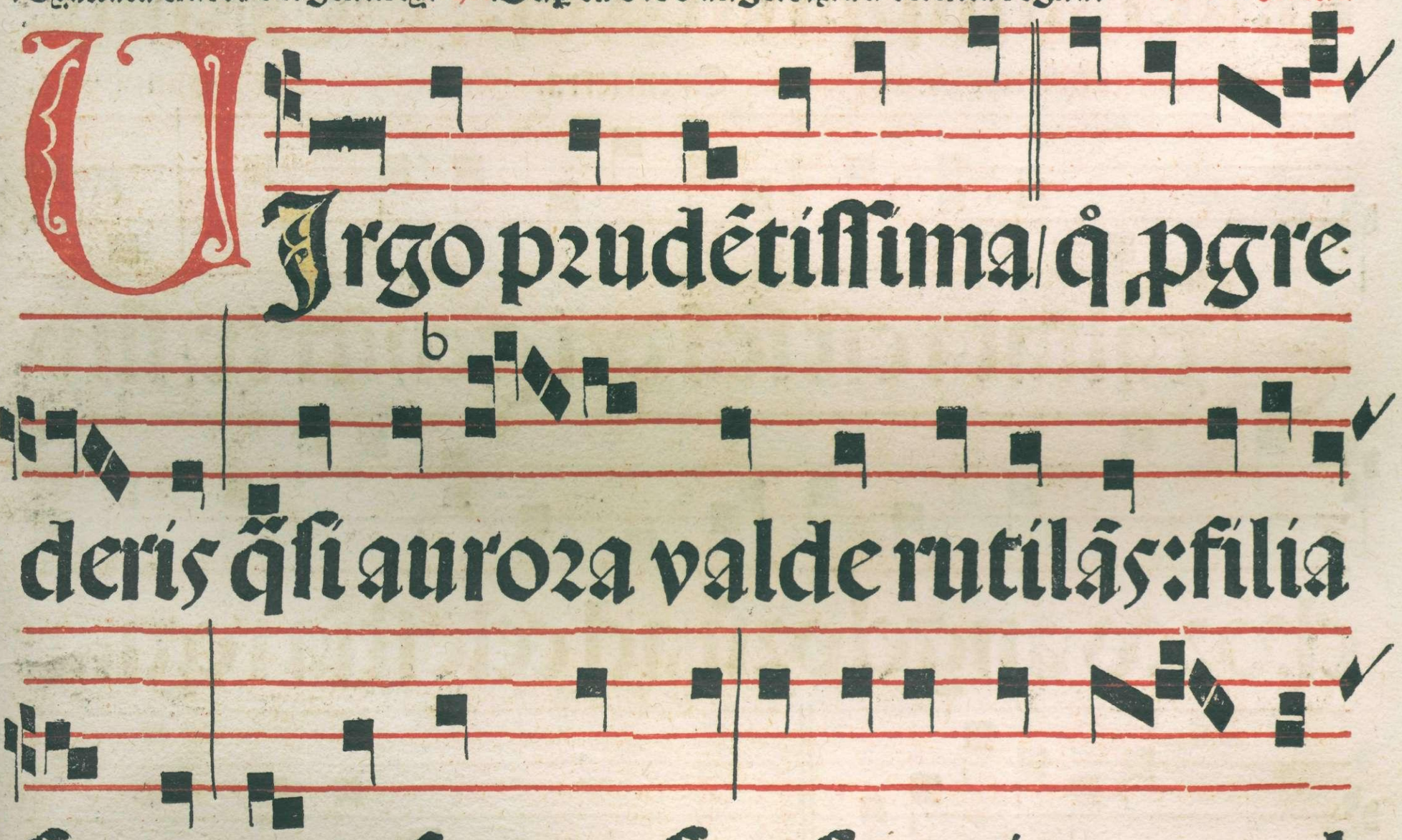

Virgo prudẽtissima/ q̃ pgre

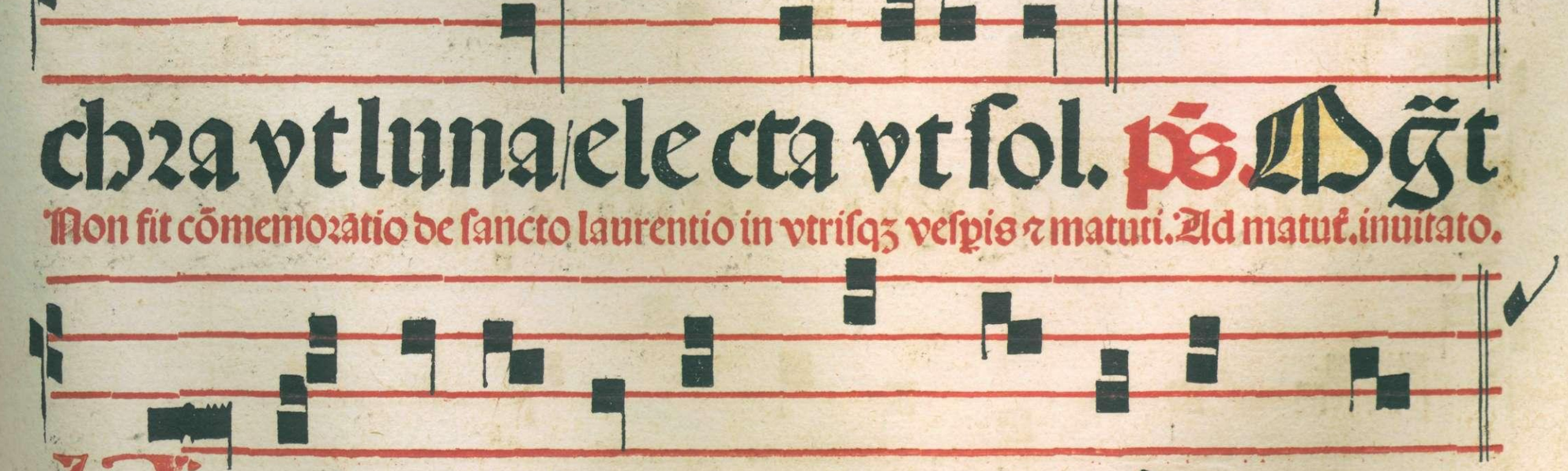

deris q̃si aurora valde rutilãs: filia

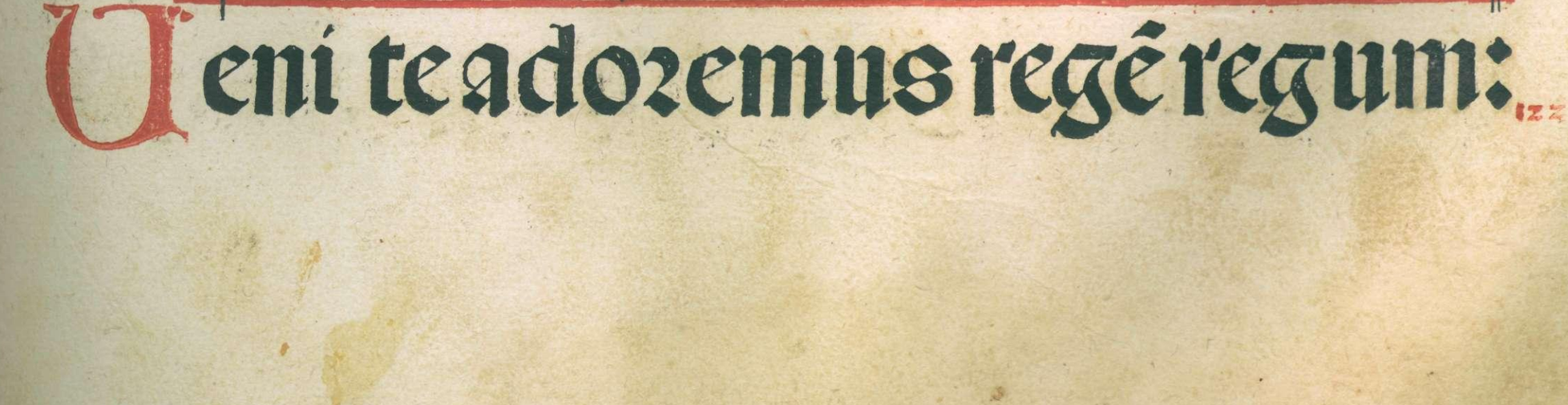

syon/ tota formosa ⁊ suauis es: pul

chra vt luna/ electa vt sol. pꝫ. Dgt

¶ Non fit cõmemoratio de sancto laurentio in vtrisq; vespis ⁊ matuti. Ad matut. inuitato.

Veni te adoremus regẽ regum:

Cuius hodie ad ethereũ virgo
mater assũpta est celũ. ps. Venite.

Quere in fine huius antipho. Hymnus. Quem terra. In primo nocturno antiphona.

Exaltata est scã dei genitrix sup
choros angelorũ ad celestia regna.

ps. Dñe dñs. añ. Paradisi porte
p te nobis aperte sunt: q hodie glo
riosa cum angelis triumphas. ps.

Celi enarrãt. Añ. Benedicta tu
in mulieribus: et benedictus fru-
ctus ventris tui. ps. Dñi est terra.

℣. Exaltata est/sancta dei genitrix. ℟. Super choros angelorum/ad celestia regna. ℟.j.



Vidi spe-
cio saz sicut colum-
bam ascendentẽ desuper riuos
aquaz: cuius in estima bilis

odor erat nimis in vestimẽtis

ei⁹. Et sicut dies ver ni

circũdabãt eam flores rosa rum/ t

li li a qualli um. ℣. Que est

i sta q̃ ascendit p̃ desertũ/ sicut

virgula fumi ex aromatib⁹ myr/

rhe et thu ris. Et si. ℟. ij. Sicut

cedrus exaltata sum in li ba/

no:ꝛ sicut cypressus in monte

syon:ꝗsi myrrha ele cta Dedi

suauitatē o doris. ℣. Et

sicut cinnamomū ꝛ balsa/

mū a roma ti zans. Dedi. ℟. iij.

Que est i sta q̄ pcessit sicut

sol: ⁊ formosa tã q̃ hierusa lẽ.

Uiderũt e am filie syon: ⁊ bea/

tã dixe runt: ⁊ regine laudauerũt

e az. ℣. Et sicut dies ver/

ni circũdabãt eam flores rosa rũ/⁊

lília cõual li um. Uiderũt. ℣.

Gloria patri et filio: et

In se cũdo nocℓ. añia.

spíri tui sancto. Viderũt.

Specie tua ⁊ pulchritudine tua/

intẽde pspere ꝓcede ⁊ regna. ps.

Eructauit. añ. Adiuuabit eã dñs

vultu suo: dñs in medio eius nõ cõ

mouebit. ps. Dñs nr. añ. Sicut le

tãtiũ omniũ nrm habitatio est in

te ſãcta dei genitrix. ℘s. Fũdameta.

℣. Assumpta est maria in celũ/gaudẽt angeli. ℟. Laudantes/benedicunt dominũ. ℟. iiij.

Ornatã monilibus filiã hie/
rusa lẽ dominus ꝯcupi uit:
Et vidẽtes eaz fili esy on/bea/
tissimã predi cauerunt dicẽtes.
vnguẽtum effusum nomen
tu um. ℣. Astitit regina a

dextris tu is in vestitu deaurato /

circũdata va ri eta te. Et vi.

℟.v. Beatã me dicẽt omnes

generati o nes: Quia fe cit

mihi do mi nus magna: qa po /

tens est ⁊ sanctũ nomen e ius.

℣. Et misericordia eius a p /

genie in ꝑgeni es/timen tibꝰ e/

um. ℣. Quia. ℟. vi. Beata es mari/

a q̃ dominũ porta sti crea

to rem mũdi. ℣. enuisti q te fe/

cit: et in eter num permanes

vir go. ℣. Aue maria gra/

tia plena/ dominus te cum.

Henui. ℣. Gloria patri ⁊ fi/
li o: ⁊ spiri tui san cto. Henu.

In .iij. nocturno añ

Gaude maria virgo: cũctas hx/
reses sola interemisti in vniuerso
mũdo. ℘s. Cantate. ℣. añ. Digna/
re me laudare te virgo sacrata: da
mihi virtutẽ ꝙtra hostes tuos. ℘s.

Dñs regē. exul. ter. añ. Post par

tū virgo īuiolata pmānsisti. dei genī

trix ītercede p nob. pō. Lātate. ij.

℣. Maria virgo assūpta est/ad ethereū thalamū. ℟. In quo rex regū/stellato sedet sollio.

℟. vij. Diffusa est gratia in

labijs tuis. Propterea benedixit te deus in eternū.

℣. Myrrha ⁊ gutta ⁊ casi/

si a a vestimentis tuis/a gradibus

ebume is: ex qb⁹ te delectauerũt

filie regũ i honore tu o. Propte.

℟. viij. Beata es virgo mari a dei

geni trix q̃ credidi sti domi/

no: perfecta sunt in te/q̃ dicta sunt

ti bi. ecce exaltata es super

chorosangelo rũ. Intercede p

nobis ad dominũ deum nostrũ.

℣. Aue mari a gratia ple na

dominus te cum. Intercede. ℣.

Glozia patri et fili o:

et spiri tui san cto. Intercede.

℟.ix. Ogloziosa domina excelsa

su per syde ra: q nec primã si

mi lẽ visa est/nec habe re se quen

tẽ. Sola sine exem plo/placuit

virgo christo. ℣. Gola fuit mu

lier/patuit qua ianua le ti: ex qua

vi ta re di it. Sola.

Ad laudes 7 per horas antiphona.

Assumpta est maria in celũ: gau-

dêt angelí: laudãtes bẽnedicũt dñm

minũ ps. Dñs re. añ. María vír

go assũpta est ad ethereũ thalamũ:

ín quo rex regum stellato sedet so/

lío. ps. Jubilate. añ. In odorem

vnguẽtoꝝ tuoꝝ currim⁹: adolescẽ

tule dilexerũt te nimis. ps. Deꝰ ds

 añ. Bñdicta filia tu a domino:

qa p te fructū vite cōmunicauim⁹

pō Bñdicite. añ. Pulchra es t dē

cora filia hierusalē: terribilis vt ca

stroꝝ acies ordinata. pō Laudate.

Hym. O gloriosa domina. ℣. Exaltata est. ℟. Super choros angelorū. Ad bñs añā.

Que est ista qā ascēdit sicut aurora

surgēs/pulchra vt luna: electa vt

sol: terribilis/ vt castroꝝ acies ordi

Ad .iij. ℟. bre.

nata. ℣. Benedictus. Exaltata est/

Sancta dei genitrix. ℣. Supchoros angelorum/ ad celestia regna.

℣. Assumpta est maria ice. ℟. Laudates. Ad. vj. ℟. breue.

Sancta. ℣. Gloria. Exalta.

Assumpta est maria in celu: Gau/

det agheli. ℣. Laudates & benedicu

dnm. Gaudet. ℣. Glia. Assumpta.

℣. Maria virgo assumpta est. ℟. In quo rex regum: Ad nonam. ℟. breue.



¶ De festiuitatibus que veniũt infra octauã assumptiõis btẽ marie/nihil tũc agit: sed post oct. celebrant. Sed de octa. btĩ laurẽtij fit eo die quo cadit ordine infra posito. In vespis diei ante octa. scĩ laurẽtij/ a cap. in antea fit de scõ laurẽtio cũ cõmemoratiõe scẽ marie. ad matuti. fit idẽ offm̃ qõ in die/ & p horas vsq ad cap. in secũdis vespis: & tũc a cap. ĩ antea fit de scã maria cũ cõmemoratiõe scĩ laurẽtij. ¶ In festo scĩ ludouici epi & cofessoris ordinis minorũ fit cõmemoratio de scã clara: qr eodẽ die/ est dies octa. eius: silr fit cõme. de assumptiõe in vtrisq vespis & matuti. In die octaue assũptõis fit idẽ officiũ p oia qõ in die.

In decollatione sancti ioannis baptiste. capitula

hymni: versiculi. Inuitato. antiphone nocturnales: psalmi: & ia breuia dicuntur de vno martyre.

Ad magnificat antiphona.

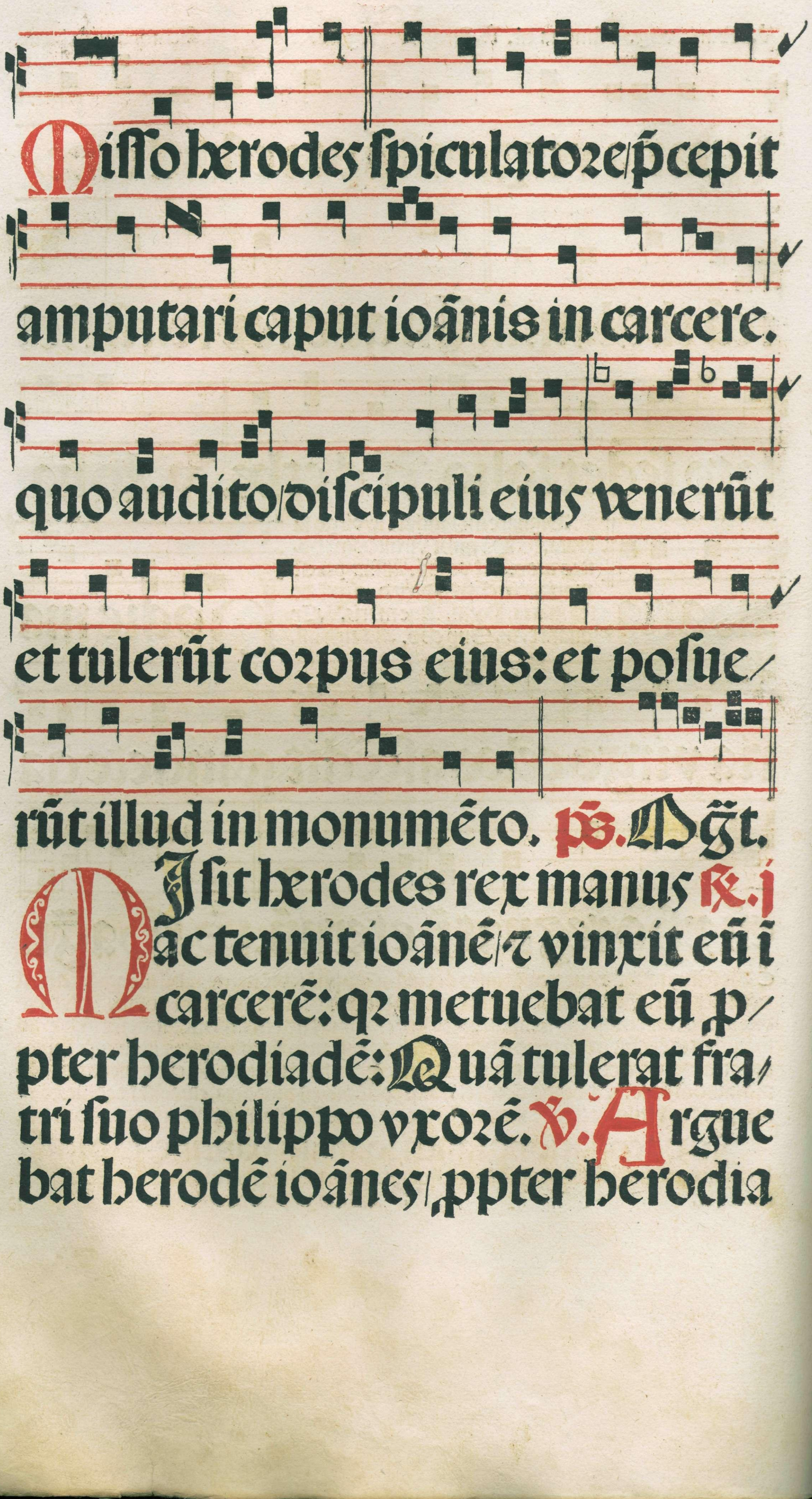

Missus herodes speculatore/ꝑcepit amputari caput ioãnis in carcere. quo audito/discipuli eius venerũt et tulerũt corpus eius: et posue/rũt illud in monumẽto. ℣. Dñt. Ds sit herodes rex manus ℟. i ac tenuit ioãnẽ/t vinxit eũ i carcerẽ: qr metuebat eũ ꝓ/pter herodiadẽ: Quã tulerat fra/tri suo philippo vxorẽ. ℣. Argue bat herodẽ ioãnes/ꝓpter herodia

dem. Quã tu. ℟. ij. Ioannes ba/
ptista arguebat herodẽ: Propter
herodiadez quã tulerat fratri suo
viuẽti vxorẽ. ℣. Misso herodes
speculatore/ precepit. amputari ca
put ioãnnis in carcere. Propter.
℟. iij. Puelle saltãti impauit ma/
ter. Nihil aliõ petas nisi caput io/
annis: et contristatus est rex ppter
iusiurãdũ/ et ppter simul discũbẽ/
tes. ℣. Ait puella matri sue. quid
petã. at illa ait. Nihil. ℟. iiij. Just' germi. cũ rel. p ordinẽ
de vno mart. Ad lau. et p hor. añ.

Herodes enĩ tenuit et ligauit ioã
nẽ: et posuit in carcerẽ/ ppter hero/
diadẽ. ps. Dñs reg. añ. Omine.

mí rex/da mihi in díſco caput io/

annis baptiſte. ps. Jubílate. Añ.

Puelle ſaltanti imperauit mater.

níhil alíud petas/níſi caput ioãnís.

ps. Deꝰ deꝰ. añ. Arguebat hero/

dẽ ioãnes ꝓpter herodiadẽ: quã

tulerat fratrí ſuo philippo vxorẽ.

ps. Benedi. añ. O a mihi i discoca

put ioañis baptiste: r ꝙ tristat⁹ est

rex/ ppter iusiurādū. ps. Lauda.

Ad benedictus añ. Audisso herode. vt supra in vesperis. Ad vesperas añ. Herodes enī tenuit. cum reliquis. Psalmi de vno martyre. Ad magnificat antiphona.

Misit rex incredulus ministros

detestabiles: r amputari iussit ca

put ioannis baptiste. ps. Dagt.

In primis vesperis natiuitatis sancte marie virginis Antiphona. Natiuitas gloriose. cum reliqs. Psalmi de sancta maria. Hymnus. Aue maris stella. ℣. Natiuitas est hodie/sancte marie virginis. ℟. Cuius vita inclyta/cunctas illustrat ecclesias. Ad magnificat aña.

Glorio se virginis marie cu
tũ digniſſimũ recolam⁹: q̃ et geni
tricis dignitatẽ obtinuit: et virgi
nalẽ pudicitiã nõ amiſit. ℣. Agt.

Ad matutinũz inuitatoriũ.

Natiuita tẽ virginis mari e
celebrem⁹. Chriſtũ e ius fili
um adorem⁹ dominũ. ℣. Venite

quere in fine huius antiphonarij feſtiui. Hymnus. Quẽ terra. Antiphone nocturnales: pſalmi: verſiculi dicuntur ſicut in purificatione. ℟. primum.



CII

Hodie nata est
beata virgo ma/
ri a ex pgenie da uid: Per quã
salus mundi creden tibus ap/
paruit: cuius vita glorio sa lu/
cem dæ dit seculo. ℣. Natiui/
ta tẽ beate marie virginis / cum

gaudio celebre m⁹. Per quã.

℟. ij. Beatissime virginis



ma ri e nativitatẽ de uotissi/

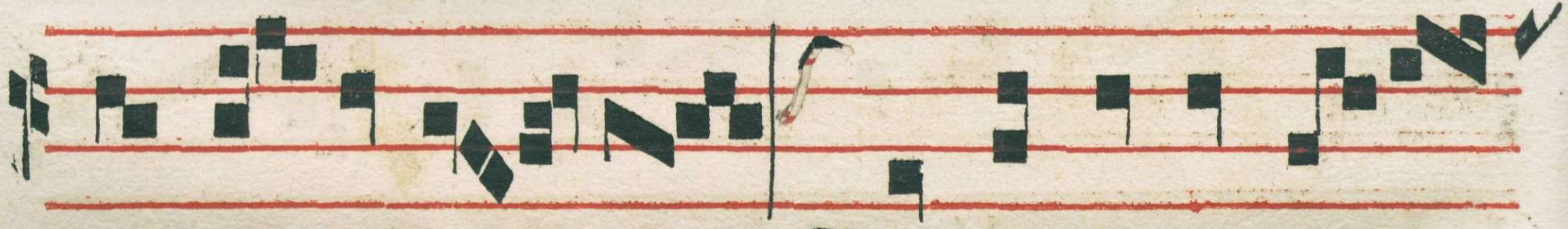

me ce lebremus: Ut ipsa p no/

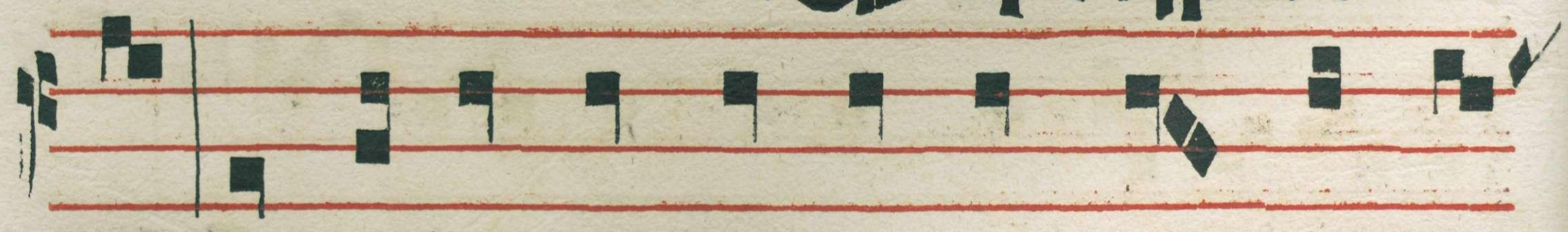

bis intercedat ad dominum iesuz



christũ. ℣. Qum iocũditate

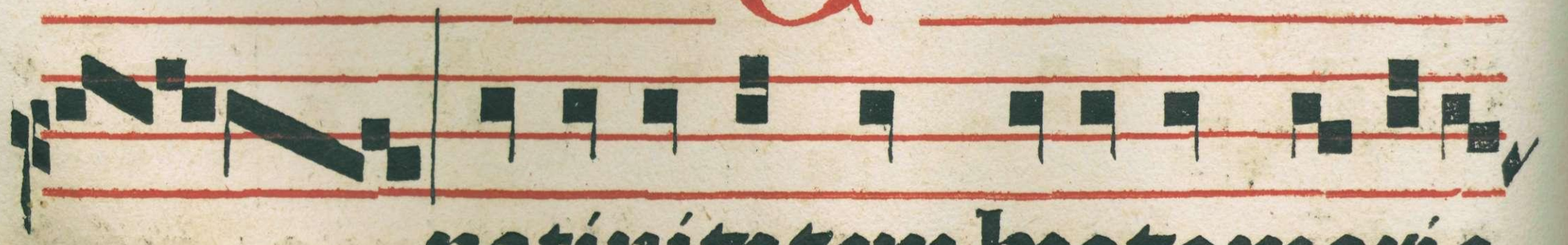

nativitatem beate marie

virginis deuotissime cele brem⁹.

℣ Ut ipsa. ℟. iij. Glorio se virgi-

nis mari e or tũ digniſſi-

mum recolamus: Cuius dñs hu

militatẽ reſpi ciens/angelo nun-

ciante/ꝓce pit ſaluato rem

mũdi. ℣. Beatiſ ſi me virginis

mari e natiuitatem cele bre/

mus. Cuius. ℣. Gloria patri ⁊

fili o: ⁊ spiri tu i san cto.

Cuius. ℟. iiij. Natiuitas glorio/

se virgi nis ma ri e/ex semi/

ne abra he/or ta de tribu iu/

da/cla ra ex stirpe da uid:

Cuius vita inclyta cun ctas il/
lu strat ec clesi as. ℣. Ho odi
e nata est beata virgo mari a/ex
pge nie da uid. Cui⁹. ℟. v. Qũ
iocũditate nati uitatê be/
ate marie cele bremus: Ut ipsa
p nobis in tercedat ad domi

num iesum christũ. ℣. Oorde

tanimo xp̃o canam⁹ glori

am in hac sacra solẽnitate precelse

genitricis de i mari e. Tt

ipsa. ℟. vj. Oati uitas tua dei ge

nitrix virgo gaudiuz annũcia uit

in vni uerso mũdo. Exte eniz

CV

oz tus est sol iusti ci e chri/
stus deus noster: exoluês maledi/
ctio nê/de dit benedicti o nê: ꝛ
ẏfundês mortê/dona uit nobis vi
tã sẽpi ternã. ℣. Benedicta tu
in mulieri bꝰ: ꝛ bñdictus fructus
vêtris tu i. Exte. ℣. Gloria

patri et fili o:r spiri tui san/

℟. vij.
Beatã
me di-
cẽt oẽs
gene.
℟. ciiij.
℟. viij

cto. Exte. Felix nãq; es sa

cra virgo ma ri a/et omni lau/

de digníssima: Quia ex

te ortus est sol iusti ci e

christ⁹ deus no ster. ℣. O za

p populo:interueni p clero:inter

ce de p deuoto femineo sexu: senti

ant oēs tuū iuuamē: quicūq; cele/

brāt tuā scāz na tiuita tē. Quia.

Ad laudes et ho/ras aſſ.

Natiuitas glorioſe virginis

mari e ex ſemine abrahe orta de tri

bu iuda clara ex ſtirpe dauid. pō.

Dūs reg. añ. Natiuitas eſt hodie

sctē marie virginis/ cuius vita in/

clyta cūctas illustrat ecclesias. ps.

Jubilate. Añ. Regali ex pgenie

maria exoz ta refulget: cuius p̄zeci

bus nos adiuuari/mente ⁊ spíritu

deuotissime poscim⁹. ps. De⁹ de⁹.

añ. Oorde ⁊ animo christo cana

mus gloziaz ín hac ſacra ſolênita/

te precel ſe genitricis dei marie.

℣. Bñdicite. añ. Cũ iocũditate

natiuitatẽ beate marie celebrem⁹:

vt ípſa p nobis intercedat ad dñ/

mínũ ieſum chriſtũ. ℣. Laudate.

Hymnus. O gloriosa. ℣. Natiuitas est hodie. ℟. Cuius vita inclyta. Ad benedict⁹ añ.

Natiuitatẽ hodiernã ppetue vir

ginis genitricis dei marie solẽni

ter celebrem⁹: q̃ celsitudo throni

processit alleluia. ps. Bñdictus.

Ad.iij. vj.ꝛ nonã dicunt ℟ia bre.ꝛ vsi.de cõi vginũ. Ad vespas añ. Nativitas glorioſe. cum reliqs de sancta maria. Hym Aue maris. ℣. Nativitas est. ℟. Cui⁹ vita. Ad mgt añ.

Nativitas tua dei genitrix virgo

gaudiũ annuncia uit in vniverso

mundo. ex te enĩ ortus est sol iusti

tie xps deus nr̃: q̃ solues maledi

ctionē/dedit benedictionē:et con/
fundens mortē/donauit no bis
vitam sempiternam. ps. Dagt.

¶ Infra oct.btē virginis nō fit de aliquo festo:nisi de exaltatōe scē crucis:cū cōme.octaue. et de dominica que cadit infra octauā.fit tantū cōmemoratio. Per totā octauaz incipitur a primo Rio. In die octaue fit totum officium sicut in die.

In exaltatione sancte crucis Ad vesperas ańa.

O magnum pietatis opus. cum reliquis de laudibus. Cap.hym.versicu. ⁊ antiphone. ad magnificat dicūtur vt supza in inuentione:sine alleluia. Ad matutinū inuitatorium.

Q hristū regem dñm p nobis in
cruce exaltatū/Uenite adorem⁹.
ps. Uenite. Quere in fine huius antipho.festiui. hym. Pāge lingua. In.j.nocť.ańa. Lignum obi
le lignū exaltatur:christi fides ru
tilat:dū crux ab oībus venerať. ps.
Btūs vir.ańa. Sācta crux extol/
lit a cunctis regibus: virga regia
erigit:in qua saluator triūphauit.
ps. Quare fre.ańa. O crux venera
bilis/q̄ salutē attulisti miseris/gb⁹

te efferaz ꝑ conijs / qñ vitã nobis celibez preparasti. ꝓs. Dñe quid.

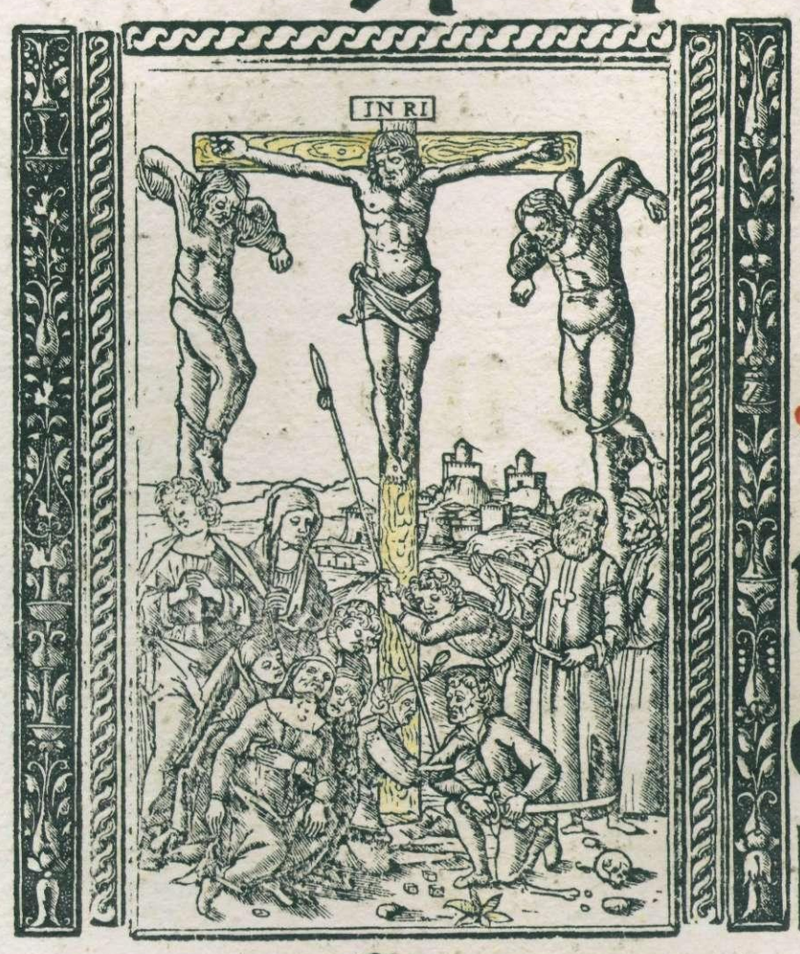

℣. Hoc signum crucis. ℟. Cum dñs. ℟. primũ.

TRopheũ crucis vndiqꝫ distendit: abvniuersis hodie exaltat: qr hoc est signũ qð lenauit dñs in nationes: Et cõgregauit dispersos isrl. ℣. Sceptrũ crucis aureũ protendit oipotẽs: quo clemẽtie signũ fidelibus demonstrauit. Et cõgre. ℟. ij. Nos aũt gloriari oportet in cruce dñi nri iesu christi: i quo est salus vita et resurrectio nra: Per quem saluati ⁊ liberati sumus. ℣. Tuã crucẽ adoramus dñe: ⁊ tuã gliosam recolim⁹ passionẽ. Per. ℟. iij. Virgã extẽdit altissim⁹: ⁊

in phanū nr̃e redẽptiõis ītingẽs/
caliginose nubis tetra clarificãs/
Lecoꝛ oculos crucis signaculo re
parauit. ℣. Qrucẽ eradius letan
ter suscipit: succumbit cosdroe: et
deus suis magnalia p̃stat. Lecoꝛ.

In scdo noc. añ. Ocrucis victoria ꝛ admirabi
le signū/ in celesti curia fac nos ca/
ptare triũphū. p̃s. Lum ĩuoca. añ.
Hunestę mortis damnat suppli/
ciũ: dũ christus i cruce/ nr̃a destru
xit vincla criminũ. p̃s. In dño có.
añ. Rex exaltat in ethera: dũ nobi
le trophæũ crucis/ ab vniuersis chri
sticolis adoraꝛ p̃ secula. p̃s. Dñe
in virtu. ℣. Adoramus te xp̃e. ℟. Quia per crucẽ. ℟. iiij. Incessus hu/
miles dauid exhibuit/ cum archa
dñi ferret a p̃lio: x̃p̃m significans
in mũdi medio/ dũ se p̃buit humi/
lẽ in crucis termino. ℣. Qrucez

fert humeris tyro magnificus: portã ingredit̃ pfusus lachrymis: deponit regia supplex et humilis. Christũ. ℟. v. Templi dñici completo opere/ confert donaria salomon sapiẽs: crucẽ aplis: matrẽ discipulo: pacẽ humilib⁹ dat christus singlis: cursus magnifici adepto brauio. ℣. Offert magnalia princeps magnificus: t̃ puilegia dedit ecclesijs: tẽdit ad ꝓpria/cõpletis oĩbus. pacẽ. ℟. vj. Oõfert sanitas dire sauciatis cũ dei famulus/in ligno sublimi serpentẽ exaltat. Et devicta morte salus acqrit: cũ christus in cruce altius sublimat. ℣. Arbor dignissima dum plebi panditur/resurgit mortuus: renouant antiq̃ miracula. Et de.

In tertio nock. añ. Adoramus te christe et bñ/

dicimus tibi: q2 per crucẽ tuã re/
demisti mundũ. ℘. Cantate. ỹ.añ.

Propter lignũ serui facti sum9:
7 per sanctã crucẽ liberati sumus.
fructus arbo2is seduxit nos: filiꝰ
dei redemit nos. alla. ℘. Dñs regn.

añ. Saluato2 mundi salua nos: q
per crucem 7 sanguinẽ tuum rede
misti nos. auxiliare nobis/te depre
camur deus noster. ℘. Cãtate. ỹ.

℣. Omnis terra adoret. ℟. Psalmum dicat. ℟. vij. Dulce lignũ dulces clauos. xlviij.
℟. viij. Hoc signum crucis erit in celo. xlviij. Ad laudes 7 per horas antiphona.

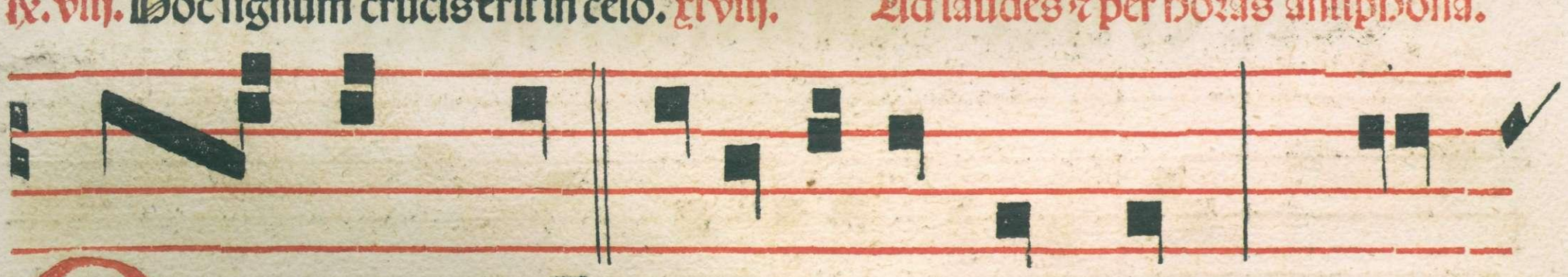

O magnũ pietatis opus/mors



mortua tunc est/quando in ligno

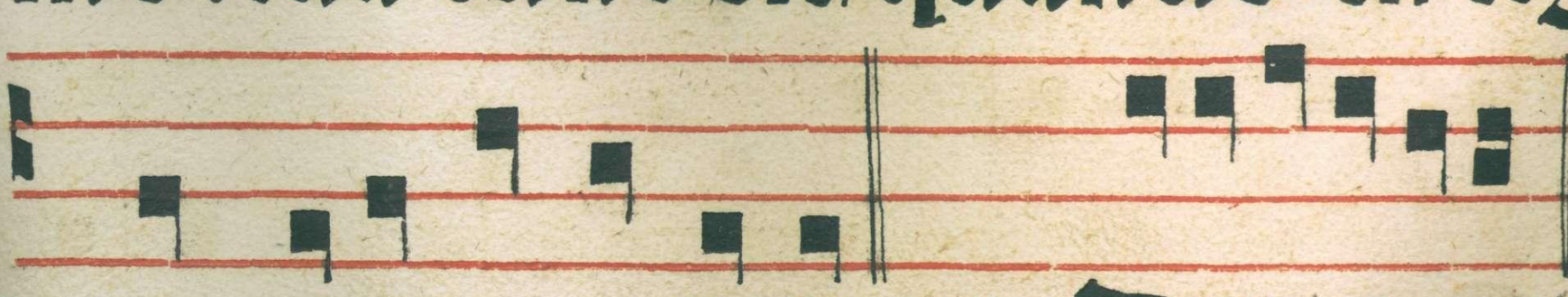

mortua vita fuit. ℘. Dñs regn. añ.

Salua nos christe saluator p vír

tutē crucis. q saluasti petrū in ma/

ri/miserere nobis. ℣. Jubilate. añ.

Ecce crucē dominí/fugite partes

aduerse. vicit leo de tribu iuda/ra/

dix dauid. alle luia. ℣. Deus de⁹.

añ. Nos autē gloriari oportet/in

cruce dominí nostri iesu xpi. ps.

Benedicite. añ. Per signũ cru/

cis/de ínimicis nostris libera nos

deus noster. ps. Laudate.

Hymnus. Lustris sex. ℣. Adoramꝰ te christe. ℟. Quia per crucem tuam rede.

Ad bñdictꝰ añam.

Sup omnia ligna cedrorũ tu so/

la excelsior: ín qua vita mundí pe

pendit: in qua christus triumpha

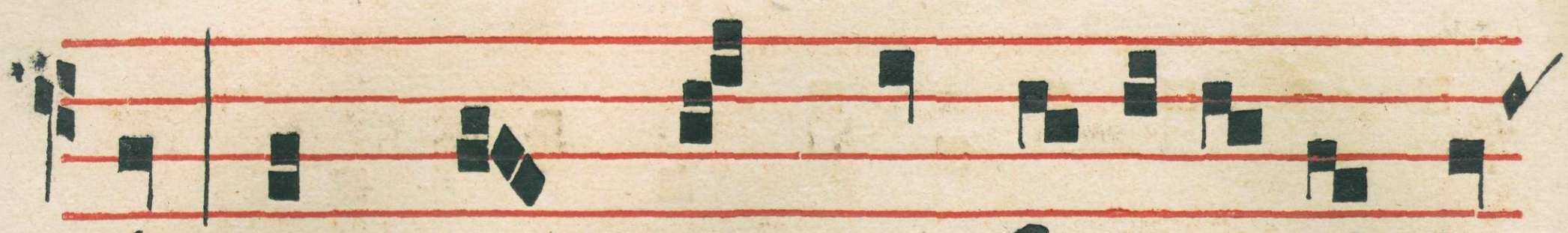

uit: et mors mortem superauit in

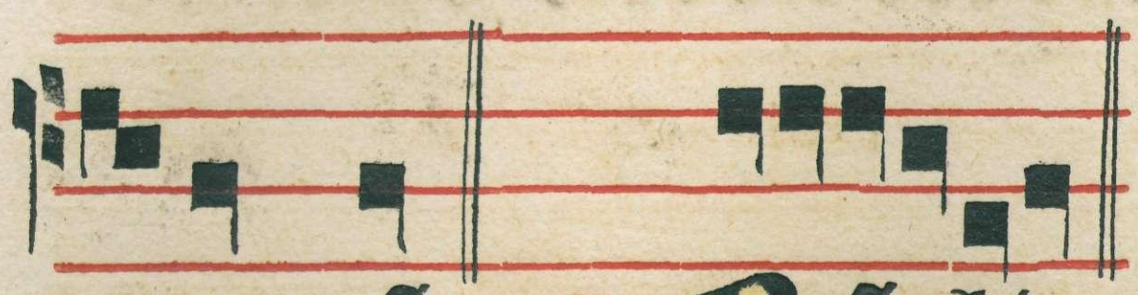

eternũ. ℣. Bñdic. Ad.iij.vj.r.ix.dicunt R.bre. q̃ habent in alio festo: hoc excepto/q eis non ad dicit alla. Ad vesperas ańa. O magnũ. ps. Dixit dñs. cum rel. in fine ps Laudate dñm oẽs gẽtes. Hymn⁹. O crux. Te summa. ℣. Hoc signum crucis. R. Cum dñs ad iu. Ad magt afi.

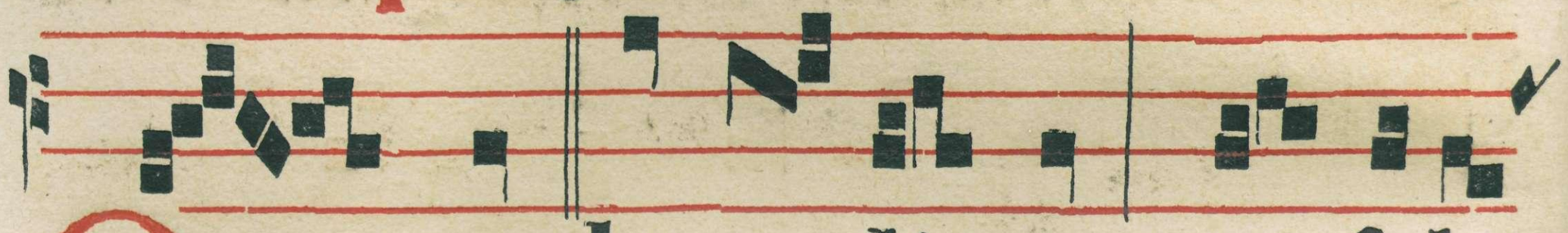

O crux bene di cta/que sola

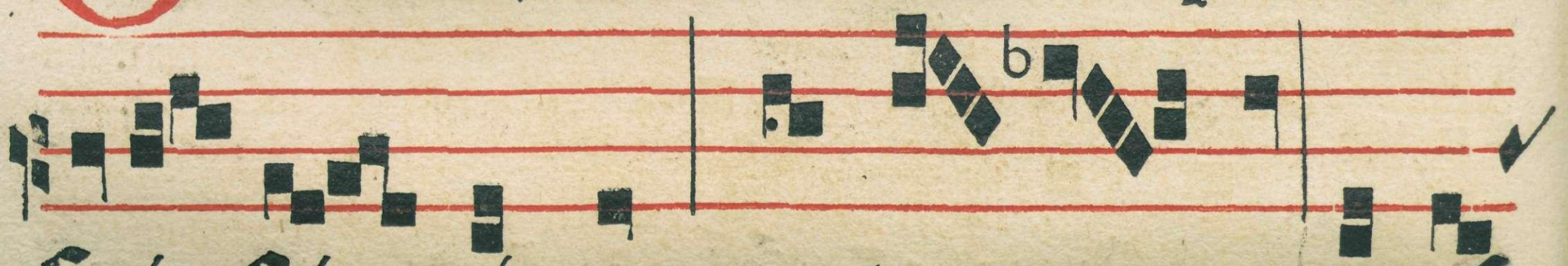

fui sti digna porta re regẽ

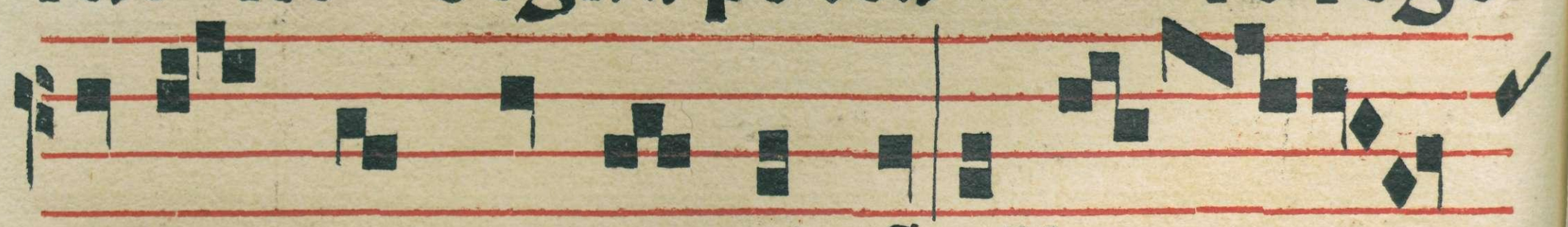

celo rum et dominũ. alle/

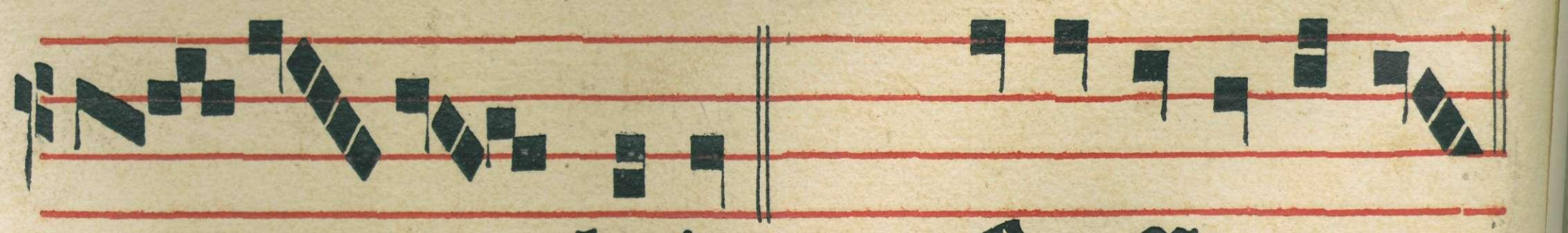

luia. ℣. Dagt.

¶ Officium sacrox stigmatũ beati patris nostri sci francisci. quere in fine huius antiphonarij festiui/post officium sancte clare virginis.

In dedicatione sancti michaelis archangeli Ad

vesperas afi. Stetit angelus. cum reliquis. ps. Dixit dñs. cum reliquis. In fine. Lauda te dominũ oẽs gentes. Hymn⁹. Tibi christe. quere in fine huius antiphonarij festiui. ℣. Stetit angelus iuxta aram templi. R. Habẽs thuribulũ aureũ in manu sua. Ad mgt afi.

Om sacrũ mysteriũ cerne/
ret ioãnes/archangelus michael
tuba cecinit. ignosce dñe deus no/
ster/qui aperis librũ & soluis signa
cula eius. alleluia. ps. Dagt.

Ad matutinuz inuitatoriũ.

Regem archangelorum dominum/ Venite adore mꝰ. ps.

Quere in fine hui⁹ antipho. festiui. Hym. Tibi xp̃e. q̃re in fine huius ãtipho. festiui In .j. nocť. añ

Venite. Qōcussus est ma

re ⁊ contremuit terra: vbi archange-

lus michael descẽdebat de celo. ps

Dñe dñs nr̃. añ. Laudem⁹ dñm

nũ quẽ laudant angeli: quẽ cherubin ⁊ seraphin sanctus scũs sanct⁹

pclamãt. ps. In dño có. añ. Ascẽ

dit fumus a romatũ in ꝓspectu dñi

mini/de manu angeli. ℣. Dñe qs.

℣. Stetit angelus/iuxta arã templi. ℟. Habens thuribulũ aureũ/in manu sua. ℟. primꝰ.

Actũ est silẽtiũ i celo

dñ cõmitteret bellũ dra co cuz

michae le archange lo. Audita

est vox milia mili um di cen

ti um. salus honor & virtus

oípotẽti ꝺe o. ℣. Mília

miliũ miniſtrabãte i: ⁊ ꝺecies cẽ/

tena milia aſſi ſtebant e i.

Audi. ℟. ij. Stetit ange lus iu

xta a ram templi habẽs thuri/

bu lũ aureũ ĩ manu ſua:

⁊ data ſũt e i in cẽſa multa:

Et aſcẽdit ſu mus a roma tum
de manu ange li in ꝓſpe ctu
dñi ni. ℣. In ꝓſpectu an
geloꝝ pſallã ti bi: et adoꝛabo ad tẽ
plũ ſcm̃ tuũ: et ꝓfiteboꝛ nomini tu/
o dñe mi ne. Et aſcen. ℟. iij.
In ꝓſpectu angeloꝝum pſal/

lam ti bi: et adora bo ad

templũ sanctum tu um: Et con

fitebor nomini tu o do/

mi ne. ℣. Super misericordiã

tuã ⁊ veritatẽ tuaz/ quoniã magni

ficasti sup̃ nos nomen sanctũ tu/

um. Et. ℣. Glori a patri



℟ fili o:℟ spiri tui san cto. Et.

In scdo nocł.añ. Michael archãgele/ veni in ad iutoziũ pplo dei. ℘s. Celi enar. añ. Michael ꝓpositꝰ paradisi/ quẽ ho nozificãt angeloz cines. ℘s. Dñi é. añ. Glozioſus apparuisti in ꝟſpectu dñi: ꝓpterea decoꝛez induit te dñs. ℘s. Benedicã. ℣. Aſcẽdit fumus aromatũ/ in cõſpectu dñi. ℟. De manu/ angeli. ℟. iij.

In ꝟſpectu gẽtiũ nolite timere: vos enĩ in coꝛdibus vr̃is adoꝛate ℟ timete dñm. Angelus enĩ eius vobiſcũ eſt. ℣. Stetit angelus ſuper arã tẽpli: habẽs thuribulũ aureum in manu ſua. Angelus. ℟. v.

Hic eſt michael archãgelus prin ceps militie angeloz: Cuius ho/ noz ꝓſtat bñficia pploꝛũ: ℟ oꝛo ꝓ/ ducãt ad regna celoz. ℣. Archan

gelus michael ꝓpositus paradísi
quê honorificât angelorus ciues.
Lui⁹. ℟.vi. Venit michael archâ
gelus cũ multitudíne angelorus:
cui tradidit ðeus animas sancto/
rum: Ut perducat eas ín paradi/
sum exultationis. ℣. Emitte do
míne spíritum sanctũ tuũ de celís:
spm̃ sapientie ⁊ íntellectus. Ut ꝑ.

In .iij. noc. añ.

Angelus archangelus michael
dei nuncius/ de animabus iu stis.
alleluia. alleluia. ꝑs. Cantate. j. añ.
Data sunt ei íncẽsa multa/ vt ado

leret ea ante altare aureum: qđ est

ante oculos dñi. ℣. Dñs reg̃.ex.

añ. Magna magnalia de michae/

le archangelo/q fortis in prelio

fecit victoriã. ℣. Bñdic.j.

℣. In ꝓspcũ an gelox/psallã tibi deus meꝰ. ℟. Adorabo ad tẽplum sanctum tuũ/ & confitebor nomi tuo.

℟.vij. In tempore illo ꝙsur

get micha el ꝙstat pro fili js

vestris. Et veniet tẽpus q̃le

nõ fuit ex e o ex quo gẽtes esse ce

perunt vs q̃ ad tẽpus il lud.

℣. In tẽpore illo saluabitur

populus tu us omnis q inuẽtus

fuerit scriptus in libro vi te.

Et ve. ℟. viij. Michael archange

lus venit in adiuto riũ populo

de i. Stetit in auxi li. um

pa nimabus iu stis. ℣. Ste.

tit ãgel⁹ iuxta arã tẽpli: habẽs

thuribulũ aureũ in manu su

a. Stetit. ℣. Gloria patri ⁊

fili o: ⁊ spiri tui san cto. Ste.

℟.ix. Fidelis sermo ⁊ omni ac/
ceptione dignus. michael archan
gelus. Qui pugnauit cum dia/
bolo/ gratia dei ille victor in ce/
lis extitit: et ille hostis antiquus
patuit ruine magne. ℣. Gau//
dent angeli: letant archangeli: de
michaele dei nuncio. Qui pugna.

Ad laudes et per horas antiphona.

ne/audita est vox dicentium: salus

deo nostro. alleluia. ℣. Jubilate.

añ. Archãgele michael ẏstitui te

ṗncipẽ/sup oẽs animas suscipien-

das. ℣. Deus deus. añ. Angeli

domini/dominũ bñdicite ī eternũ.

℣. Bñdic. añ. Angeli archãgeli/

throni ⁊ dominationes/ principa/

tus ⁊ potestates/ virtutes celo rũ/

laudate dominũ de celis. alleluia.

℣. Laudate.

Hym. Christe sanctorum. ℣. Stetit angelus. ℟. Habens thuribulum aureum. Ad vñs eñ.

Factũ est silẽ

tiũ in celo dũ draco cõmitteret bel

lũ: ⁊ michael pugnauit cũ e o: ⁊ fe

cit victoriã. alleluia. ℣. Benedict⁹.

Ad
.iij.
Sx.
bre.

Setit angelus. Juxta a rā tēplī.

℣. Habens thuribulū aureuz/in manu sua. Juxta. Gloria. Stetit.

℣. Ascendit fumus aromatū/in con. Sx. De manu/angeli. Ad sextam Sx.breue.

Ascēdit fum⁹ aromatū. In cōspe ctu dnī. ℣. De manu angelī.

In conspe. ℣. Gloria. Ascendit.

℣. In conspectu angelorum/psallā. Sx. Et adorabo ad templum. Ad nonā. Sx.breue.

In cōspectu angelo⁊ Psallā ti/

bi deus meus. ℣. Adorabo ad tẽ

plũ sanctũ tuũ: & confitebor nomi/

ni tuo. Psallã. Glia. In cõspectu.

℣ Adorate deũ. alla. ℟. Oẽs angeli eius. alla: Ad vesp̃as aſi. Stetit angelus iuxta. cũ rel. p̃s. Dixit dominus. cum reliquis. in fine. p̃s. Confitebor tibi dñe in toto corde meo: qñ audi. Hym. Tibi christe quere in fine huius antipho. festiui. ℣. In conspectu angelo/rum/psallam tibi deus meus. ℟. Et adorabo ad templum. Ad magt aſia.

Princeps glorioſiſſime michael

archãgele e ſto memor noſtri hic

& vbiqz/ſẽp p̃ca re, p nob fili⁹

dei. alle luia alle luia. p̃s. Dgt.

¶ In translatione scē clare virginis/ officiū dicit sicut in festo eius. p̄ter lect. quere in fine huius antiphonarij festiui. post officium sancti antonij ordinis minorum.

In solēnitate beati patris nostri sancti francisci.

Officiū eius quere in fine huius antipho. festiui. post officium sacrorum stigmatum eius.

In vigilia omnium sanctorum Ad vesperas ana.

Audi tur bam magnam. cum reliquis de laudibus. p̄s. **Dixit dominus.** cum reliquis in fine p̄s. **Laudate dominum omnes gentes.** Hym. **Christe redemptor.** Versiculi ⁊ Reia breuia dicuntur de cōmuni plurimorum martyrum. Ad magnificat antiphona.

sti martyres/ sancti cõfessores/ vir

gines dominia/ nachorite san

ctiq; omnes interce

di te pro nobis. ps. Dagt.

Ad matutinuz inuitatoriũ.

Regé re gũ dominum veni te a/

dorem⁹: Quia ip se é corona

sanctorũ omniũ. ps. Venite exul.

Quere in fine cõis scõz. Hymn⁹. Christe sanctorum. In primo nocturno antiphona.

Nouit dñs viã iustorũ: q in lege
eius meditantur die ac nocte. ps.
Btũs vir. añ. Mirificauit domi
nus sanctos suos: & exaudiuit eos
clamãtes ad se. ps. Cũ inuoca. añ.
Admirabile est nomẽ tuũ domi
ne: quia gl'ia & honore coronasti sã

ctos tuos: ꝛ ꝓstituísti eos sup opa

manuū tuarū. ꝑs. Dñe dñs. ℟. j.



In dedicatio

ne tẽpli de canta

bat populus laudẽ: Et in ore eo

rum dulcís re so nabat so

nus. ℣. Aũdata est domus dñi

supza vertícẽ monti ũ: ꝛ veníêt ad

eam omnes gen tes. Et ín. ℟. ij.

Uidi dominũ sedentẽ sup solíuz

excel sum et e leua tũ: et

plena e rat omnis terra maiestate

e íus: Et e a que sub

ipso e rant/re ple bant tem

plũ. ℣. Seraphin stabãt subter

il lud: sexalevni/ꝛ sexa le alte/

ri. Et. ℟. iij. Sancta ꝛ ĩmacula/

ta vir gini tas/ q̄ bꝰ te laudi bꝰ

esse rãne sci o: Quia quẽ celi

capenó poterant/ tuo gremio

ꝑtulisti. ℣. Benedicta tu in muli/

eri b⁹ & benedict⁹ fructus vẽtris

tui .Quia. ℣. Gloria patri & fi/

li o: & spiri tui sancto. Quia. ℣

In .ij. nocturno. añ.

Domine q opati sũt in stitiã/

habitabũt in tabernaculo tuo: et

requiescẽt in mõte sancto tuo. pz̃.

Dñe qs. añ. Hec est generatio q̃/

rentiũ dominũ: querentiũ faciem

dei iacob. ps. Dñi est. añ. eta/

mini in domino ⁊ exultate iusti: et

gloriamini omnes recti corde. ps.

Beati quorũ. Rx. iiij. In cõspectu

angelorum psallam ti bi: et

adora bo ad tẽplũ sãctuz tu/

um: Et confitebor nomini

tu o domi ne. ℣. Super

misericordiã tuã ⁊ veritatẽ tu am/

quoniã magnificasti sup nos no/

men sanctũ tu um. Et. ℟. ℣.

Precursor domini ve nit: de quo

ip se te stat. Nullꝰ maior

ínter natos mulie rum/ioan ne

ba ptísta. ℣. Hic est eñ

propheta ⁊ plusq̃ ppheta: de quo

sal uatora it. Nullꝰ. ℟. vj.

Isti sũt q viuẽtes in car ne plã/

tauerũt eccle siam sanguine

su o: nõ sunt de ter ris corpo

ra eoꝝ̃ ſepara ta: Quoꝝ̃ merita

ſũt in ce liſ coequata. ℣. In nom

nem terrã exiuit ſonus eo rũ: ⁊

in fines orbis terre ver ba eo/

rum. Quoꝝ̃ merita. ℣. Gloria

patri ⁊ fili o: et ſpiri tu i

ſan cto. Quoꝝ̃ merita.

In ter-
tio no/
cturno
antiph.

Timete dominũ oes sancti eius:
quoniã nihil deest timẽtibus eum.
ecce oculi domini super iustos: et
aures eius ad preces eorum. ps.
Benedicã. añ. Domine spes san-
ctorũ/et turris fortitudinis eorum/
dedisti hereditatẽ timẽtib9 nomẽ

tuũ: ⁊ ínhabitabũt ín tabernaculo

tuo ín secula. ℘. Exaudi de⁹ dep̃.

añ. Qui diligitis dominũ letami/

ni ín domino: ⁊ cõfitemíni memo

rie sãctitatis eius. ℘. Dñs re.ex.

℟. vij. Sancti me i q ín carne

positi certamẽ habui stis/ Derce/

dẽ labo ris ego reddã vo bis.

℣. Uenite benedicti patris

mei/ perci pite re gnũ. Derce.

℟. viij. Sint lũbi vestri precincti:

t lucerne ardẽtes in manibus

vestris. Et vos similes homini/

bus expectan ti bus do

minũ su um: Quãdo reuertatur

nupti is. ℣.

Uigilate ergo: quia nescitis qua

hora dominus vester venturus sit.

Et ws. ℣. Gloria patri et fi/

li o: t spiritui sancto. Quãdo.

Ad laudes et p horas añ.

Uidi turbã magnã/ quã dinu/

merare nemo poterat ex oīb⁹ gen
tibus / stantes ante thronum. ps.
Dñs regn. añ. Et oês angeli sta
bāt in circuitu throni: et ceciderūt
in ꝓspectu throni in facies suas: et
adorauerūt deū. ps. Jubilate. añ.
Redemisti nos dñe deus in sāgui

ne tuo: ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ po

pulo ⁊ natio ne: et fecisti nos deo

nostro regnũ. ℣. Deus deus. añ.

Benedicite dominũ oẽs electi eiꝰ:

agite dies leticie: ⁊ ꝯfitemini illi. ℣.

Benedicite. añ. Hymnus omnib⁹

sanctis eius: filijs israel populo ap

propínquanti ſibí: gloría hec eſt

oĩbus ſanctis eius. pz̃. Laudate.

Hymnus. Jeſu ſaluator ſeculi.

Ad benedictus antiphona.

Te gloriosus apostolorz chorus/

te ꝓphetarũ laudabilis numerus/

te martyrvz cãdidatus laudat

exercítus: te oês ſancti ⁊ electi w̃/

ce cõfitent vnanimes. beata trini/

tas vnus deus. ꝑs. Benedictus.

Ad vesp as añ a. Vidi turbã magnã. cũ rel. ꝑs. Dixit dominus. cum reliquis. Psalmi de cõmuni plurimorum martyrum. Hymnus. Christe redemptor. Ad magnificat añ a.

O ꝙ̃ gloriosum est regnũ/ in

quo cũ christo gaudẽt cẽs scĩ ami

cti stolis al bis: se quuntur a/

gnũ quocunq; i erit. ꝑs. Dagt.

Si festum omniũ sanctorũ in dominica venerit/ nihil de dominica fit: sed infra hebdam dicit oratio ⁊ officiũ misse de dñica preterita: licet hystoria ezechielis ponatur tunc infra hebdomadã. Post vesperas diei cantantur leniter vespere pro defunctis. ⁊ in fine dicitur Pater noster. priuate. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. A porta inferi. ℟ Erue dñe. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamor. ℣. Dñs vobiscũ. ℟. Et cum. Oratio. Fideliũ deus. Hec tm̃ dicit oratio. Post matuti. diei absolute incipit matuti. Inuitato. Regem cui oia viuũt: Venite adoremus. cum añis psal. ℣. leč. ⁊ ℟ iis sicut sunt in agenda mortuorũ: ⁊ in fine dicitur. ix. ℟. Libera me dñe de morte eterna cum suis versiculis: deinde imediate dicunt laudes ⁊ non flectuntur genua. nec dicitur ps De profundis. sed finiuntur sicut vespere.

℄ Infra octauã omniũ sanctorũ non fit de aliquo sancto/ ꝓm institutionem domini nostri sixti pape q̃rti: sed quotidie fit idẽ offm̃ qd̃ in die: siliter in octa. in q̃ fit offm̃ duplex min⁹.

In sancti martini episcopi ⁊ confessoris capitula.

Hymni ℣si. ⁊ ℟. hec dicuntur de confessore pontifice. Ad magnificat antiphona.

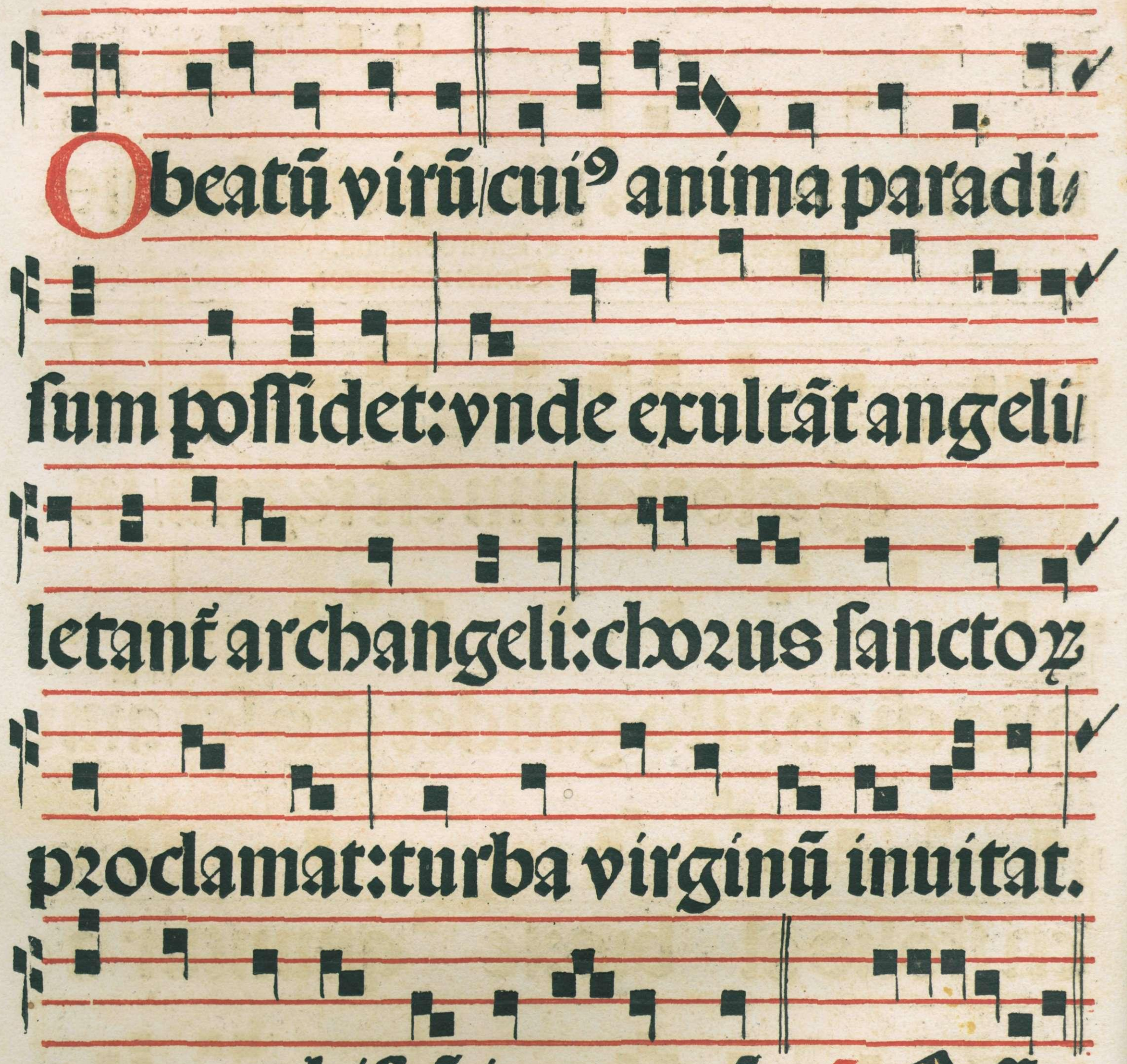

O beatũ virũ cuiꝰ anima paradi/
sum possidet: vnde exultãt angeli/
letant archangeli: chorus sanctoꝝ
proclamat: turba virginũ inuitat.
mane nobiscũ in eternũ. ℣. Dgt.

Ad matutinum Inuitatorium.

Laudemus deũ nostrũ: In con
fessiõe beati martini. ℣. Venite.

In primo nocturno antiphona.

Martinus adhuc cathecuminꝰ/
hac me veste ꝙtexit. ℣. Ebtũs vir.
añ. Scẽ trinitatis fidẽ martinus

ɔfessus est: baptísmi gratiã perce/
pit. ℣. Quare fre. añ. Ego signo
crucís nó clípeo ꝓtectus aut galea/
hostiũ cuneos penetrabo securus.
℣. Oñe qd multiplicati. ℟. ꝑmũ.

Hic est martinus electus dei
pontifex: cui dñs post apl'os
tantã gratiã cõferre digna/
tus est/ Ut i virtute trinitatis dei/
fice/mereret fieri triũ mortuorum
suscitator magnificus. ℣. Sãcte
trinitatis fidẽ martinus ɔfessus
est. Ut in vir. ℟. ij. Omine si ad
huc pp'lo tuo sum necessarius/ nõ
recuso subire, ꝓpter eos laborẽ. Fi
at wlũtas tua. ℣. Oculis ac ma/
nibus in celũ semp intẽtus/ inui/
ctũ ab oratione spiritũ nõ relaxa/
bat. Fiat. ℟. iij. Obeatũ virũ mar
tinũ ãtistitẽ/ Qui nec mori timuit/

nec viuere recusauit. ℣. O omine si adhuc ppʒo tuo suꝫ necessarius/ nō recuso laborē. fiat volūtas tua.

Qui nec. In scdo nocturn. añ. Q ōfido in dño: qđ filia mea precibus tuis reddita sit sanitati. ℘s. Cū iuocarā. añ. Petri/ dius cognita dei virtute/ ad baptismi gratiā puenit. ℘s. Verba mea. añ. O ineffabilē virū/ p quē nobis tanta miracula coruscāt. ℘s. Dñe dñs. ℟. iiij. O culis ac manib⁹ in celū semp intētus/ Inuictū ab ora tione spm̄ nō relaxabat. ℣. Cum sacramēta offerret beatus martinus/ globus igneus apparuit sup caput eius. Inuictū. ℟. ℣. Beatus martinus obitū suū lōge ante prescisuit: dixitqꝫ fratribus Dissolu/ tionē sui corporis iminere: qꝫ indicabat se iam resolui. ℣. Uiribus

corporis cepit repente destitui: cõ
uocatisq; discipulis in vnum/dixit.
Dissolutio. ℟. vj. Dixerunt disci
puli ad beatũ martinũ. cur nos pr̃
deseris/aut cui nos desolatos relin
quis. Jnuadẽt eni gregẽ tuũ lupi
rapaces. ℣. Scimus quidẽ desi/
derare te christũ: sed salua sũt tibi
tua premia: nostri potius misere/
re quos deseris. Jnua. In tertio nocẽ. añ. Dñs
iesus christus nõ inquit purpura
tũ nec diademate renitentẽ/se ven
turũ esse predixit. ps. Jn dño pfi.
añ. Sacerdos dei martine/aperti
sũt tibi celi ⁊ regnũ patris mei. ps.
Dñe qs habi. añ. Sacerdos dei
martine pastor egregie/ora pro no
bis deũ. ps. Dñe in virtute. ℟. vij.
O beatũ virũ/in cuius trãsitu/san
ctor canit numerus: angelor exul

tat chorus: omniũq; celestiũ Vir
tutũ occurrit psallentiũ exercitus.
℣. Ecclesia virtute roborat: sacer
dotes dei revelatione glorificant:
quẽ michael assumpsit cũ angelis
Virtu. ℟. viij. Martinus abrahe
sinu letꝰ excipit. martinꝰ hic pau/
per & modicꝰ celũ dives ingredit:
hymnis celestibꝰ honorat. ℣. Mar
tinus epͣs migravit a sclo: vivit in
xpo gẽma sacerdotũ. Celuz. ℟. ix.
O quãtꝰ luctꝰ hoĩuz/ q̃nta p̃cipue
merẽtiũ lamẽta monachoz/ Quia
piũ est gaudere martino: et piũ est
flere martinũ. ℣. Bti viri corpus
vsq; ad locũ sepulchri/ hymnis ca/
nora celestis turba ꝓsequit. Quia.

Ad laudes et ꝑ horas aĩ.

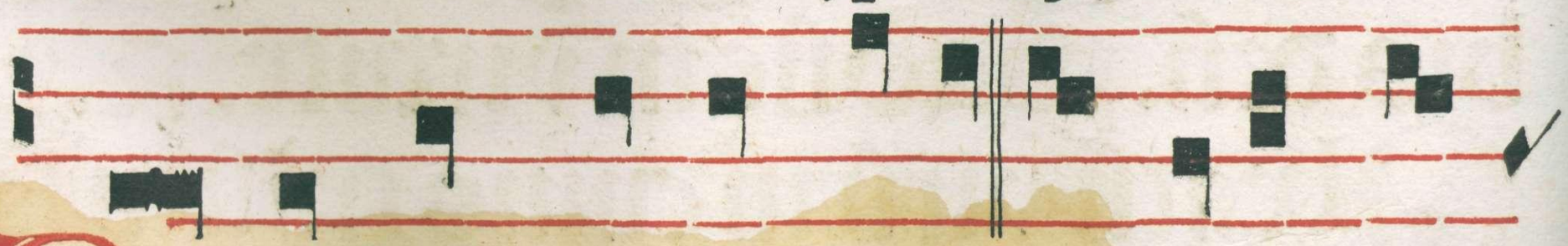

Dixerunt discipuli ad beatum

martínũ.cur nos pater deseris/aut

cui nos desolatos relinqs.inuadét

eni gregez tuum lupi rapaces. ps.

Dñs regz. añ. O omine si adhuc

populo tuo sũ necessari⁹/nõ recuso

labozẽ.fiat wolũtas tua. ps. Jubila.

añ. O virũ ineffabilẽ/nec labozevi

ctũ nec morte vincẽ duz: q nec mo

ri timuit nec viuere recusauit. ps.

Deus de⁹. añ. Oculis ac manib⁹

in celũ semp intẽtus: ĩuictũ ab ora

tiõe spiritũ nõ relaxa bat alleluia

alleluia. ps. Bñdic. añ. Martin⁹

abrahe sinu letus excipit: martin⁹

hic paup ⁊ modicus celū diues in

gredit: hymnis celestib⁹ honorat

ps. Laudate. añ. O quantus lu

ctus hominū quāta ꝑcipue lamē

ta monachox: et virginuz chorus

ga piū est gaudere martino: ⁊ piū

est fle re martinū. ps. Bñdictus.

Ad vesperas añ. Dixerunt discipuli. cum rel. psal. de ꝓfessore pontifice. Ad magt añia.

O beatũ põtificẽ q totis viſceri-
bus diligebat chriſtũ regẽ: et non
formidabat imperij principatum.
O ſacerdos magne dulcedo medicamẽtũ
& medicine. O ſanctiſſima anima quã
& ſi gladius perſecutoris nõ abſtulit palmã tñ martyrij nõ amiſit. ℣. Ora

In scē cecilie virginis 7 marty. Ad magnificat aīi.

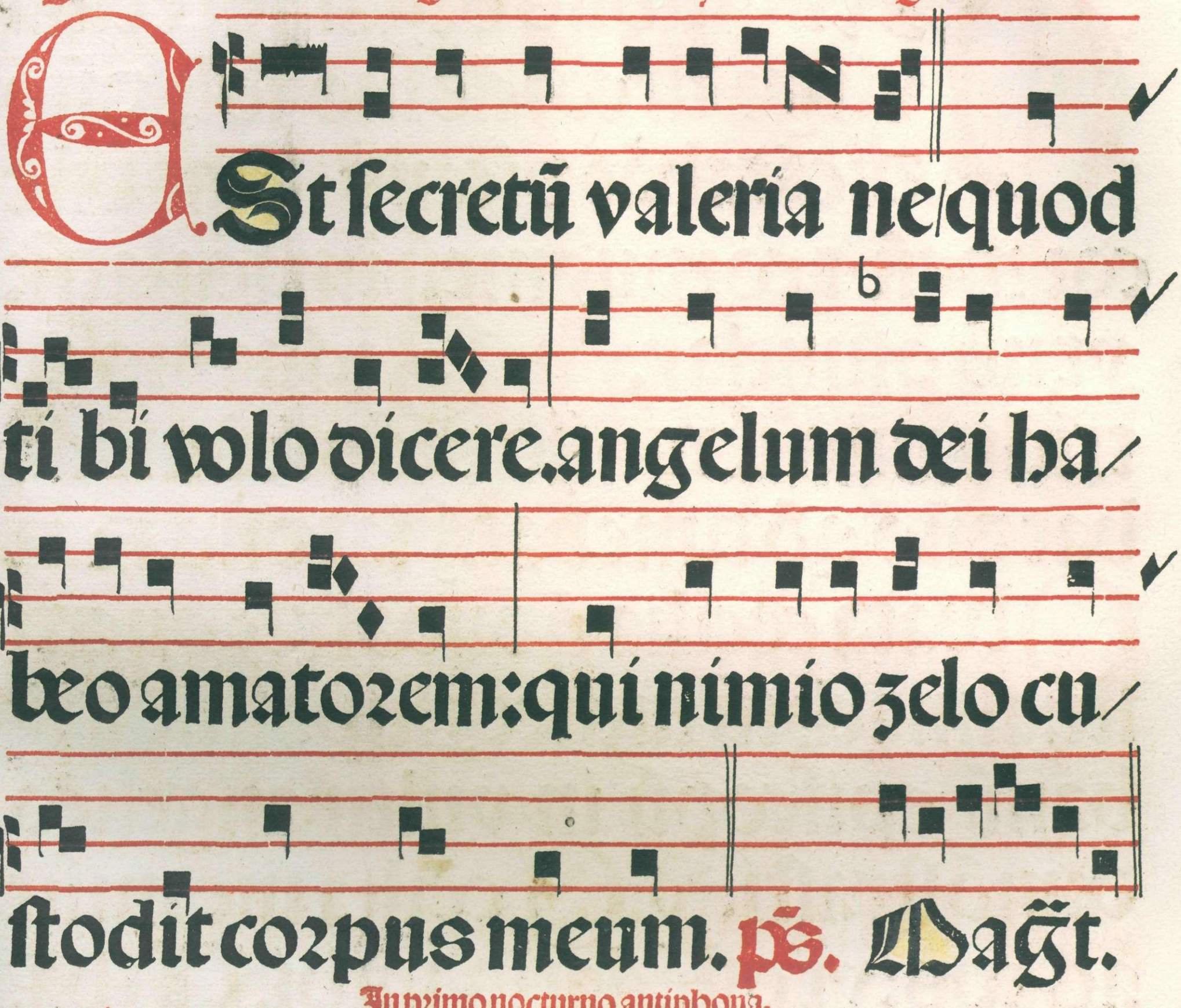

In primo nocturno antiphona.

Cecilia virgo almachiū exupera bat: tyburtiū ⁊ valerianū ad coro nas wocabat. ps. Dñe dns nr. aīi. Expāsis manib⁹ orabat ad dñz: vt eā eriperet de inimicis. ps. Le li enar. aīi. Qilicio cecilia mēbra domabat: deū gemitib⁹ exorabat. ps. Domini est terra. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine. ℟. j.

Qntãtibus organis/cecilia
virgo in corde suo soli dño
decãtabat dicens. Fiat dñe
cor meũ ⁊ corpus meũ imaculatũ:
vt nõ confundar. ℣. Biduanis ac
triduanis ieiunijs orãs/cõmẽda
bat dño qđ timebat. Fiat dñe. ℟. ij.
Obeata cecilia/q duos frẽs querti
sti:almachiũ iudicez supasti. Tur
banũ episcopũ in vultu angelico
demõstrasti. ℣. Cecilia me misit
ad vos:vt ostẽdatis mihi. Turba.
℟. iij. Virgo gloriosa semp evan
geliũ christi gerebat in pectore: et
nõ diebus neqz noctibus vacabat/
A colloquijs diuinis ⁊ orõne. ℣.
Est secretũ valeriane: qđ tibi vo
lo dicere. angelũ dei habeo amato
rẽ:q nimio zelo custodit corp⁹ me
um. Acolloquijs. In scdo nocturn añ Oñe iesu

christe seminator casti ꝯsilij/susci/
pe seminũ fructus: quos in cecilia
semina sti. ꝑs. Eructauit. añ. Btã
cecilia dixit ad tyburtiũ. hodie te
fateor meũ esse cognatũ: qr amor
dei te fecit esse ꝓtẽptorẽ idoloꝝz.
ꝑs. Deus nr refu. Añ. Fiat dñe
cor meũ t corpus meũ ĩmaculatũ:
vt nõ cõfundar. ꝑs. Fundamenta.
Rẽ. iiij. Qilicio cecilia membra do
mabat: dẽũ gemitibus exorabat:
almachiũ exuperabat. Tyburtiũ
t valerianũ ad coronas wcabat.
℣. Hec est virgo sapiẽs: t vna de
numero prudentũ. Tybur. Rẽ. v.
Qeciliam intra cubiculum oran
tẽ inuenit: t iuxta eaz stantẽ ange
lum dñi: Quẽ vidẽs valerianus
nimio terroze correptꝰ est. ℣. An
gelus dñi descẽdit de celo: t lumẽ

refulsit in habitaculo. Qué. ℟. vj.
Domine iesu christe pastor bone
seminator casti cõsilij/suscipe semi
nũ fructus: quos in cecilia semina/
sti. Cecilia famula tua quasi apis
tibi argumẽtosa deseruit. ℣. Quaz
sponsuz quẽ quasi leonẽ ferocẽ ac
cepit/ad te quasi agnũ mãsuetissi/
mũ destinauit. Cecilia. In tertio nocť. añ. Cre/
dimus xp̃m filiũ dei/verũ deũ esse:
q sibi talẽ elegit famulã. p̃s. Cãta/
te. j. añ. Nos sciẽtes scm̃ nomẽ/oi/
no negare nõ possumus. p̃s. Dñs
reg̃. añ. Tunc valerianus prexit
ad antistitẽ: et signo qđ acceperat/
inuenit scm̃ vrbanũ. p̃s. Cãtate. ij
℟. vij. Beata cecilia dixit tybur/
tio. hodie te fateor meũ esse cogna
tũ: qr amor dei te fecit esse Contẽ
ptorẽ idoloz. ℣. Sicut eni amor

dei mihi tuum fratrem coniugem
fecit/ ita te mihi cognatum esse fa
ciat. Contẽptor ℟. viij. Qecí/
lia me misit ad vos: vt ostendatis
mihi sanctum vrbanũ: Quia ad
ipsum habeo secreta/ que perferaz.
℣. Tunc valerianus perrexit ad
antistitem: et signo quod accepe/
rat/ inuenit sanctũ vrbanũ. Quia
ad ipsum. ℟. ix. Qum aurora fi/
nem daret/ cecilia dixit. Eia mili/
tes christi/ abiicite opera tenebra
rum: et induimini arma lucis. ℣.
Qecília valedicẽs fratribus/ et
exhortans eos/ ait. Eia mili.

Ad laudes et per horas añ

Qantãtibus organis/ cecília vo/
mino decãtabat dicẽs. fiat cor meũ

dómíne ímaculatũ: vt nó ꝑfũdar.

℣. Dñs regz. añ. Valeria nus ín

cubículo cecilíã cũ angelo ozantẽ

ínuenít. ℣. Jubilate. añ. Cecilía

famula tua dómine/q̃si apis tibi ar

gumẽtosa deseruit. ℣. Deꝰ ds. añ.

Benedico te pr̃ dñi mei iesu xp̃i:

qa p filiũ tuũ / ignis extinct⁹ est a

latere meo. ℘s. Bñdi. añ. Tridua

nas a domino poposci inducias: vt

domũ meã ecclesiaz consecrarẽ. ℘s.

Ad
bñs
añ

Laudate. Oũ aurora finẽ daret /

cecilia exclamauit dicẽs, cia milites

xpi / abijcite opera tenebraz: z in /

duímíní arma lucís. ℘s. Bñdict⁹.

Ad vesperas antiphona: Cantantibus organis. cum reliquis. Psalmi de cõmuni virginum. A capitulo in antea de sancto clemente papa ⁊ martyre antiphona.

Oremus omnes ad dominũ ieſũ

christũ: vt confessoribus suis fontis

venã aperiat. ℘s. Dñs.

Postea de sancta cecilia antiphona. Virgo

gloriosa semper euãgeliũ xp̃i ge

rebat in pectore suo: et nõ diebus

neqꝫ noctibus/ a colloquijs diui/

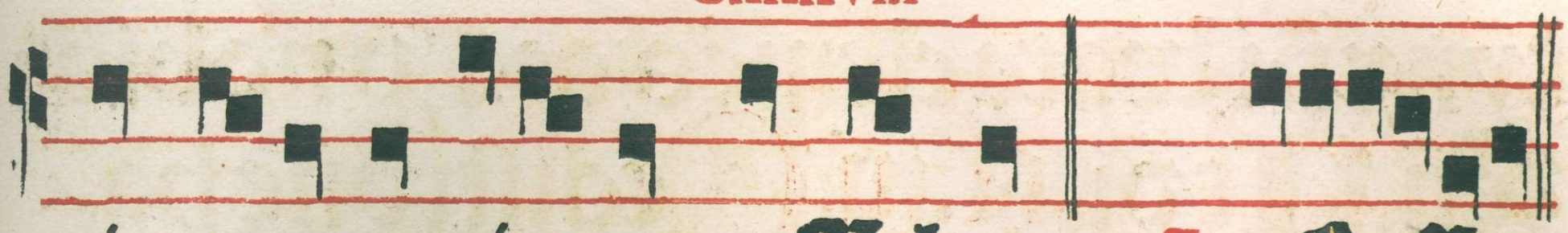

nis ℣ oratione cessabat. ℘s. Dñt.

In sci clemẽtis pape ℣ marty. Ad matu. inuitato.

Regẽ martyrũ dñz/ Uenite adoremus. ℘s. Uenite. Hym. Deus tuor. In primo nock. añ. In lege dñi fuit wolũtas eius/ die ac nocte. ℘s. Btũs vir. añ. Predicans ꝓceptũ dñi/ ꝫstitutus est in monte scõ eius. ℘s. Quare fre. añ. Uoce mea ad dñm clamaui: ℣ exaudiuit me de monte scõ suo. ℘s. Dñe qd.

℣. Gloria ℣ honore/ coronasti eũ dñe. ℟. Et cõstituisti euz/ sup opera manuũ tuarũ. ℟. j.

Orante scõ clemente/ appa/ ruit ei angelus dñi: De sub cuius pede fons viuus ema nat. fluminis ipetus letificat ciuita tẽ dei. ℣. Uidi supra mõtẽ agnũ stãtẽ. De sub. ℟. ij. Ora p nobis btẽ clemẽs: Ut digni efficiamur ꝓmissiõibus xp̃i. ℣. Tu aũt mar

tyr xp̃i beate clemẽs/oza p nobis
deũ. Ut oi. ℟. iij. Oedifti dñe ha/
bitaculũ martyri tuo clemẽti i ma
ri/in modũ tẽpli marmorei/ange/
licis manibus ꝑparatũ: Iter pre
bens ppl'o terre/vt enarrẽt mirabi
lia tua. ℣. Oedifti dñe ſctis tuis
viã in mari/et in fluctibus ſemitã.
Iter. In ſcdo nocł.añ. Hilij hoiuz/ſcitote quia
dñs ſcm ſuũ mirificauit. ꝑs. Cum
iuoca. añ. Scuto bone wlũtatis
tue/coronaſti eum dñe. ꝑs. Uerba
mea. añ. In vniuerſa terra/gl'ia t
honore coronaſti eũ. ꝑs. Dñe dñs
℣. Poſuiſti dñe/ſup caput ei⁹. ℟.
Coronã/de lapide ꝓcioſo. ℟. iiij. Iuſtus germinabit
ſicut liliũ: Et florebit in eternũ an
te dñm. ℣. Plãtatus in domo dñi/
in atriis dom⁹ dei nr̃i. Et flo. ℟ v.
Iſte cognouit iuſtitiã/t vidit mi
rabilia magna/et exorauit altiſſi/

mũ: Et inuẽt⁹ est in numero scõz.

℣. Iste est q̃ ꝓtẽpsit vitã mũdi: ℟ puenit ad celestia regna. Et inuẽ.

℟. vj. Honestũ fecit illũ dñs: ℟ custodiuit eũ ab inimicis: ℟ a seducto rib⁹ tutauit illũ: Et dedit illi claritatẽ eternã. ℣. Oescẽditq̃ cũ illo in foueã: ℟ cũ vinculis nõ dereliqt eũ. Et. In tertio nocturno añ. Iustus dñs iustitiã dilexit: equitatẽ vidit vultus ei⁹.

ps. In dño. añ. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in mõte scõ tuo. ps. Dñe q̃s. añ. Posuisti dñe sup caput eius/coronã de lapide precioso. ps. Domine in virtu.

℣. Magna est gl̃ia eius/in salutari tuo. ℟. Gloriam ℟ magnũ decorẽ/ ipones sup eũ.

℟. vij. Desideriũ aie eius tribuisti ei dñe: Et voluntate labioz eius/nõ fraudasti euz.

℣. Quoniã p̃uenisti eum in bñdictionib⁹ dulcedinis: posuisti in ca

pite eius coronã de lapide pciosso.
Et. ℟. viij. Stolã iocũditatis in-
duit eũ dñs: Et coronaz pulchri-
tudinis posuit sup caput eius. ℣.
Qibauit illuz dominus pane vi-
te ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapiẽtie sa-
lutaris potauit illuz. Et coro. Ad laudes añ.

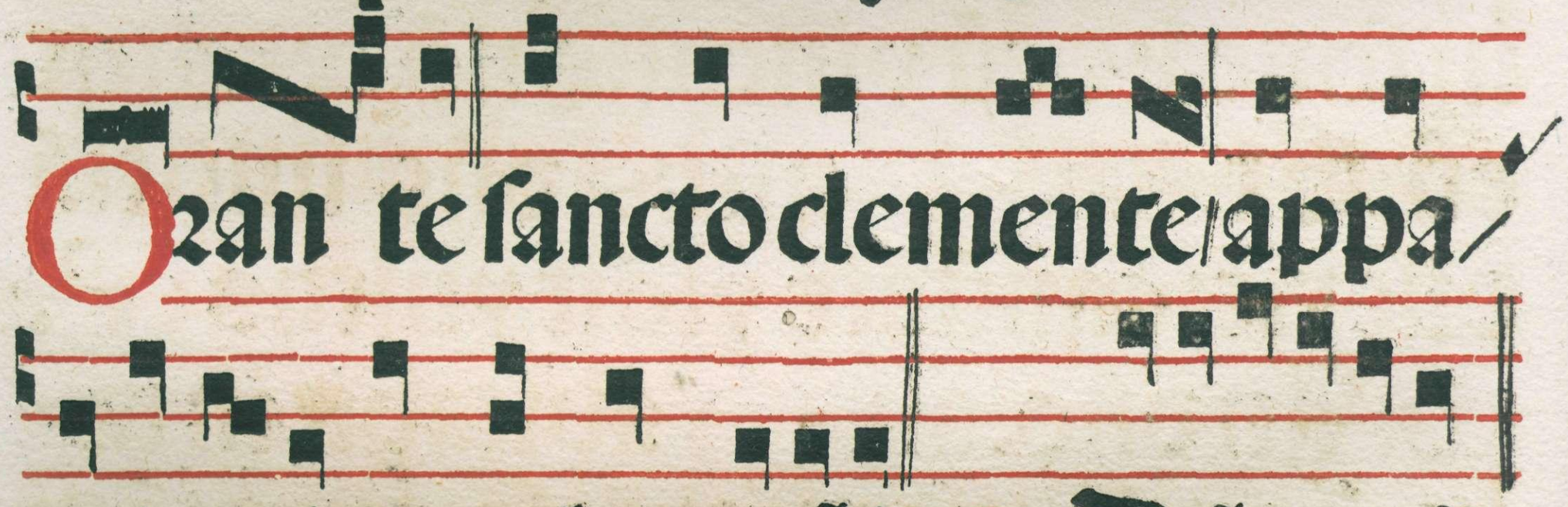

Ozan te sancto clemente/appa-

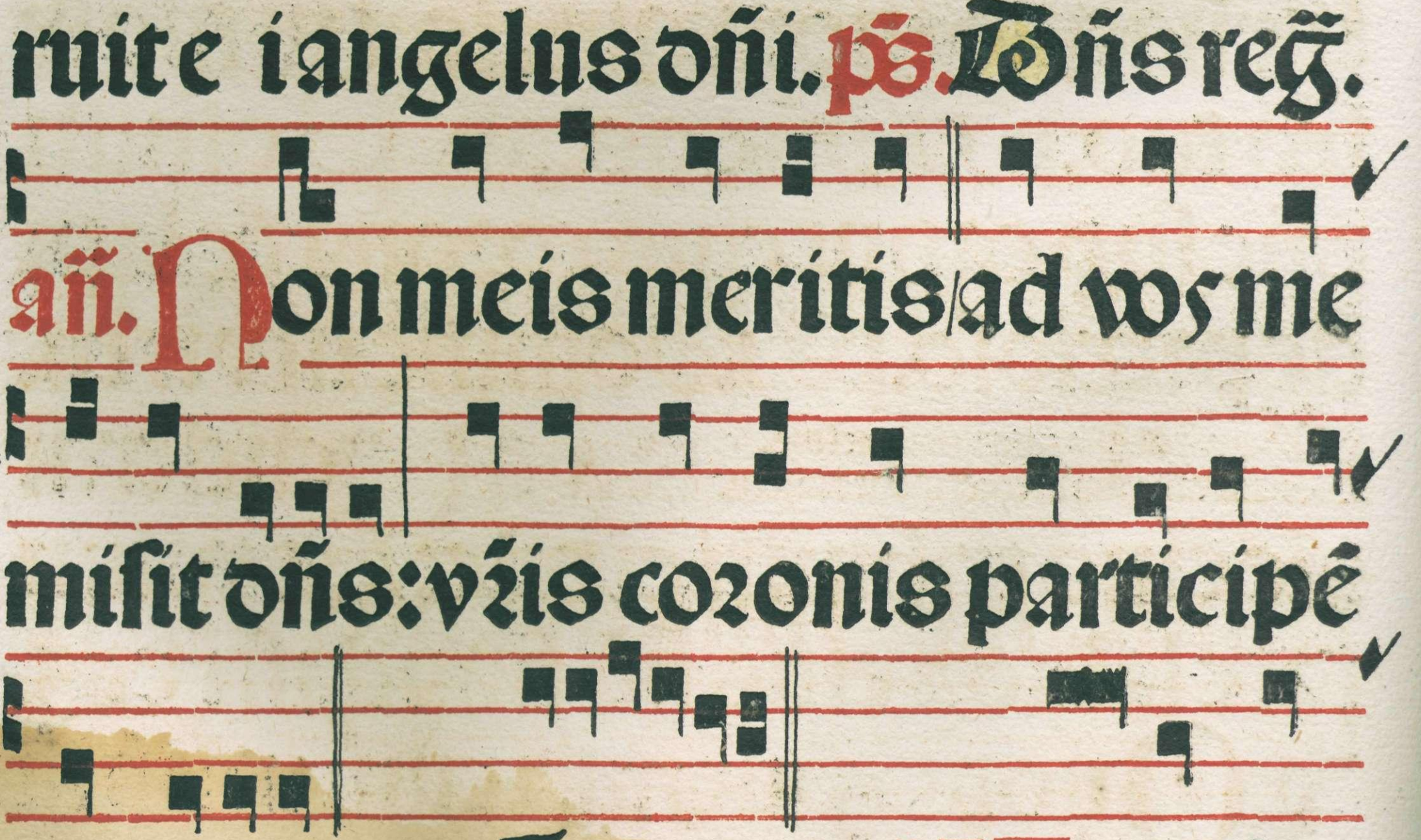

ruit e iangelus dñi. ℘. Dñs reg̃.



añ. Non meis meritis/ad ws me



misit dñs: vẽis coronis participẽ

me fieri. ℘. Jubila. añ. Vidi su-

pra montẽ agnum stantem: de sub

cui⁹ pede fons viuus emanat. ps.

Deus deus. añ. O e sub cuius pe/

de fons viuus emanat. fluminis

impetus letificat ciuitatez dei. ps.

Bñdi. añ. O mnes gentes p gyrũ

crediderũt xpo dño. ps. Laudate.

Ad
bñ.
añ.

Qum iter mare cepiſſz populus

uoce magna clamabat. dómine ie/

ſu chriſte ſalua illũ. ⁊ clemẽs cũ la

chrymis dicebat. ſuſcipe pater ſpi

ritum meũ. ℣. Bñdictus.

Ad veſperas añ.
Orãte ſancto cle-
mẽte. Pſalmi de
martyribus.

Ad magt añam.

Oediſti dómine habitaculũ mar

tyri tuo clemẽti in mari: in modũ

tẽpli marmorei angelicis manib⁹

p̃paratũ: iter p̃bẽs populo terre/

vt enarrẽt mirabilia tua. p̃s. Dñt.

In trãsfiguratiõe dñi nr̃i iesu christi ad vespas añ.
Assumpsit iesus. cũ rel. de laudibus. p̃s. Dixit dñs. cũ rel. In fine p̃s. Laudate do. oẽs gẽ. Hym. Gaude mater pietatis. regre in fine huius antipho. festiui. ℣ Glorioſus apparuiſti/in cõſpectu dñi. ℟. Propterea/decorẽ induit te dominus. Ad magnificat antiphona.

Christus ie sus/splendor pa

tris/t figura substantie e ius/por/

tans omnia verbo virtutis su e/

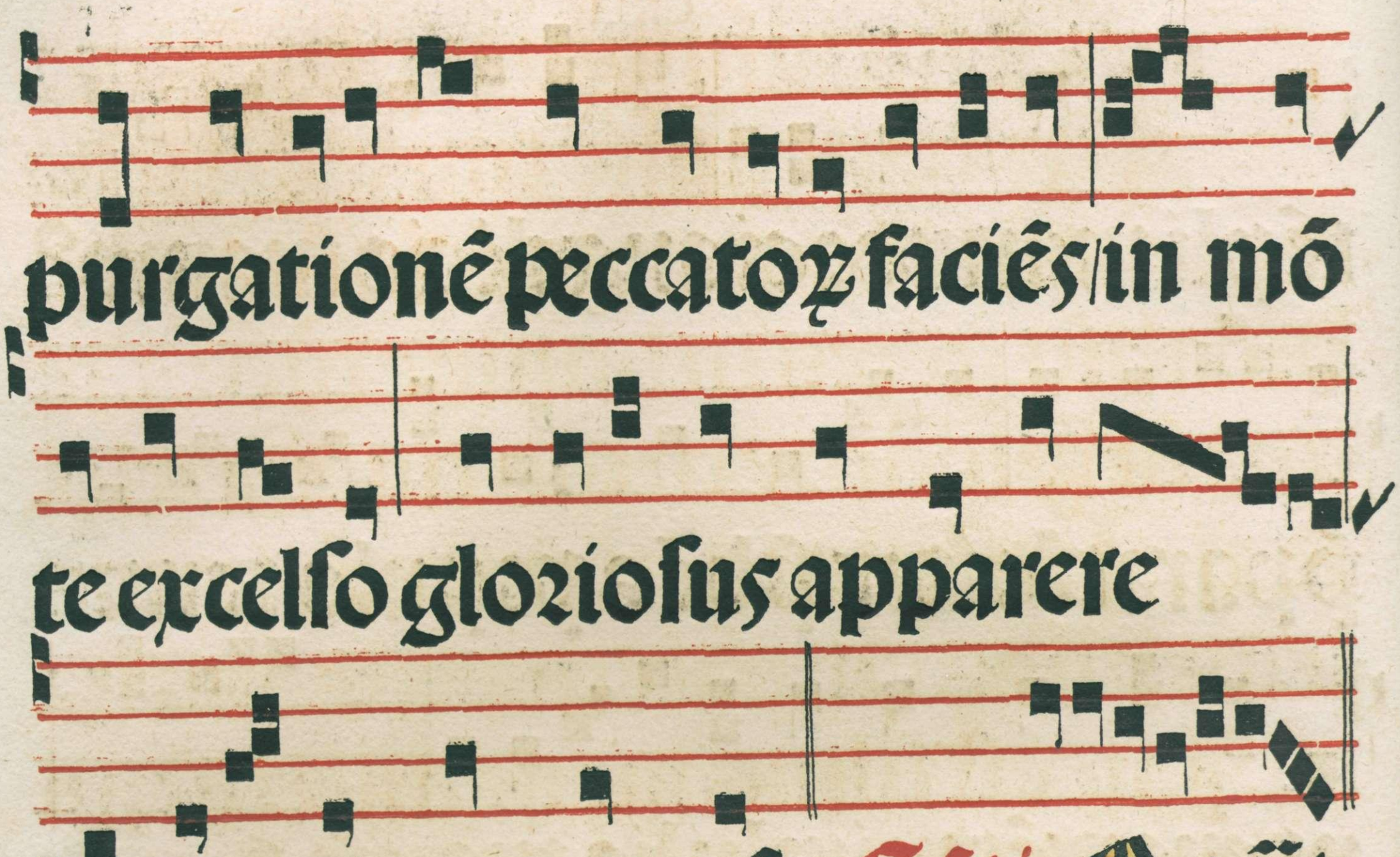

purgationē peccatoꝝ faciēs in mō



te excelso gloriosus apparere



hodie dignatus est. Cāti. Dagt.

Ad matu. inuitato. Summū regē glie/xp̄m ado remus: Et p dono gratie/ eius in/ bilemus. In primo nocť.aña. Paulomin⁹ ab an gelis minoratus/ gloria ⁊ honore coronatus est: ⁊ ꝓstitutus sup ope ra manuū dei. p̄s. Dñe dñs nr̄. añ. Reuelauit dñs ꝺdēsa: ⁊ in tēplo eius oēs dicēt gloriā. p̄s. Afferte dño. añ. Speciosus forma p̄ filijs hoium/ diffusa est gratia in labijs tuis. p̄s. Eructauit.

℣. Gl̄iosus apparuisti/ ī cōspectu dn̄i.
℟. Propterea/ decorē iduit te dn̄s. ℟. ī

Surge illumínare hierlm: q2 venít lumẽ tuuz: Et glía dñi sup te o2ta ẽ. ℣. Q tam bulabũt gẽtes ín lumíne tuo: 7 re ges ín splẽdo2e o2tus tui. Et glo.

℟. ij. In splendẽti nubẽ spíritus scũs vísus est: paterna vo2 audíta est. Hic est fílius meus dílectus: in quo mihi bene cõplacui: ipsuz au díte. ℣. Apparuít nubes obum/ brãs: 7 vo2 patris íntonuit. Hic.

℟. iij. Videte qualẽ charitatẽ dedít nobis deus pater. Ut fílij dei nominemur 7 símus. ℣. Scímus qñ cũ apparuerit/ símiles ei erim⁹: qñ vidébimus euz sícutí est. Ut.

In scdo nocť añ. Illuminãs tu mírabilíter a mõtibus eternis/ turbatí sunt ẽs insipiẽtes co2de. ps̃. Notus in iu dea. añ. Melio2 ẽ dies vna ĩ atrijs

tuis:sup milia. ps. Qē dilecta. Añ.
Gloriosa dicta sunt de te:ciuitas
dei. ps. Fūdamēta. ℣. Gloria ⁊ honore/ coronasti eum dñe.
℟. Et ꝓstituisti eū/sup opa manuū tuarū.
℟.iiij. Inebriati sunt ab vberta/
te domus tue:Et torrēte wlupta
tis tue potasti eos. ℣. Quoniam
apud te est fons vite: et in lumine
tuo/videbimus lumē. Et tor. ℟.v
Preceptor bonū est nos hic esse:
faciamus hic tria tabernacula: Ti
bi vnū/moysi vnū/⁊ helie vnuz. ℣.
Dō enī sciebat/qd diceret. Tibi.
℟.vj. Si ministratio mortis litte
ris deformata lapidib⁹ fuit in glo
ria/ita vt non possent intēdere filij
israel in faciē moysi ꝓpter gloriā
vultus eius que euacuatur/mul/
to magis Dinistratio spiritus q̄
manet/erit in gloria. ℣. Amplio
ris enim glorie/christus pre moy

se dignus est habitus: quanto am
pliorẽ honorez habet domus / qui
fabricauit eam. Ministratio. In tertio nocturno añ.

Thabor ⁊ hermon in nomine tuo
exultabũt tuũ brachiũ cũ potẽtia.

ps. Misericordias dñi. añ. Lux or
ta est iusto: et rectis corde letitia.

ps. Dns regn. exul. añ. Confessio /
nẽ ⁊ decorẽ induit: amictus lumi /

ne ſicut veſtimento. p̄. Bñdic. íj.

℣. Magna eſt gloria eius/in ſalutari tuo. ℟. Bñaz & magnū decorē/ipōes ſup eū. ℟. vij.

Vocauit nos deus vocatione ſua

ſcā: ſcōm gratiā ſuam: que manife

ſtata eſt nūc: Per illuminationez

ſaluatoris nostri ie su

chri ſti. ℣. Qui deſtruxit

mortem / illuminauit autem vi tā

ín i corru

ptionē. Per illu. ℟. viij. Deus q

fecit de tenebris lumen clare scere

illuxit in cordibus no stris:

Ad illuminationē scien tie cla

rita tis su e in faciem ie

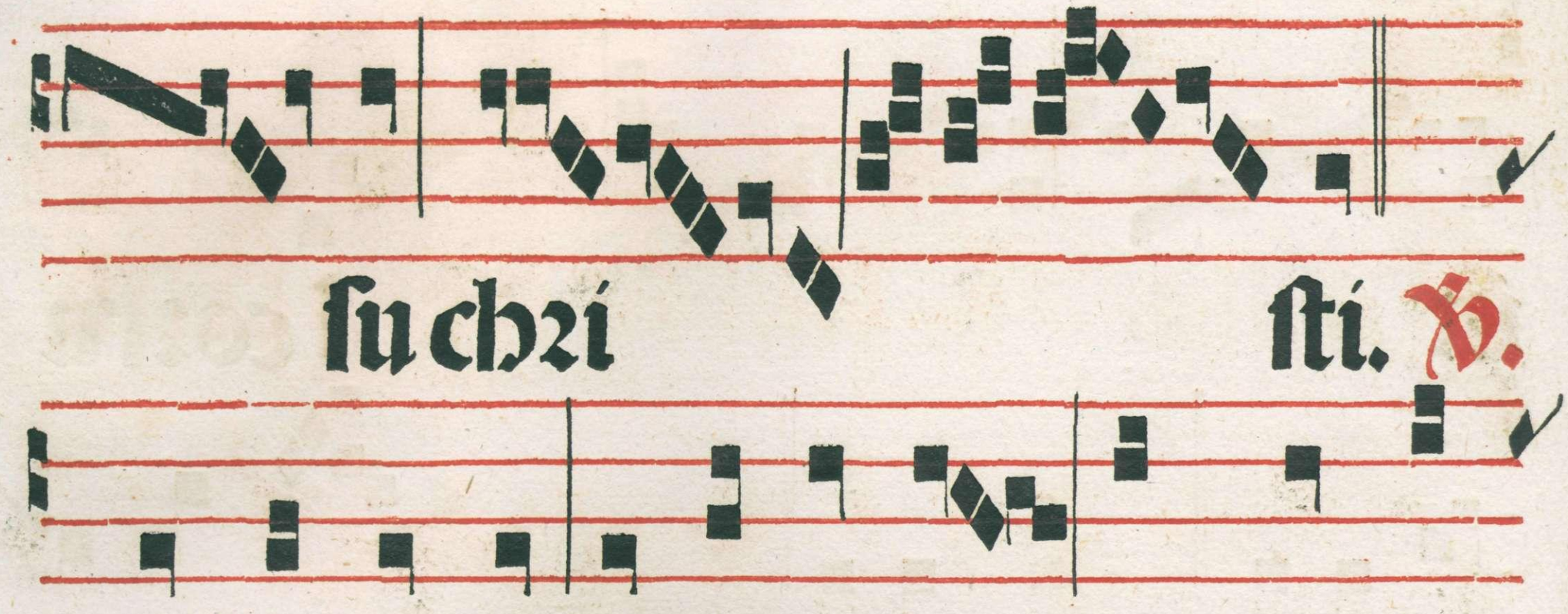

℟. xortũ est in tenebzis lumen re/
ctis cozde: misericozs et mise/
ra toz et ín stus. Ad illu.
℣. Glozia patri et filio: et
spíritu ísan cto.

Ad laudes et p horas añ.

Ad illu. Assũpsit iesus petrũ

iacobũ et ioannẽ fratrem e ius

et duxit eos in montẽ excelsuz seoz

sum: et trãsfiguratus est ante eos.

ps. Dñs regn. deco. añ. Resplẽdu

it facies eius sicut sol. vestimenta

autē eius facta sunt alba sicut nix.

alleluia. ps. Jubilate deo. añ. Et

ecce apparuerūt illis moyses ⁊

helyas: loquentes cum ie su. ps.

Deus deus meus. añ. Respōdēs

autē petrus dixit ad iesū. domine

bonū est nos hic esse. ps. Benedicite

añ. Adhuc eo loquẽte/ ecce nu/

bes lucida ob umbrauit eos. pś.

Hymnus. Nouum sidus. quere in fine huius antiphonarij festiui.

℣ Corona aurea/ super caput eius.

℟ Expressa signo sanctitatis/ & glo rie honoris.

Laudate dñ. de ce.

Ad benedictus antiphona.

Ecce ce vox de nube dicens. hic

est filiꝰ meus dilectꝰ: in quo mihi

cõplacui: i psum audite alleluia.

Ad. iij. fx. bre.

Canti. Bñdictꝰ. Gloriosus ap/

paruisti in ꝯspectu dñi. Alleluia

alleluia. ℣. Propterea decorē in/

duit te dñs. Alleluia. ℣. Gloria

p̄ri/ꝛ filio/et spiritui scō. Glīosus.

℣. Glīa ꝛ honore coronasti eum dñe. allꝛa. ℟. Et ꝯstituisti eū sup opa manuū tuarū. allꝛa.

Ad .vj. ℟. bre.

Gloria ꝛ honore coronasti eum

dñe: Alleluia alleluia. ℣. Et cō/

stituisti eū sup opera manuū tua/

rum. Alleluia. Gloria. Gloria.

℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. alleluia. ℟. Gloriam & magnũ decorem alleluia impones super eum. alleluia.

Ad nonam. ℟ium breue.

Magna est gloria eius in salutari tuo: Alleluia alleluia. ℣. Gloriã & magnũ decorẽ impones sup eum.

Alleluia. Gloria. Magna est.

℣. Corona aurea super caput eius. alleluia. ℟. Expressa signo sanctitatis & glorie honoris. alleluia.

Ad vesperas antiphona. Assumpsit iesus. ps. Dixit dominus. In fine. Laudate dominum omnes gentes. Hymnus et Vsi. vt in primis vesperis.

Ad magnificat antiphona.

Et audientes discipuli/ceciderũt.

in faciez ſua am:et timuerũt valde:

et acceſſit ieſus:ꝛ tetigit e os:di/

xitq; e is.ſur gite:et nolite time

re. alle luia. Lãti Dñt

Incipit officium imaculate conceptionis virginis marie: editum per reuerendum patrem dominum Leonardum nogarolum prothonotarium apoſtolicum artium ac ſacre theologie doctorem famoſiſſimum:quod confirmatum fuit ꝛ approbatum per ſixtum papam quartum:cum illa indulgentia illud celebrantibus:que habetur per totam octauam corporis chriſti. In primis veſperis antiphona.

Sicut li lium inter ſpinas/ſic

amica mea/inter filias ade alle/

luia. ps Dixit dñs. añ. To ta

pulchra es mari a:et macula o

ri ginalis nō est in te.alle luia.

ps. Laudate pueri. añ. Tu glo/

ria hierusalem:tu letícia israel:tu

honorificentia populi nostri al/

leluia. ps. Letatus sum. añ. Vox

eñ tua dulcis: ⁊ facies il la tu a

de coza nimis alle luia. ps.

Nisi oñs edi. añ. Que est i sta

que ascen dit de deserto/delitijs

affluens: ínixa supza dile ctũ fi/

liuz. alleluia. ps. Lauda hierusalẽ.

Hymnus. Aue maris stel. ℣. Immaculatā conceptio est hōdie/ sancte marie virginis. alleluia. ℟. Cuius innocentia inclyta cūctas illustrat deuotas aīas. alla. Ad magt aī.

Q̄ pulchrī sūt gressꝰ tui filia principis: collū tuum sicut turris eburnea: oculi tui diuini: et come capitis tui sicut purpura regis. q̄ pulchra es: et q̄ decora charis si ma. alle luia. Lāti. Dagt.

Ad matut. inuitatoriū.

Immaculatā conceptionē virginis marie celebremus: Chri

stum eius preseruatorẽ adorem⁹
dñm. ℣. Venite. Hym. Quẽ terra. In primo noc. añ. Multe
filie congregauerũt sibi diuitias: tu
vo supergressa es vniuersas. alla.
℣. Dñe dñs noster. ℟. Quo q
esset cunctorũ viuentium mater.
¶ Nota q̃ in hac prima nocte tñ/ versiculi añax dsir in fine psalmox. añ. Surrexerunt filij
eius/ et beatissimã p̃dicauerũt: vir
eius et laudauit eam. alla. ℣. Eli
enarrãt. ℟. Os nunc de ossibus
meis: et caro de carne mea. Añ.
Fortitudo et decor indumentũ
eius: byssus et purpura vestis il/
lius. alleluia. ℣. Dñi est terra. ℟.
In sole posuit tabernaculũ suũ.
℣ Liberasti me domine ex ore leonis. alleluia.
℟ Et a cornibus vnicorniũ humilitatẽ meã. alleluia. ℟. primum.
Ego ex ore altissimi prodij
primogenita ante oẽm crea
turã. ego in celis feci/ vt ori/
ri ̃ lumẽ indeficiẽs: Et sicut nebu

la texi oẽm carnẽ. cl
℣. Gyrum celi
circuiui sola: ⁊ in pfundu abyssi
penetraui: ⁊ in oi pplo ⁊ in oi gẽte
ṗmatũ tenui. Et sic. ℟. ij. Trãsite
ad me oẽs q ꝯcupiscitis me: ⁊ a ge
neratiõibus meis ĩplemini. Spi/
ritus enĩ meus sup mel dulcis: et
hereditas mea sup mel et fauũ. ℣.
Qui audit me/non cõfundet: ⁊ q
elucidãt me/vitã eternã habebũt.
Spũs. ℟. iij. Meũ est cõsiliũ ⁊ eq/
tas: mea prudẽtia: mea fortitudo.
per me reges regnãt. Per me prin
cipes imperãt: ⁊ potẽtes decernũt
iustitiã. ℣. Ego diligẽtes me di/
ligo: ⁊ q mane vigilãt ad me/inue
niẽt me. Per me. In scdo nocturn. Quid vide
tis in ſonamite/nisi choros castro/
ruz. alla. ℘s. Eructauit. ℣. Ipsa
est mulier/quã ꝑparauit dñs filio

dñi mei. añ. Aque multe non po/
tuerunt extinguere charitatē: nec
flumina peccatoꝝ obruent mariā.
alla. pz. Deus nr̄. v. Non tetigit
eam abimelech: sed ipsa ꝙteret ca/
put suū. añ. Acustodia matutina
vsqꝫ ad noctē sperauit maria in do
mino: qz copiosa apud eum redē/
ptio. alla. pz. Fundamēta. v. Ter
ra in q̄ stas/scā est. v. Eruisti a framea deus animā meā. alla.
℟. Et de manu canis vnicā mfez meā. all.
℟. iiij. Equitatui meo in currib⁹
pharaōis assimilaui te amica mea:
pulchre sunt gene tue sicut turtu/
ris. Faciamus adiutoriū simile si/
bi. v. Eo ꝙ post virū tuū alteruz
nescieris/ideo manus dñi ꝙfortta/
uit te: ⁊ ideo eris bñdicta in eter/
nū. Faciam⁹. ℟. v. Ac tibi archā
de lignis leuigatis: ruptiqꝫ sūt fon
tes abyssi magne: Et factū est di/

luuiū pcti sup ōēz terrā. ℣. Archa
vo dēifera eleuata est in sublime:
t ferebat sup aquas: opertiqz sunt
ōes montes excelsi scōz. Et factū.
℟. vj. Fiat mihi sanctuariū/t ha/
bitabo i medio eoz. archā de lignis
sethim cōpingite: et deaurabis eā
auro mūdissimo intus t foris. Et
pones sup mensam panes ꝓpositi/
onis in cōspectu meo semper. ℣.
Inspice t fac sm exēplar: qđ ti/
bi in monte monstratū est. Et po.

In .ij. noc. ad

Que est ista q ascendit p desertū:
sicut virgula fumi ex aromatibus
myrrhe t thuris et vniuersi pul/

ueris pigmentarij alle luia. ℘.

Lãtate. i. ℣. Laudabãt eã in poz

tis: opera eius. añ. Herculũ fecit

sibi rex salomon de lignis libani:

colũnas ei⁹ fecit argẽteas: reclina

toziũ aureũ: ascensum purpureũ:

media charitate ꝑstrauit alle luia.

℣. Dñs regẽ exul. ℟. Oignũ oi
lecto meo ad potãdũ. añ. Que est
ista que pgredit q̃si aurora cõsur
gẽs pulchra vt luna e lecta vt sol
terribilis vt castrorũ acies ordina
ta. alleluia. ℣. Cantate. ij. ℟. Et
ideo amauit eam rex: plusq̃ oẽs

℣. Vere dñs est in loco sancto isto/ & ego nesciebã. alla. ℟. Non est hic aliud nisi domus dei/et porta celi. al leluia. ℟. vij.

mulieres. Omnes morie

mini: quia in adam peccaui/

stis. qd habes hester elevata in po/

pulis. ego sum frater tuus:

noli time re: non morieris.

Nõ enim pro te sed p omnibus

hec lex constitu ta est. ℣.

Non extinguetur in no cte lu/
cerna tu a: ⁊ nõ timebis a frigore
ni uis. Nõ enim.
℣. Gloria pa tri et
fi lio: ⁊ spiritui san
cto. Non enim pro te sed.

Hac nocte non dicitur ℟. octauũ sed infra hebdam: sed loco eius cantat a choro. Tota pulchra. infra vo hebdomadã sine cantu dicitur cum lectione. Antiphona. 201

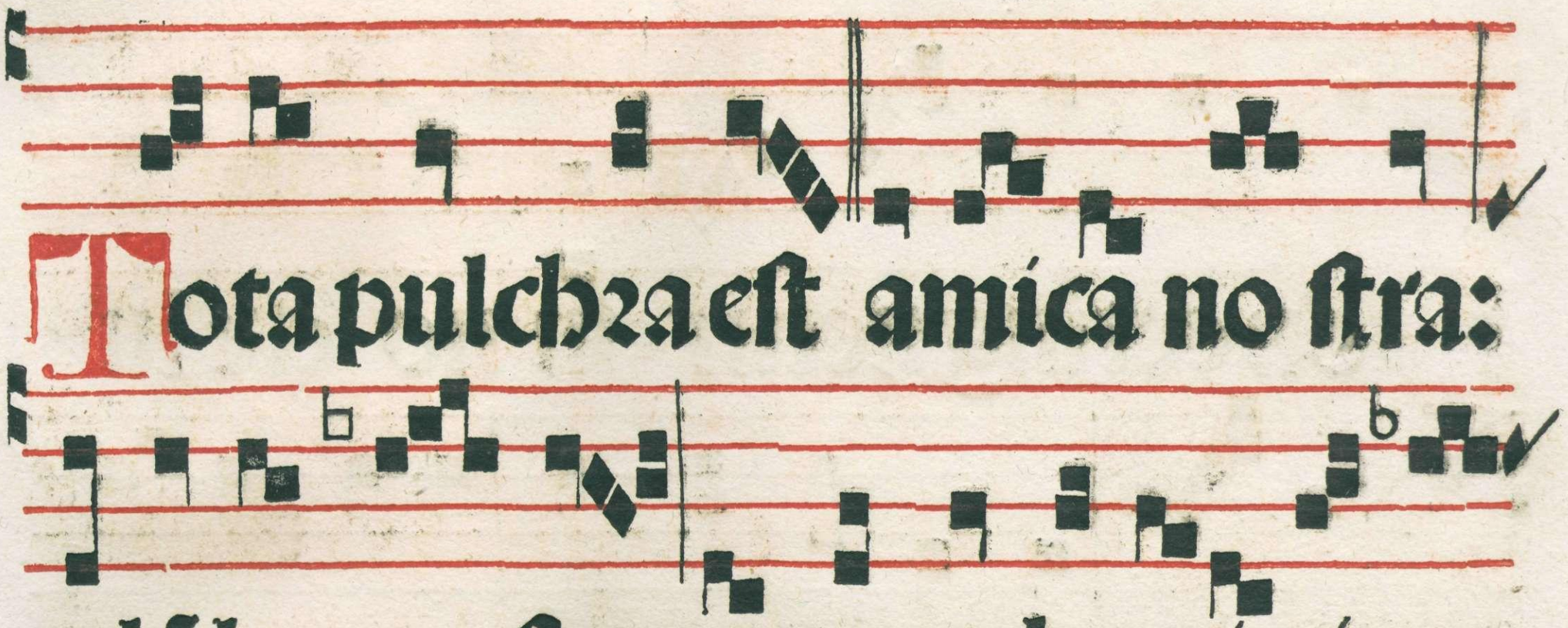

Tota pulchra est amica nostra:

colũba nostra: & macula originá-

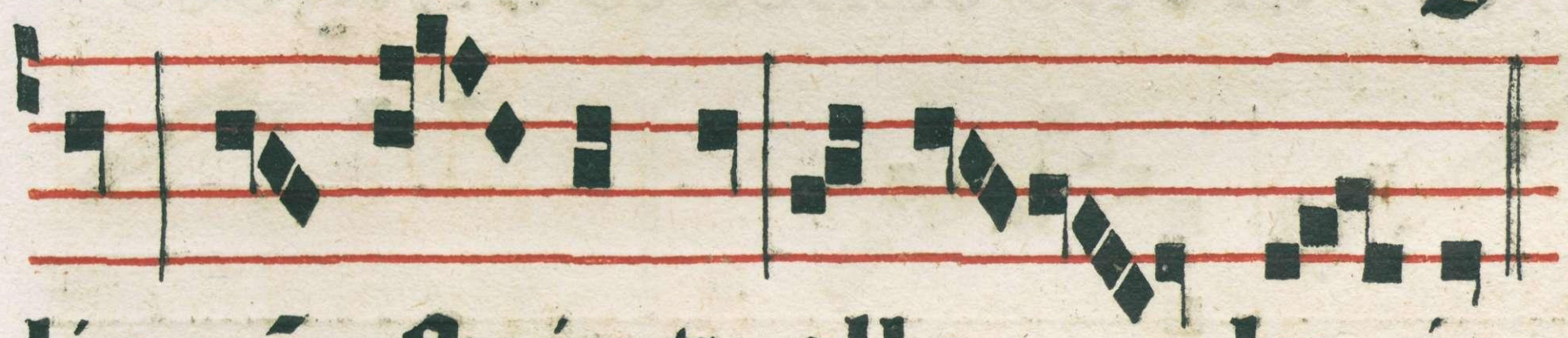

lis nõ est in te. Alle lu ia.

℟. octa uum in fra octa uam.

Filius meus parvulus est & dele-
catus. domus quã edificare volo
talis esse debet vt in cũctis natiõi-
bus nominet. Et ob hãc causam
ante mortẽ suã oẽs ꝑparauit im-
pensas. ℣. Elegi & sanctificaui lo
cũ istũ: vt sit nomẽ meũ ibi in sem
piternũ: & permaneãt oculi mei et
cor meũ ibi cũctis diebus. Et ob.
Gloria patri & filio. Et ob hanc.

Nota q̃ infra octauam/semper incipitur a primo respõsorio: & ita sex prime lectiones dicunt. Ista vo responsoria que imediate sequunt/solũ in die octaue dicunt. ℟. j.

Domus quã cupio edifica/re magna est nimis ↄ incly/ta: Quia magnus deus no ster sup oẽs deos. ℣. Quis ergo poterit ꝑualere/vt edificet ei dignã domũ: si celũ ↄ celi celoꝝ capere eũ nequeũt. Quia. ℟. ij. Statim vt sensit isaac vestimẽtoꝝ illius fra/grantiã/benedicẽs ait. ecce odoꝝ fi lij mei: Sicut odoꝝ agri pleni/cui bñdixit dñs. ℣. Uestimẽta nõ ve stimentũ considera: qꝛ christus ↄ maria sine macula/illius nõ illoꝝ/ qꝛ caro vnius/caro alterius. Sic̃. ℟. iij. Erat autem vterqꝫ nudus adã ↄ vxoꝛ eius ↄ nõ erubescebãt: qꝛ sine macula ↄ ruga. Nullũ mo/tum carnis sentiebãt. ℣. De viro sumpta est: que a christi latere ꝓte seruata ĩnocẽtia carnis filij/sapiẽs

virago vocata est. Nullum. ℟. iiij.
Diffusa est gratia in labijs tuis:
ꝓpterea bñdixit te deus ī eternū
parata sedes xp̄i ex tunc. Et ideo
cōcupiuit rex faciē tuā: ⁊ decorem
induit. ℣. Bñdixisti dñe terram
tuam: auertisti captiuitatē iacob.
auertisti oēm irā tuā: auertisti ab
ira indignatiōis tue: q2 parasti lu
cernam christo tuo. Et ideo. ℟. v.
O israel qꝫ magna est domus dei
⁊ ingens. Locus possessionis est
magnus et excelsus. ℣. Qui scit
vniuersa nouit eā: et inuenit eam
prudētia sua. Locus. ℟. vj. Fecit
deus duo luminaria magna: Lu/
minare maius christū: ⁊ minꝰ ma
riā. ℣. Fecitqꝫ firmamentum in
medio aquarū: vocauitqꝫ deus fir
mamentū mariā: que celi fenestra

facta est. Luminare. ℟. vij. Tene
bre erant sup faciez abyssi: dixitq3
deus. fiat lux. Diuisitq3 lucē a te/
nebris. ℣. Appellauitq3 mariaz
diē lucidā: q3 diei eructat verbuz.
Diuisitq3. ℟. viij. Germinet ter
ra inanis et vacua herbam viren/
tem: et lignū pomiferum. anna ma
riam facientem fructum: Cuius
semen sit in semetipso. ℣. Sine
viri semine producat christum:
quia egredief virga de radice ies/
se: et flos de radice eius. Cuius.

Ad laudes 7 per horas antiphona.

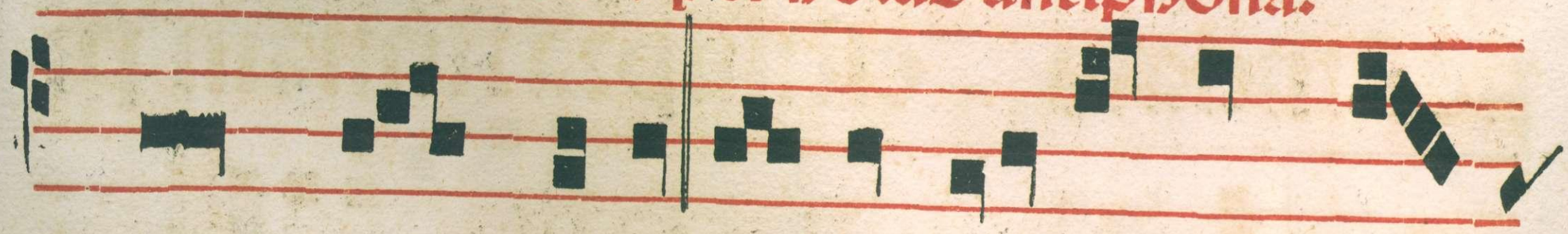

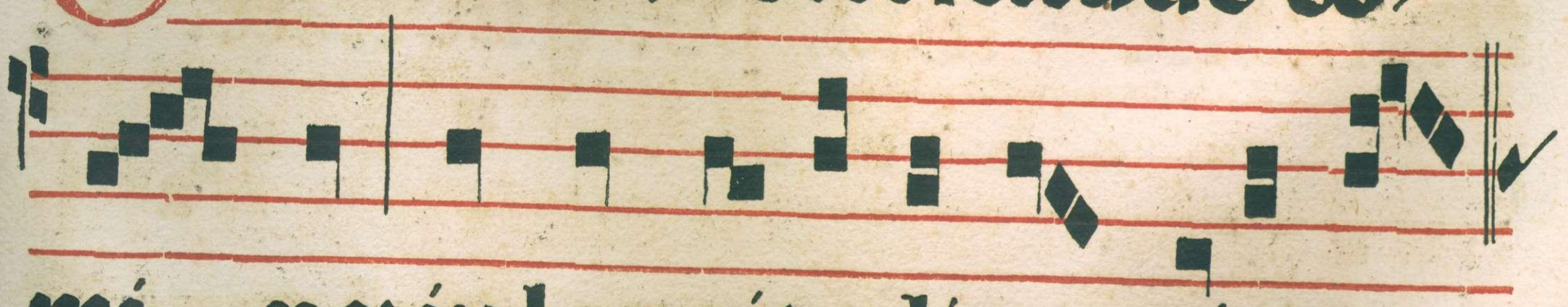

Domum tuā decet scitudo do/
mi ne: in longitudine dierum.

alle luia. ℣. Dñs regn. ℟.

Adorate scabellũ pedũ eius: quo

niã sanctũ est. ℣. Hec est domus

domini firmiter edificata: be

ne fundata est: supra firmam pe

tram: alle luia. ℣. Jubilate. ℟.

Qõ fortauit seras portarũ tuarũ:

ga sedes ⁊ virga directionis tue es.

añ. Fundauit eam altissimus: q

sup maria fundauit eam: ⁊ sup flu

mina preparauit illã. alleluia. ps.

Deus deus meus. v. Edificabo

e i/ domũ fidelẽ. añ. Dominus cu

stodit te ab omni malo maria. cu/

stodíuit anímã tu az: ẽtroítũ tu ũ:

ꝛ exitũ tu uz ín seculũ alleluía. ꝑ.

Bñdicite. ℣. Per diẽ sol nõ vzet

te: neqꝫ luna p noctẽ. añ. Alumí

nis impetus letificat ciuitatẽ dei.

sãctifi cauit tabernaculũ suũ altís

sim⁹. alleluia. ꝑ. Laudate d. de ce.

℣. Hic habitabo: quoniã elegi eã.

℟ym. O gloriosa. ℟č. Intrẽt vt astra flebiles: imaculata ꝯcepta es. ℣. Nõ accedat ad te malũ: alla. ℟. Neqz flagellũ appꝛopinq̃bit tabernaculo tuo: alla. Ad benedictus aña.

℟. Ecce pulchra es amica mea/ co/

lumba mea/im maculata me a: et

odoꝛ vestimentoꝛũ tuoꝛum super

omnia aromata. alle luia. pꝫ.

℟ñdictꝰ. ℣. Quã cũ cognouisset

pater/a it. Tunica filij mei est.

Ad .iij. fx. bre.

Libera me ex ore leonis: Alle/

luia alleluia. ℣. Et a cornibus

vnicornium/humilitatem meam.

Alleluia. ℣. Gloria patri et fi/

lio: et spiritui sancto. Libera me.

℣Erue a framea deus animam meam.alleluia. ℟. Et de manu canis vnicam matrem meam.alleluia.

Ad sextam ℟. breue.

Eruea framea deus animã meã.

Alleluia alleluia. ℣. Et de ma-
nu canis/vnicam matrem meam.

Alleluia. ℣. Gloria. Erue a fra.

℣. Uere dominus est in loco sancto isto ⁊ ego nesciebã. alleluia. ℟. Non est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. alleluia.

Ad nonam ℟ium breue.

Uere dominus est in loco sancto
isto: ⁊ ego nesciebã. Alleluia alle-
luia. ℣. Nõ est hic aliud nisi do-
mus dei: ⁊ porta celi. Alleluia. ℣.

℣. Schalaz vidit iacob cuius cacumen celũ tangebat: alla ℟. Angelos quoqz descẽdẽtes qui eã lumine replebãt: alleluia.

In secundis vesperis Hieronymus aña.

Gl'ia. Vere. Nihil est

cãdoris: nihil est splẽdoris: ni hil

est numinis: quod nõ resplendeat

in virgine glorio sa. alle luia. pũ.

Origenes.

Dixit dñs. añ. Que ne qz serpen

tis psuasione dece pta: nec e ius

venenosis afflatibus infe cta:

Augustinus.

allelui a. ps. Laudate pueri. Añ.

Hāc quā tu despicis manichee/

mater mea est: et de manu mea fa

Anselm⁹

bricata: alleluia. ps. Letat⁹ suz. Añ.

Oecuit virginē e a puritate ni/

te re/qua maior sub de o negt itel/

Ambro sius.

ligi: alle luia. ps. Nisi oñs edi. Añ.

Hec est virga/ in qua nec nodus

originalis/ nec cortex venialis cul

pe fuit: alle luia. ℣. Lauda hieru.

Hymnus vt in primis vesperis. ℣. Domine dilexi decorem domus tue: alleluia.
℟. Et locum habitationis glorie tue: alleluia. Ad magnificat antiphona.

Unica est columba mea: v na

est perfecta mea: vna est genitrici

sue electa. viderũt eam anime san

cte:et ímacula tam predicaue/

runt.alle lu ía. ꝑs. Dagt.

¶ Notandū/q; si festū cōceptiōis in dñica venerit/fit de festo: qz specialis effectus dei fuit in tali die. Et ideo dominica transferꝝ ad diē sequentē: z hoc ex dispensatione pontificis. Octaua vo erit de dñica: z festū transferꝝ ad diē sequentē. Si vo dñica venerit infra octauam/fit de dñica cū cōmemoratiōe festi. De festis vo que infra hanc octauā cadunt/nihil fit excepto festo scē lucie/qđ celebraꝝ eo die quo cadit cū cōmēoratiōe octaue z aduētus.

In festo sancti ioseph spōsi gloriosissime virginis marie matris dei.

In primis vesperis antiphona.

P Restan ti ioseph facie/luce

resplēdēs gratie/decorus nomina

tur: preclaris diues meritis/ma/

gnis ornatus creditis/accrescens

ꝑdicat. ps. Dixit dñs. añ. Oaui/

dis stirpe genitus/parêtis tanti pe

nitus/vestigia sectatus: ⁊ spiritus

pinguedine/⁊ diuinorũ lumine/ꝑ

ful sit illustratꝰ. ps. Cõfitebor ti.

añ. Hic our hic rex sublimior/hic

patriarcha celsio2/totius sanctita/
tis:7 munere septẽplici/7 fructu q̃ꝫ
multiplici/ donatur charitatis.
ꝑs. Beatus vir. añ. Que celi tulit
dominũ/sacre regine virginum/e
celo preparatus:splẽdore se vir/
gineo/cãdore tanq̃ꝫ niueo/precin

xit nō fedatus. ps. Laudate pueri.

añ. Hunc moribus eloquia/ inſi/

gnē hūc iuſtitiā/ diuina ꝓfitent. hu

ius triūphi cantib⁹/ huius res ge/

ſte laudib⁹/ ef ferri ꝓmerent. ps.

Ad magnificat añ. Laudate dñm oēs. O nuptia/

rum gloria. o nobile cōnubiū. da

uíd ex ſtirpe regia/ q̃ mũdi tulit

dominũ. virgo ioſeph e gregia/ cũ

datur in giugiũ/ celi letent agmi/

na: ex ultẽt mũdi ſpacia. ps. Dñt.

Ad matutinũ inuitatorium.

Regẽ ſcõz principẽ/ venite ado/
remus: Cuius donoz verticẽ/ in io
ſeph cõmendem⁹. Hym. Preclaris ioſeph. regre ſine an. tiphonarij feſtiui. In primo nocť. añia.

Ad tẽplũ leti gfluũt/ virgarũ poz
titores: nõ huius aũt defluũt/ fron
dẽtis virge flores. Pſalmi z v. dñr de gfeſſore nõ põti. añ. Cũ ce
li virgo traditur/ regina ſpõſa tñ:
tunc gſtitutus noſcit/ rex ſup mon.

tẽ ſanctũ. añ. Ut mea dñũ me reſpi
cis/tu gloria fuiſti: ſic meũ dñũ me
ſuſcipis/tu caput extuliſti. ℟. ij.
Arabile ꝙſortiũ/in terris ce
lebrat: in ſe parãs hoſpiciũ/
verbo qđ humanat: Dum
ioſeph i ꝯnubiũ/virgo regina dat.
℣. Hoc aſſenẽ nõ dubiũ/ſolẽne p
ꝯiugiũ/olim prefigurat. Dñũ. ℟. iij.
Superni ioſeph neſciẽs/conſilij
mouet: mariã dñũ ꝓſpiciẽs/imple
ri ꝙtuet: Ruboris hãc impatiẽs/
traducere veretur. ℣. Sed celitus
hac dormiẽs/myſteriũ ꝓcipiẽs/ac
cipere monetur. Ruboris. ℟. iiij.
Fili dauid qđ hęſitas/qđ pateris
meroręz/ioſeph mariam dubitas/
accipere vxorẽ: Nõ enĩ quẽ tu co
gitas/ſe dędit in erroręm. ℣. Oeſcẽ
dit celi claritas/in illã patris veri/

tas / diuinũ per amorez. Mon. In secõ noct. añ.
Qunctorũ sibi cognitor / in terris
quẽ p fecit / hũc sanctũ celi cõditor /
mirandũ cũctis fecit. añ. Eterne
quẽ leticie / iã repleuisti musto : co
ronã dans iustitie / bñdixisti iusto.
añ. Oũ paret ioseph etherа / ĩmen
sum q creauit / huius nimirũ cetera /
sub pedibus pstrauit. Re. iiij. Ouẽ
tibi ioseph pariet / maria sponsa fi
liũ / hunc iesum noĩabis : Lunctaz
nãqz faciet / hic genus saluũ gẽtiũ /
a morsu cũcte labis. v. Qui exspe
ctatus veniet / floz liliũ conualliuz /
hũc manibꝰ gestabis. Lũcta. Re. v.
Oum cesaris ĩperio / gens q̃libet
describit / romanis paruisse / gres
su marie socio / In bethleẽ digno
scitur / ioseph se trãstulisse. v. Oe
stipite nã regio / dauid vterqz legit /

origine trahisse. In bethleē. Ry. vj.
Presepis in angustia/ quē iesum
virgo parvulum/exultans reclina
vit:expertus iam celestia/ Pungen
tem super lectulum/ hunc iustus
adorauit. ℣. O quātis inter bra
chia:diuinū tenens flosculū ardo
ribus flagrauit. Pungentē. In tertio no cturno añā.

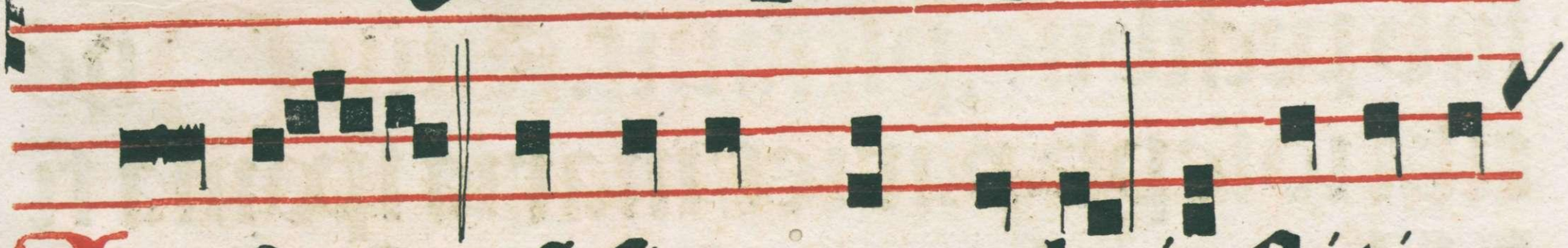

Ioseph dū sine macula/ iustitiaz

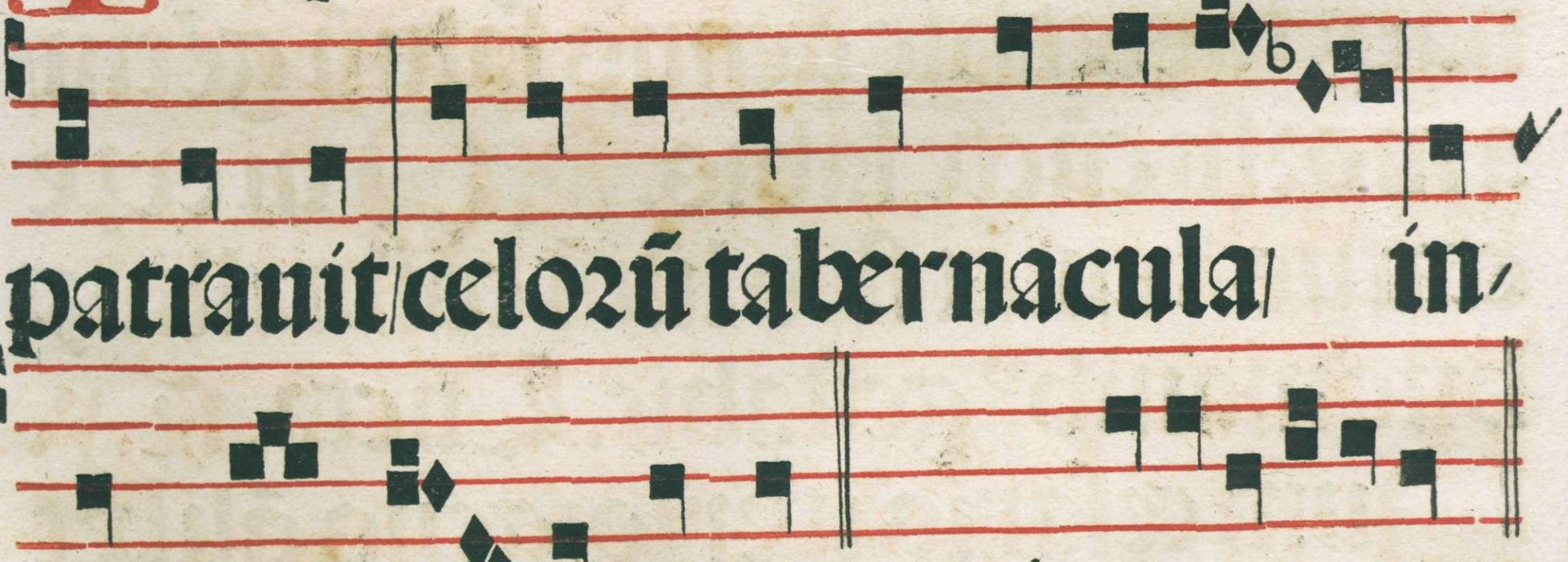

patrauit/celorū tabernacula/ in

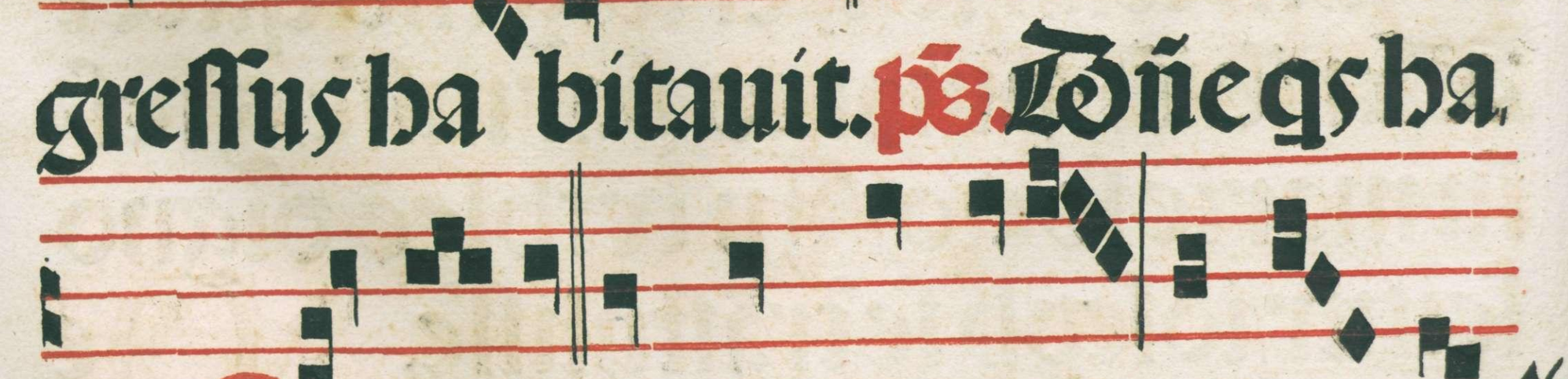

gressus ha bitauit. ℣. Dñe qs ha



bitauit. añ. Heli ci q memoria/ interris

predicatur / huius in celis gloria

nō vilis cōprobat. ℣. Dñe in vir.

ant. Hic glorie fastigiuz / ascendit

vir bea t⁹: virtutū iā celestiū a re/

ge sublimatus. ℣. Dñi est terra.

℟. vij. Virtutum effulgēs

splẽdoribus/claris vi te micans

fulgoribus/Ut sol celi gaudẽs ho

noribus/ ioseph triũphat in ce/

lesti bus. ℣. Iesu vi uẽs

mini strauit:iesus il lũ sub/

limauit. Ut sol. ℟. viij. O uz

ie sus adhuc parυulus/lac sacrũ

matris fugeret/periret vt infantu/
lus/duz regis ira fureret/ Done
tur xp̃i baiulus/io seph vt inde
fugeret. ℣. In somnis man
dat angelus/vt duos si mul tolle/
ret. herodes queret subdolus. ie/

sum nam mox vt pderet. Donec.

℣. Gloria patri et filio: et

spi ritui sancto. Donetur.

Ad laudes et per horas antiphona.

Ardentibus in solijs/ supnis ful

gens p̃mijs/ cui sedes est prepara

ta: in christo iocũdabitur: ioseph

nec perturbabitur: a laude celi

data. ps. Dns regē. decorem. Aī.

Celorum iustus atria / eterna

cū le ticia / mansurus introi uit:

vbi meroris vacua / expertus quis

q̄ pascua / non vltra fastidit. ps.

Jubilate deo omis. añ. De lesti

qui dulcedine repletur vt pingue

dine diuina contemplatus: in tuo

ioseph nomine iam manus leuat

omine in throno confirmatus.

ps. Deus deus me⁹. añ. Sollu

na celi ſydera/nix ímber venti ful

gura/te chriſte benedicant: a quo

ioſeph ſuffragijs/qui reſident in

deuijs/lumen ceci mendicant. ps.

Benedicite. añ. In cimbalis et

cytharis/in tubis ⁊ pſalterijs/ fa/

ctozem celi laudent: ioseph nam

de solennijs/sanctaruz plenis gau

dijs/ virtu tum cetus gaudent.

ps. Laudate dominum de celis.

Hym. Quã celsa. require in fine huius antiphonarij festiui. Ad benedictus aña.

O singulari munere/ sanctozum

prestans laudibus/ te sol⁊ lu/

na colere/veris dicuntur actibus:

sub tuis christus viuere:cum ma/

tre dum vult manibus. O veri

tutor lu minis/fac noctem pelli

criminis. Canticū. Benedictus.

In scdis vespis aſſ. Ardētibus. ℟. cum rel. ps Dixit dñs. cuz rel. In fine. Laudate dñm oēs gentes. Hymnus. Preclaris ioseph. quere in fine huius antiphō. festiui. Ad mgt aſſ.

O virum honorabilem/excelſuz

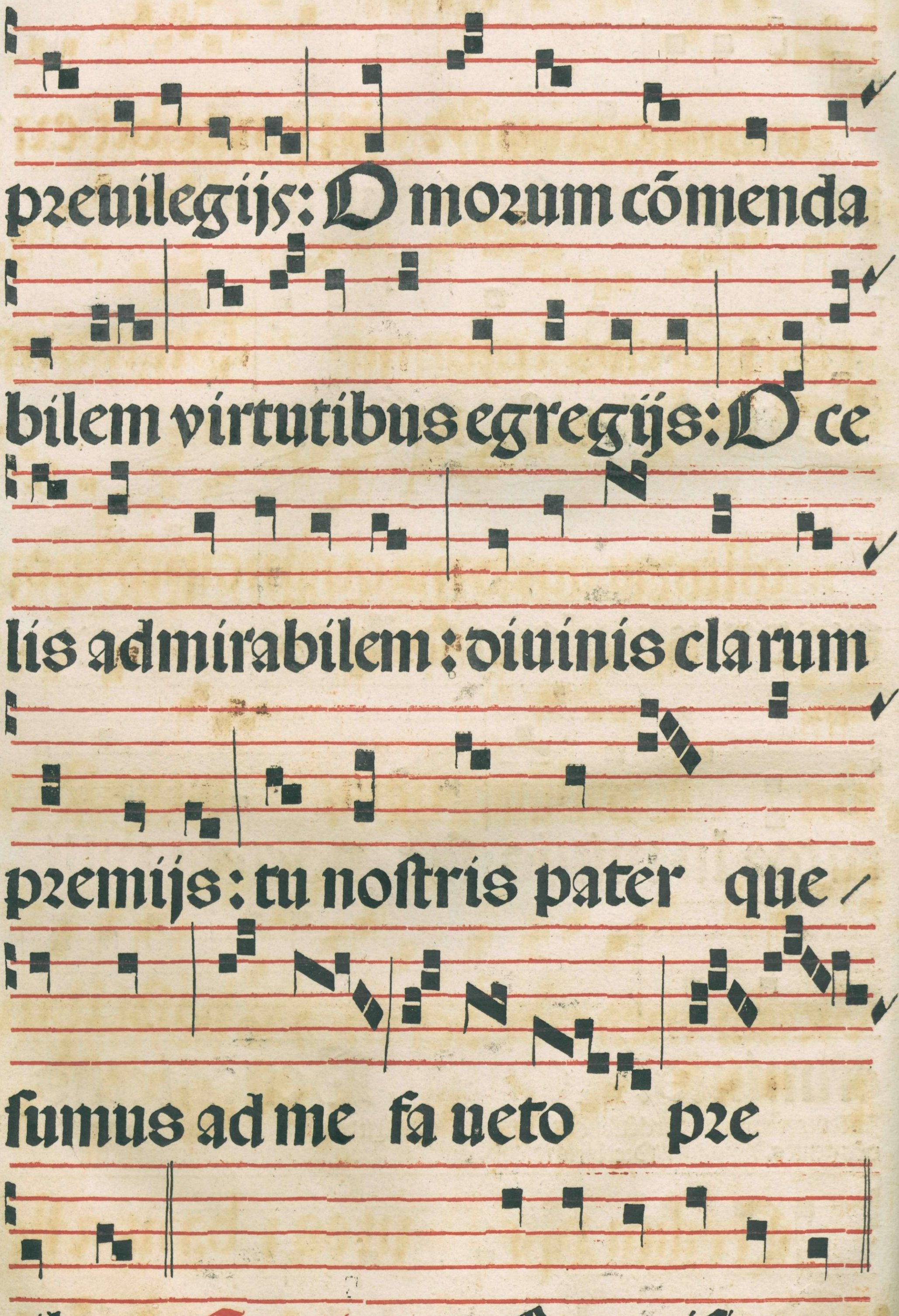
previlegijs: O morum cõmenda
bilem virtutibus egregijs: O ce
lis admirabilem: diuinis clarum
premijs: tu nostris pater que
sumus ad me fa ueto pre
cibus. Canticum. Magnificat.

Iurauit dominꝰ ⁊ nō penitebit eū tu

tes sacerdos i eternū ꝑs Dixit dñs

Ant

Colloca eum dñs cū ꝓncipib⁹ populi

sui ꝑs Laudate pueri O rupisti dñe

vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis

ꝑs Credidi ꝓp⁹ Autes i bant ⁊ flebant

mittēs semina sua ꝑs Inuocabo

Hñ Cõforta tus est pcipn̄ eo rũ
et honorati sũt amici tui ds pš Dne ppa
Salue spõsa dei virgo sacra pata mi-
nox Tu vas mũditie tu ꝑula forma
foro rux Clara tuis ꝑcib' duc nos ad
re polo ꝫ
In festo scte clare vgis ad mgt Amãv š

Iste sanctus p lege dei sui certauit usq
ad mortē: r a vbis impiox nō timuit
fundatus eni erat supa firmā petrā
Istox ē eni regnū celox q ptepserūt
vitā mūdi: r puenerūt ad pmia regni:
et lauerūt stolas suas i sanguine agni
Sacerdos r pōtifex r virtutum

opifex pastor bone i populo ora-p nobis-

dñs Similabo eum viro sapienti q̃ edi

ficavit domus suas supra petras

Veni sponsa xp̃i accipe coronas

quas tibi dominus preparavit i etn̄um

O doctor optime ecclie sce lume bête N.

divine legis amator dp̃c care-p vob̄is: filius di

Serue bone ⁊ fidelis: itra i gaudiū dñi tui

Lapides pciosi oēs muri tui: ⁊ turres hierl̃

gēmis edificabuntur hierl̃

Sanctificauit dominꝰ tabernaculū suū: qa hec

est domꝰ dei i qua iuocabit nomē eiꝰ ꝺ quo

scriptus ē ⁊ erit nomē meus ibi dicit dns ℣

Dagt

Petrus ā postolus ⁊ paulus doct

gentiuz ipſi nos docue runt

legez tu am domine

Glozio ſi ꝑcipes tre q̄modo

in vita ſua dile xerūt ſe.ta ⁊i

morte nō ſunt ſeparati

Anniversariorum Festivum